

ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ

(ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ)

ਜੀਵਨ ਲੀਲਾ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਲਕ ਸਿੰਘ ਜੀ

(ਕਵਿਤਾ ਵਿਚ)

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

ਜੀਵਨ ਕੀਸਾ

ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਬਾਨਰ ਸਿੰਘ ਜੀ

(ਕਵਿਤਾ ਦਿੱਤ)

ਸਾਨਾ ਸਾਨਾ

ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਬਾਨਰ

ਸਾਨਾ

ਪ੍ਰਤਿਮਾ

ਸ੍ਰੀ ਭਗਤ ਬਾਨਰ ਜੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣ ਸਾਨਾ

ਜੀ ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੀ ਕਵੀ ਦਿੱਤ

ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਜੀ ਦਿੱਤ

(ਜੀਵਨ ਸੀਸ)

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਨਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ
ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ

ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਨਰ ਕਲਾਂ
ਮਾਮ

ਦਾਖਲਾ: =

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਮਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ
ਜਿਥੇ ਦੀ ਪੋਸਟਲ ਆਫਿਸ
ਗੰਗਾ ਪੁਰਾਣਾ ਦਿਲ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ

ਮਰਿਓਕ ਮਾਰਦਾਨ

ਮੈਂ ਪਿਆਰ ਦੇ ਧੰਦੇ ਨੂੰ ਮੋਹਾ ਤਰਾਜ਼ਾ ਜਾਇਆ ।
~~ਮੇਰਾ ਮਾਸ ਨੀਵਰ ਜੀਰਾ~~ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੂੰ ਸਿਖਤਾਂ ਚਾਇਆ ।
 ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਉਸਨੂੰ ਦੀ ਕੀਰਤ ਕੀਤੀ ਫਿਰਾਇਆ ।
 ਮੈਂ ਉਮਰੀਆ ਨਾਨਕੀ ਚੰਦੀ ਬਹੁਤੀ ਲੁਹੜੀ ਜਾਇਆ ।
 ਫਿਰ ਪਿਆਰੀ ਸਾਗਰ ਦੀ ਕੀਤੀ ਮੰਤਰ ਉਦੋਂ ਪਾ ਜਾਵੇ ।
 ਕੋਈ ਪਿਆਰ ਸੁਰਜ ਦੀਆਂ ਉਗਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣ ਕੇ ਜਾ ਜਾਵੇ ।
 ਚੁੜ ਜਾਏ ਮਰਦਾਨ ਤੇ ਕੀਤੀ ਕੀ ਉਸ ਦੀ ਤੂੰ ਤਾਰਤ,
 ਕੇਰੇ ਜਾਨੇਰਾ ਮਾਰ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਫੂਟ ਕੇ ਮੀਂ ਜਾਵੇਤਾ ।
 ਉਹ ਮਾਸਰਾ ਸਿੰਘਰਾ ਦੀ ਮੈਂ ਮਾਸ ਮੈਂ ਕਰਨ ਉਗਈ ।
 ਮਰਦਾਨ ਕਰਾ ਉਹ ਕਰਨ ਕਰਨ ਤੇ ਤੇਰੀ ਮਾਧ ਜਾਵੇ ।

ਮਾਧਰੀ ਲਿਖਤ
ਮਾਧਰੀ

ਮਤਰਾ

ਮਾਤਰ ਕਿਸਾ ਚੀਕਾਧ ਚਾ ਲਿਖਨੂੰ ਧੰਡੇ ਚਾਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਦੇ
 ਫਿਰੇ ਤੇ ਇਕ ਧਿਓ ਸਰਦਾਸਾ ਧਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ
 ਨਾਮ ਨੀ ਧਾਧਾ ਫਿਰਮਾ ਲਿਖਿ ਨੇ ਰਾਤ ~~ਏ~~ ^{ਮੁਠੇ} ਧੰਡੇ
 ਘੜੇ ਫਿਰਮਾ ਭਗਤ ਕੁਲੀਂਦੇ ਕਹਿਤ ਇਤਨਾ ਚ ਦੇ ਧੰਡੇ
 ਫਿਰਮਾ ਦੇ ਧਾਰ ਚਾਰ ਧਾਰਕ ਲਿਖਿ ਜੀ ਮਾਤਰ ਲਿਖਾ ਜੀ
 ਭਾਗ ਭਰੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਰੱਖੇ ਹੀਰ ਚਗਰ ਧਿਰਮਾ ਜੀ
 ਭਾਗ ਨੇ ਇਕਤਾਰੀ ਜੀਮਤ ਫੰਗਣ ਧਰਨ ਸਾਜੀ
 ਦਸਮ ਧਿਰਤਾ ਦੇ ਫਾਰ ਧਰਨਦੀ ਜੈਤ ਇਹ ਜੀ ਪਰਗਾਜੀ
 ਮਾਤਰ ਨ ਲਿਖਿ ਦੇ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਚਾਨ ਫਿਰਮਾ ਨੇ ਫਿਰਾਏ
 ਫਿਰੀ ਫਾਰ ਧਰੇ ਮਾਤਰ ਚੇਢੇ ਰਧ ਦੇ ਚੋਰ ਲਿਖਾਏ
 ਧਰਮ ਚੇਢੇ ਤਾਂ ਚਾਰ ਸਾਰਕ ਜੀ ਮਾਤਰ ਚੀ ਚਾਰੇ ਚਿੱਠੇ
 ਭਾਗ ਭਰੀ ਨੇ ਫਿਰਾ ਰਿ ਚਾਈ ਮਾਜੀ ਜੀ ਮਾਤਰੇ ਇਥੇ
 ਮਾਤਰਾਂ ਤੇ ਫਰਮਾਂ ਤਰ ਤੇਫੀਨਾਂ ਧੁਜੀਨਾਂ ਦੁਹਰਦਾਈਨਾਂ
 ਰਾ ਸਾਰੀ ਜੰਤ ਭਾਗ ਭਰੀ ਨੇ ਮਾਤਰੇ ਦੇਣ ਦਧਾਈਨਾਂ
 ਕੋਢੇ ਕਾਢੇ ਇਹ ਸੁਰਾ ਧਾਰਕ ਨੇ ਮਾਤਰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮਾਤਰਿਨਾਂ
 ਧਾਰਨੇ ਦੀ ਰਖਿਮਾ ਦੀ ਧਾਤਰ ਇਨ ਇਹ ਜਾਗਾ ਧਾਫਿਰਮਾ
 ਇਥ ਲਿਖਾਏ ਕਹਿਣ ਸਾਈ ਨੂੰ ਤੇ ਕੋਈ ਧਾਰਕ ਮਾਤਰੀ
 ਇਨ ਦੀ ਹੀਰ ਨਾਂ ਕਰ ਸੇਰੇ ਗਾ ਕੋਈ ਧਾਰਕ ਫਰਮੀ
 ਕਰੇ ਮਾਤਰਤ ਧਰੁ ਕੇ ਰੰਗਿਮਾ ਜੈਤ ਕੀਨਾਂ ਨੇ ਮਾਤਰੇ
 ਰਾਤ ਰਾਤ ਚੇਢੇ ਫਿਰਮਾ ਲਿਖਿ ਜੀ ਧਰਮ ਧਰਮੀ ਇਹ ਧਾਰੇ
 ਧੰਡੇ ਤਾਂ ਫਿਰਾ ਰਿ ਇਨ ਧਾਰਕ ਨੂੰ ਜਗੜੇ ਸਾਂ ਜਾਧਾਰਨਾ
 ਚਗਰ ਮਾਧਲੀ ਨਾਮ ਭਗਤ ਤੇ ਕਰ ਦੇਣੇ ਗਾ ਚਾਨਣਾ
 ਮਾਤਰ ਤੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਰੇਖਾ ਇੰਝੇ ਸੁਚਰਾਂ ਦੇਂਦੀ
 ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਇਹ ਮੀਰਿਮਾ ਜਾਜੀ ਮਾਤਰ ਮਾਤਾ ਡੀ ਕੀਤੀ
 ਜਿੱਧਰ ਦੀ ਇਹ ਸੁਤੇ ਲਿੱਖ ਦੀ ਮਿਰਰ ਨਜਰ ~~ਫਿਰੀ~~ ਤੱਕਣ
 ਮਿੱਟੀ ਮਾਤਰਨ ਰੁਪ ਤੇ ਜਾਜੀ ਵਿਧ ਨੂੰ ਮਾਤਰਿਤ ਕਰਕਨਾ
 ਕਰਨ ਰਈ ਕੁਝ ਜਾਗੜੇ ਸੁੱਧਾਂ ਜੀਨਾਂ ਚਾ ਧਾਰ ਫਿਰਮਾ
 ਖੇਡਣ ਧਰਨ ਗੇ ਕੁਝੇ ਧਾਧਾਜੀ ਸਰਨ ਧਏ ਭਗ ਸਾਰ
 ਧੰਨ ਜਾਜੀ ਧੰਨ ਭਾਗਾਧਾ ਕਾਢੇ ਕਰੇ ਫਿਰਮਾਂ ਦੇ ਚਰਮਨਾ
 ਕੋਰਨਾ ਭਰਨਾ ਤਰ ਜਿੰਨਾਂ ਤਾਈ ਮਾਤਰੀ ਜਿਫੁਜੇ ਤਰਮਨਾ

ਧੰਨ ਨਾਨਕੀ ਧੰਨ ਭਾਗਨਾਨਾਨਾ

ਮੁਹੁ ਮੁਹੁ ਜਿ ਦੁਤ ਪਤਰ ਦੀ ਸਾਧੇ ਬਹੁਤ ਧੁਨੀ ਵਿਚ ਸਾਧੇ।
ਕਰਨ ਕੁਕਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦਰਸ ਰਿਖਾਏ।
ਏਕ ਬੁਨੀ ਵਿਚ ਕਾਧਾ ਕੀਪੈ ਫੁੱਲੇ ਸਹੀ ਸਮਾਏ।
ਭਰਨ ਭੋਜੀਆਂ ਪਾਵਨ ਚਾਤਾਂ ਜੋ ਬੂਟੇ ਤੇ ਸਮਾਏ।
ਸਾਧੂ, ਸੰਤ, ਬਹਾਯਾਨਾਂ ਤਾਈਂ, ਇਹੋ ਬੁਧ ਭੰਡਾਰੇ।
ਜਤ ਪਰਵਾਰ ਚੋਂ ਸਜੁ ਗੀਆਨ ਬੁਨੀਆਂ ਚੋਰੇ ਸਜਾਏ।
ਨਾਮ ਰਖਣੁ ਰਈ ਕਰ ਪੁਸ਼ਾਰ ਜਾਂ ਫਾਂਸ਼ ਹੀਐ ਪੜਿਆ,
"ਧਿਆ ਗਈ ਜਤ ਤਾਤ ਪਰਾਈ" ਧੰਦਾ ਪੜਿਆ ਕੜਿਆ,
ਧਾਰਕ ਸਿੰਘਾਈ ਨਾਮ ਜੋ ਪੜਿਆ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਾਜ ਸਹੀਰੇ।
ਕਾਨਕ ਕੀਤ ਗੁਰ ਇਨ ਇਨ ਰਹੇ ਚਮਕਨ ਫਾਂਗ ਸਹੀਰੇ।

੨
ਭਚਖਰ

ਦੁਖਿਅਾਂ ਨਰ ਨਾਨੀਆਂ ਤਈਂ ਰਾਇ ਕਰੇ ਚੋਜ ਭਿਆਨੇ।
ਫਾਂਗ ਕੁਸਾਕਾਂ ਭੋਭਾਂ ਧੋਭਾਂ ਸਾਰਣ ਸੁਭਨ ਪਿਆਨੇ।
ਚੁਪ ਕਰ ਬਹਿਣਾਂ, ਜੋਚੇ ਰਹਿਣਾਂ, ਕਰਨ ਨੀਤੀਆਂ ਗੱਠਾਂ,
ਰੱਖੇ ਸਰਕ ਤੋਤੀਆਂ ਸਿੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਚੋਰਾ ਰਹਿਚ ਧੋਧਾਂ।
ਰੁਝ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਉਗਰਾ ਵਿਚ ਹੀ ਸਿੱਖੇ ਗੁਰਗੁਰੀ ਪੜ੍ਹਈ,
ਏਖਣ ਫਾਸੇ ਤੋਹ ਨਾਚੈ ਭੋਂ ਧੰਨ ਜੀਤਗੁਰ ਦੀ ਕਰੀ।
ਗਹਿਣੀ, ਬਹਿਣੀ, ਕਹਿਣੀ, ਕਰੀ, ਜਗ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕਰਾਏ,
ਧਾਰ ਜੀਵਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਧਿਆਨੁ ਰ ਚੋਤੇ ਸਾਧੇ ✓
ਕਹਿਣ ਫਾਸੇ ਇਹ ਦੀ ਕੀਰਿਏ, ਸਗਰ ਸਾਜਾਤੁ ਸਾਧੇ।
ਧਰ ਗਦਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਕੇ ਕਸੀ ਗਤ ਜਿਉਂ ਚੰਦਰਾ
ਜੱਥੇ ਚਾਨਾਂ ਭਿਰੀ ਦਿੱਖਣੁ ਧੰਨੇ ਹੀ ਚੋਜ ਰੇ ਕਰੇ।
ਜੋ ਸਾਧਨ ਨਾਮੋਂ ਦਿੱਤੁ ਖਾਤਰ ਚਾਹੇ ਸਜਣ ਪੈ ਪੂਰੇ,
ਕਹਿਣੁ ਜਿ ਨਾਨਕੀ ਕੀਰਣ ਚੋਰੇ ਭੁਗਿਆਂ ਫੁੱਲਾਂ ਬਹੁਤ ਚੋਰੀ
ਫੁੱਲ ਫੁੱਲਾਂ ਜਾ ਵਿਚ ਗਹੀਆਂ ਸਜ ਜੋ ਧਾਨ-ਧੌੜੇ ਸੀ।
ਸਾਤ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾਂ ਇਹੀ ਫੁੱਲੀ ਚੋ ਵਿਰਾਜਾ ਲੀ,
ਗੁਰਾਂ ਚ ਜਾਹ ਧੰਧ ਹੀ ਉਗਰੀ ਗਰ ਮੇਰੀ ਨਾਜਾਨਾਈ।
ਬੁਧ ਚੋਰੇ ਤੇ ਅਧੇ ਚੋ ਸੁਭ ਗੱਠਾਂ ਏਹੋ ਸੇਧੀਆਂ,
ਜੋਤ ਜੀਆਂ ਬੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਚੋਰੇ ਇਹੋ ਚੋ ਗੱਠਾਂ ਕਰੀਆਂ।

ਮਾਂਘ ਦੇਖ ਉਸਦਾ ਭੁੱਗਾ ਮਰ ਇਹ ਭੈ ਜਨ ਨਾਏ,
 ਕੀਤਾ ਕਿੰਨੇ ਜਾਨਵਾਰੀ ਦੇ ਜਿਹੜਾ ਮਾਂਘਾਂ ਵਧੀ ਜੁਗਾਏ,
 ਕਈ ਕਰਕੇ ਘੁੱਗੀ ਵਧੇ ਘੁੱਗਤ ਜਾ ਕਰਨ ਤੇ ਜਾਏ,
 ਫੇਰ ਦੀ ਵੇਰੇ ਰਦਾਈ ^{ਮੀਠਾ} ਮਾਂਘਣਾਂ ਦਾਇ ਚਰਾਂਦੇ,
^{ਪ੍ਰੀਤਾਂ} ਘੋੜਾਂ ਇਹ ਘਿਰਾ ਮੀਠਿਆਂ ਤੋਂ ਜੁਧਦ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਰ ਸਾਏ,
 ਸਾਏ ਘਾਜ਼ਰ ਪਿੱਛੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜੀਤ ਘਾਜ਼ਰੀ ਸੱਗੇ,
 ਚੋਜ ਸਾਜੇ-ਓ ਕਰਨ ਤਾਂ ਜਾਪੇ ਕਿਜਰ ਸਾਕਾ ਕੀਧਿਆਰ,
 ਕਰਕੇਗਾ ਇਹ ਫਿਰ ਰੇਖਾ ਜੰਦਰ ਸੁਝ ਸੀਤਾ ਸਾਧਤਾਰਾ
 ਜੀਤਕਰ ਨਾਮਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦਾਂਗ ਸਾਧ ਜੀ ਚਾ ਦੀ ਭੋਗਾ,
 ਜਾਂ ਕਰਕਾਂ ਜਾਂ ਮੁਸੀਕਾਂ ^{ਮੀਠਾ} ਇਹ ਜਾਓ ~~ਇਹ~~ ਜਾਮ ਸਾਧੇਗਾ
 ਜਾਣੀ

ਉਦਿਆ ਦੇਖ ਇਹਨਾਂ ਘੋੜਾਂ ਤਾਂ ਘਿਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਦੇਂਦੇ,
 ਮਾਂਘ ਦੇਖ ਜਾਣਾ ਧਿ ਧਾਧਾ ਜੀ ਸੁਝ ਕੁਝ ਨ ~~ਕੀਤੀ~~
 ਕੀਤਾ ਕਈ ਧਾਧੇ ਚਾ ਧੇਟਾ ਜਾਪੇ ਕਰਕਾ ਉਦਿਆ,
 ਕੇ ਕੇ ਕਈ ਕੁਝ ਚੰਦ੍ਰਾਸ਼ੀ ਤਾਂ ਜੀ ਫਿਰੇ ਖੋਦਿਆ-ਖੋਦਿਆ
 ਪਾਜ਼ ਰਵੀਆਂ ਸਾਂਦਰੀਆਂ ਦੇ ਜਾ-ਜਾ ਜੋਰ ਰਗਧਿਆ,
 ਮਾਂਘ ਸਾਧੀ ਤੁਝੀਆਤਦਰੀ, ਨ ਰੱਖੀ ਕੋਈ ਛਾਇਆ।
 ਇਹ ਸਾਧੀ ਜੀ ਕੋਈ ਕੋਗਾਨੇਗਾ ਜੋ ਦੇਖਾਂਤ ਜਾਂਦਾ,
 ਕੁਝੀ ਘੁੱਗੀਆਂ ਫਾੜਾਂ ਫੁਕਾਂ ਜੰਗ ਕੋਈ ਕਿੰਨੇ ਧਾਂਚਾਂ ਚਾੜ੍ਹ
 ਜਤਿਗਰ ਜੀ ਰੀ ਵਧਰ ਕੋਈ ਮਾਂਘੀ ਵੈਰੀ ਸਾਧੀ ਜੀ,
 ਜੋ ਹਟ ਜਾਂਦੀ ਸਾਧ ਰਦਾਈਆਂ ਦੁਰੀਆ ਸੈਰੀਆਂ ਜੀ।
 ਕਰਕ ਕਰਕੇ ਸਾਧੇ ਜੋ ਜੀ, ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸੁ ਰੱਗੀ,
 ਟੁੱਛੇ ਦੇਖਰ ਜੀਤਰ ਅਤਿਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਾਰੂ ਜੱਗੀ।
 ਹਰ ਕੇ ਵੈਰਾਂ ਸਾਂਦਰੀਆਂ ਦੇ ਫਿਰੇ ਇਹ ਸਾਧਕੀ ਸਾਧੀ,
 ਕਾਡੀ ਜਾਗ ਕੀ ਧਾਰਰ ਧਾਧਾ, ਚੋ ਜਾਡੀ ਸਾਧਾ ਕੀ,
 ਪਿਤ੍ਰ ਦੇ ਕਈ ਜਿਸਾਸਿਆਂ ਰਖੇ ਧਾਧੇ ਤੋਂ ਸਾਧਕਾ ਇਸਾ,
 ਫਿਰਕ ਕਾਂ ਕਰ ਇਹ ਪੁਛੋ ਤੇਰੇ ਜੋ ਸਾਧ ਜਾਂ ਤੇ ਸਾਧਿਆ
 ਉਹ ਸਾਧੀ ਦੁਰੀਆਈ ਕੋਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਧਾਧਾ ਰੱਗਾ
 ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਧ ਰਵੀਆਸਾਧੇ ਦੇ ਜੁਧਾਰ ਜੋ ਮਾਂਘਾ,
 ਮਾਂਘੇ ਪੀਰ ਹੀ ਇਹ ਜਾਧੀ ਕੁਝੇ ਕੀਤਾ ਫਿਰਾਜੀ,
 ਤਰ ਸਾਧ ਦੀ ਜੁਧ ਕੁਝੀ ਕੀਤੀ, ਕੁਝ ਸਾਧਕੀ ਜੋ ਕੇ।

[illegible]

ਮਾਂ ਨੇ ਕੋ ਉਹ ਕਰਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਂ ^{ਬਰਸ} ਚਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਹ
 ਫਿਰ ਕੀਤਾ ਸਾਰਾ ਜੋਰ, ਸਕਤੀਆਂ ਦੋਹੇ ਕੀਤੇ।
 ਇਹ ਇਸ ਸਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਕਹਿੰਦਾ: "ਜੁੱਝ ਜੀ ਪੁਤਰ ਪਿਆਰੇ,
 ਧਾੜੀ ਕਰਨ ਚੌਰੀ ਜਾਂ ਧੁੱਤੋ ਧੁੱਤੋ ਧੁੱਤੋ ਧੁੱਤੋ ਧਾੜੀ
 ਕੀਤੀ ਸਰ ਸਿੰਘਰ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਜਾਣੁ ਮਾਂ ਤੇ ਦੇ ਕੀਤੀ,
 ਜੀਤ ਕਰਨ ਕੀ ਕੈਠੇ ਨਹੀਂ ਸਾਤ ਕੇ ਫਿਰੀ ਤੇ ਧਾ
 ਸਾਤਾ ਧਾੜੀ ਧਾੜੀ ਜਾਂ ਤੇ ਧਾ, ਇਹ ਸਾਨਾਂ ਪੀ ਜੁੜ ਗਏ,
 ਜੁੱਝ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦੀ ਮਾਂ ਸਾਰੀ, ਤੱਥ ਪੈਰੀ ਜੁੜ ਗਏ।
 ਸਤ ਸਾਤਾ ਸਾਰਾ ਜੋ ਤੇ ਜਾਣੇ ਸਾਰਾ ਪੁਤਰ ਇਹ ਜੋਰ
 ਕੀਤੀ ਧਾੜੀ ਧੁੱਤੋ ਜਾਂ ਤੇ, ਤੇ ਕੀਤੀ ਇਹ ਜਾਂ ਤੇ ਕੀਤੀ।
 ਇਹ ਪਾਸ ਕੀ ਜੁੜ-ਰੂਪ ਤੇ ਕੀਤੀ ਇਹ ਧਾੜੀ ਜਾਂ,
 ਜਿਉਂ ਕੀਤੀ ਧਾੜੀ ਧਾੜੀ ਤੇ ਕੀਤੀ ਸਾਰੇ ਇਹ ਸਾਰੀ ਜਾਂ।
 ਸਾਤਾ ਸਾਤਾ ਕੇ ਦੇਖ ਸਾਰਾ ਜੁੱਝ ਧਾੜੀ ਜਾਂ ਤੇ ਤੇ ਜੀ,
 ਪਾਸ ਪਾਸ ਕੀ ਧਾੜੀ ਕੀਤੀ, ਧਾੜੀ ਸਾਰੇ ਇਹ ਜਾਂ ਤੇ।

ਏਖੇ ਤਾਂ ਨਾਂ ਜਾਂਪ ਜੀ-ਓਏ ਨਾਂ ਕੋਈ ਜਿਸੀ ਜਿਸੀ
 ਕੇ ਕੁਧ ਧਰੇ ਓਏ ਸਰ ਸਭਿਯੋ ਸਰ ਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਨੀ।
 "ਜੱਪ ਤੇ ਤਕਿਆ ਤੇ ਧਾਰਨੀ ਜਤਿਹ ਜਾਨੀਹੀ ਚਤੁਰਿਆ
 ਓਧੇ ਤਾਏ ਇਹ ਤੇ ਸਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਤੇ ਦੀ ਧਾ ਜਿਸੀ।
 ਤੇ ਕੇ ਇਹ ਜਿਸੀਯੋ ਧਾਤੋ ਧਾਤੋ ਇਸਨ ਕਰਾਏ
 ਕੰਦ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਜਾਨਦੀ ਗਤੋ ਧਾਤੋ ਧਾਤੋ।
 ਕੁਝ ਦੀ ਧਾ ਸਰ ਤੇ ਤੇ ਇਸ ਉਸਨਾਂ ਸੱਧ ਜਗ ਸੇ ਕੁਸੀ,
 ਚਿਤਾ ਇਹ ਜਾਤਾ ਜੀ ਤੁਧੇ, ਧੰਨ ਚਿਤਾਂ ਤੇ ਜਗੀ
 ਧਾਧਾ ਜੀ ਪਿਤੁ ਕੋਈ ਵਾਰੀ ਜੱਤੀ ਤੇ ਜਾਨ ਕੀਤੀ,
 ਕੋਈ ਜਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਚਿਤਾਤੋ ਧਾਤਾਂ ਜੀ ਕਰ ਕੀਤੀ।
 ਸਰ ਉਪਧਾਰ ਜੱਦੋ ਕਰ ਕੀਤੋ ਕੁਝ ਧੰਨ ਤੇ ਪਿਥੇ,
 ਧੰਨ ਜਾਨੀ ਕੀਤੋ ਇਹ ਕੇ ਜਾਪਦੇ ਜਾਨ ਕੀ ਦਿਥੇ।
 ਰੱਖ ਰੱਖ ਕੁਝ ਜਾਨਦੀ-ਜੱਤੋ ਸੁੰ ਤੇ ਕੋਝ ਕਾਈ,
 ਤਾਨ-ਤਾਨੀ ਤੇ ਕੋਝ ਵਧਾਈਆਂ ਕਰੀ ਕਰਕਤ ਕਾਈ।
 ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਨੇ ਤੇ ਜਾਨ ਜਾਤਾ ਜੀ ਕੇਧਾਂ ਪੁਛਨ-ਰੱਥੇ,
 "ਜੱਪ ਤੇ ਤੰਗ ਚਰਾਇਆ ਵਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤੇ ਕੀ ਕੀਤੀ"
 ਜੱਦੋ ਤੇ ਤੰਗ ਜਾਨ ਕਾਨਾਂ ਤੇ ਦੁਖਿਆ ਕੋਝੇ-ਧੀਰ,
 "ਜਾਨੀ ਤੇ ਕੀ ਜਾਨੇ ਧੀਰ ਜਾਨ ਤਾਤ ਅਧਿਕਾਰੀਤੀ"
 ਧਾਤਾ ਜੀ ਜਾਤਾ ਜੀ ਕਾਨੀ ਕੀਤੀ ਕਰਕਤ ਤੇ ਜਾਨਿਆ,
 ਤੰਗ ਜਾਨਿਆ ਵਿਥੇ ਕਾਨੀ ਕਰ ਉਹ ਦੁਖ ਜਿਧਾਇਆ,
 ਜਾਤਾ ਜੀ ਕਾਨ ਕਾਨੀ ਜਾਨੀ ਕੁਝ ਜਤਿਹਾਰ ਕੁ ਜਾਨਾਏ,
 ਕੀਤੋ ਜਾਨੇ ਇਹ ਕਾਨਾਂ ਜਾਨੇ ਸਰ ਤੇ ਕੀਤੋ ਕਾਨਾਏ।
 ਕੇਖ ਕੇਖ ਕੇ ਕੋਝ ਜਾਤਾ ਕੀ ਧਾਧਾ ਗਾਏ ਜਾਨਾ,
 ਕਾਤੀ ਰਥਿਆ ਧਾਤੋ ਉਸ ਤੇ ਕੋਝਿਆ ਜਾਪ ਤਾਨਾ,
 ਕੋਝ ਜਾਨੀ ਕੀ ਰਥਿਆ ਧਾਤੋ ਕੁਝੀਆਂ ਤਾਨ ਉਸਾਏ,
 ਜਾਨ ਕੇਖ ਕੀ ਰਿਧੇ ਜਾਨੇ ਕੋਝੀ ਕੀਤੋ ਕੁਸਾਏ।
 ਕੀਤੋ ਕੇ ਕੀਤੋ ਕੇਝੇ ਕਾਨੇ ਤਾਨਾਂ ਤੇ ਉਹ ਕਾਨੇ,
 ਜਾਪ ਕੁਝ ਤੇ ਜਾਪ ਕੁਝ ਜਾਨਿਆ ਜਾਨਿਆ ਜਾਨੇ ਪਾਨੇ,
 ਕੀਤੋ ਤੇ ਉਹ ਕਾਨੀ ਵਿਧਾ ਵਾਰ ਜੇ ਕਾਨੇ ਜਾਨਾਏ,
 ਜਾਨ ਕੁਝ ਜੇ ਜਾਨ ਕੁਝੇਗਾ, ਕੋਝੇ ਜਾਨ ਕੁਝੇਗਾ।
 ਕੋਝੇ ਕੀਤੋ ਕੀਤੋ ਕੀਤੀ
 ਕੋਝੇ ਕੀਤੋ ਕੀਤੋ ਕੀਤੀ
 ਤਾਨੇ ਕੀਤੋ ਕੀਤੋ ਕੀਤੀ ਕੀਤੋ ਕੀਤੋ ਕੀਤੀ।

ਗੁਰ ਘਾਟ ਕ ਜਿਸ ਜੀ ਦੇ ਭੈਰ ਤੇ ਕਰਨਾ ਸੁਖੀ,
ਘਾਟਾਂ ਜਾਨ ਦੀ ਉਸਰੇ ^{ਭੈਰ} ਸੀ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ਆਸੀ,
ਭੈਰੀ ਨੂਰ ਦੀ ਘਾਟਾਂ ^{ਭੈਰ} ਰੋਗਤਾਨੀ ^{ਜਾਂ} ਚੀਜ਼ਾਂ ਚਾਹ ਚੁਫੇਰੇ,
ਪਾਸ ਪਾਸ ਦੇ ਦਿਚ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਜੋ ਜੀ ਚਾਹਾ ਕਰਨ ਘਬੇਰੇ,
ਘਬੇਰੇ ਘਾਟਾਂ ਜਾਂ ਸਾਰ ਦਿਸਤੀ ^{ਭੈਰ} ਸਾਖੀ ਘਾਟੇ ਘਬੇਰੇ,
ਜੇਹੇ ਖਿਡ ~~ਭੈਰ~~ ਭੈਰ ਕਰੀ ਭੈਰੇ ਪੁਰ ਜ ਸਾਨ ਪਧਾਰੇ,
ਕਰੇ ਚਰ ਜਤਿਕਾਰ ਘਾਟਾਂ ਤੀ ਘਾਟੇ ਖਿਡ ਦੇ ਭਾਈ,
ਸਾਖੀ ਜਾਹੇ ਜਗ ਦੀ ਸਾਖੀ ਕਰਨ ਗੋ ਘੋਰ ਖਸਾਸੀ,
ਭੈਰੀ ਤਾਂ ਜਾਨ ਜਤਿ ਕਈ ਦੇ ਸਾਨਕ ਅਭ ਕੁਝ ਜਾਹਨ ਜਾਹੇ,
ਪਾਸ ਸਾਖੀ ਦੇ ਸਾਨਕ ਸਾਨਕ ਸਾਨਕ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਘਾਟੇ,
ਜਾਨ ਸਾਖੀ ਦੇ ਦਿਚ ਚਾਹਾ ਕਰੇ ਸਿਸਾਨ ਸਾਨਕੇ ਚਾਹਾ,
ਜਪ ਤਪ ਕਰੀ ਭੈਰੇ ਭੈਰੇ ਭੈਰੇ ਭੈਰੇ ਭੈਰੇ ਸਾਖੀ ਭੈਰੇ.

~~ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ~~
ਘਾਟਾ ਦਿਸਾਨ ਜਿਸ ਤੇ ਭੈਰੀ ਖਿਡ ਦਿਚ ਚਾਹੀ ਘਾਟੇ,
ਗੁਰ ਘਾਟਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਉਥੇ ਭੈਰੀ ਤਾਂ ਜਾਹਨ ਕਰੇ ਕਰਾਂਦੀ,
ਦਿਚ ਦਿਚ ਜਾਹਨੇ ਤੇ ਜਤਿਕਾਰ ਭੈਰੀ ਖਿਡ ਨੂੰ ਤੁਰੇ,
ਤੁਰੇ ਤੁਰੇ ਜਾਨ ਜਪ ਘਾਟਾਂ ਗੁਰ ਜਾਹੀ ਚਰ ਭੈਰੇ,
ਭੈਰੀ ਤੇ ਜਿਥੇ ਚਾਹਨ ਚਰ ਜਿਥੇ ਸਾਨਕੇ ਦਿਸਦੇ,
ਭੈਰੇ ^{ਭੈਰ} ਭੈਰੀ ਜਾਹਨ ^{ਭੈਰ} ਜਾਂ ਦੇ ਭੈਰੀ ਦਿਸਦੇ,
ਜਾਹਨੇ ਭੈਰੀ ਘਾਟਾਂ ਦਿਚੇ ^{ਭੈਰ} ਜਿਸ ਤੇ ਜੀ ^{ਭੈਰ} ਚਾਹਨ ਜੀ,
ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਜਿਥੇ ਦਿਚ ਭੈਰੀ ਦਿਚ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ,
ਭੈਰੀ ਘਾਟਾਂ ਜਾਨ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਦੇ ਜਾਨ ਜਾਹੇ ਭੈਰੀ ਦੇਥੇ,
ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ~~ਭੈਰੀ~~ ^{ਭੈਰ} ਜਾਹਨੇ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਦੇਥੇ,
ਭੈਰੀ ਜਾਹਨ ਗੁਰ ਘਾਟਾਂ ਜਿਸ ਜੀ ਦੀ ਜਾਹੀ ਸਾਖੀ,
ਜਾਹਨ ਜਾਹੇ ਜਾਂ ਜਾਨ ਘਾਟਾਂ ਜਾਹਨ ਤਾਂ ਭੈਰੀ ਤੇ ਜਾਹੀ,
ਜਾਨ ਜਾਹੇ ਦਿਸਾਂ ਜਾਨਾਂ ਭੈਰੀ ਘਾਟਾਂ ਜੀ ਭੈਰੀ ਤਾਂ.

~~ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ~~
ਜਾਨ ਜਾਹਨੇ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ,
ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ,
ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ,
ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ,
ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ ਭੈਰੀ.

ਦਸਮ ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੀ ਸਾਨ ਮੇਰ

ਧੰਨੀ ਜਾਂਖ ਤਾਂ ਚਕਿਤ ਤੇਰੇ ਕੋਤਰ ਵੇਖ ਲਿਖਨਾ,
 ਦਸਮ ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੀ ਤੇ ਪੰਜੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਿਤਾ ਦਸਮ ਸਾਨਾ,
 ਫੜ ਰਈ ਦਸਮ ਧਾਘਾ ਜੀ ਉਠੇ ਸਾਨੁ ਕਰੀ ਧਰ ਧੰਨੇ,
 ਉਠੇ ਸੇਰੇ ਜਾਈਆਂ ਸੀਤਿ ਜਾਨਾਂ ^{ਤੁਹ} ਤੇ ਸਾਧੇ,
 ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੱਕੇ ਤੱਕੇ ਘੋੜਿ ਸੰਗੇ ਉਠੇ,
 ਸਾਨਾਕਾਰ ਕਰ ਧਾਘਾ ਜੀ ਤੇ ਦਸਮ ਸਾਨੇ ਹੇ ਉਠੇ,
 ਚੀਰ ਦਇਆਲੂ ਹੇ ਬਿਰਧਾਨੁ ਜੁਗਿਅੰ ਦੇ ਲਿਖਤਾਨੇ,
 ਤੁਜੀ ਹੀ ਤੇ ਜੋ ਧਿਕ ਧੁਰਾਏ ਕੀਤੀ- ਭੈਰ ਨਿਵਾਰੇ,
 ਤੁਜੀ ਹੀ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤੁਹ ਕਰੀ ਸੀਸੁਹੀ,
 ਤਿਸਾ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸੰਸਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਾਈ ਕੰਗ ਨਿਸਰੀ,
 ਤੁਜਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਸਾਖੀ ਪਰਮ ਦੇ ਜੇਥੇ ਰਾਖਿਅ,
 ਤੁਜਾਂ ਹੀ ਸੁਰਗ ਦੇ ਹਲੂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਧੰਨਾ ਧੰਨੁ ਦਸੁਖਿਆ,
 ਦੋਸੇ ਖਾਂ ਬਿਤੇ ਕਾਤਰ ਸੀ ਮੈਂ ਕੰਧਾਂ ਸਾਈਆਂ ਕੀਆਂ,
 ਬਿਰਧਾ ਕਰੋ ਕਰੋ ਕਰੁ ਸਾਖ ਤੇ ਬਿਰ ਸੇਰੇ ਦੇ ਸਾਈਆਂ,
 ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿਰ ਤੱਕੇ "ਪ੍ਰੀਤ ਦਾਨ" ਦੇ ਸੇਰੇ,
 ਉਹੀ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਾਧਰ ਕਰੀ ਦੇ ਕਰ ਦਿਖ ਤੇਰੇ,
 ਸਾਖਤ ਰੂਪ ਤੇ ਦਿਖਾਨਾਂ ਸਾਧੇ ਤੇਤ ਕਰੀ ਦਿਹ ਕਾਤਰੇ,
 ਪਰਮ ਕਰ ਕੀ ਕੋਰ ਸਾਂਝੇ ਸਾਧਾ ਦੁਕਸ ਸਾਧੇ,
 ਪੰਥ ਦਿਤਾਂ ਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਖਾਤਰ ਤੇਰੇ ਗੁਪਤ ਗੰਢਿਓ,
 ਕਰ ਤੁਹ ਤੁਕਸ ਪੁਰੇ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਗੁਪਤ ਸੀ ਗੰਢਾਂ ਚਿਓ,
 ਪਿਛਰੇ ਦਸਮ ਸਾਨੇ ਪਰਤਿਗਿਆਨ ਲਾਭ ਪੂਰੀ ਕਰੀਏ,
 ਹਰ ਸੀਤਰ ਗੁਰਿਆਈ ਦੇਵੇ ਕਤਰ ਤੁਜਾਂ ਜਿਹ ਪੂਰੀਏ,
 ਕਹਿ ਦੇਈ ਚਾਹੀਦੇ ਗੰਢਿਓ ਪੂਰੀ ਸਿੰਘਾ ਦੁਆਰੇ,
 ਹਰ ਸੀਤਰ ਗੁਰਿਆਈ ਤੁਜਾਂ ਤੇ ਪਦਾਂ ਗੇ ਛੇਤੀ ਜਾਵੇ,
 ਤੇਈ ਕਾਇਮ ਜਿਥੇ ਪ੍ਰਦਿਆਏ ਸਾਧਨ ਪਰਮਾਤਮੇ,
 ਜੋਗ ਸਿੰਘ ^{ਸਾਨ} ਕੋਰਕਾਂ ਤੇਰੇ ਕਰੀ ਹਰੇਕਾਂ ਤੇਰੇ,
 ਉਹ ਤੇਰੇ ਦਿਹ ਸਾਨਾ ਸਾਨਾ ਤੁਹ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚੋਰੇ,
 ਜਿਸੇ ਪੂਰੀ ਹੇ ਬਰਮ ਚਾਹੇ ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਤੂੰ ਹੋਰੇ,
 ਹੋਰ ਦਿਸਾਨ ਸਾਖ ਜੀ ਸਾਧਨੇ ਹਰਾਂ ਗੇ ਦਸਮ ਸਾਨੇ,
 ਤੇਰੇ ਸੀਤਰ ਉਠਾਂ ਉਠਾਂ ਦਿਨਾਂ ਕਰ ਸੀਤਰ ਦਿਖ ਪਾਏ,
 ਸਾਂਤ ਰਖੇ ਉਠਾਂ ਉਠਾਂ ਦਿਨਾਂ ਕਰ ਸੀਤਰ ਦਿਖ ਪਾਏ।

ਇਹ ਅੰਤ ਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾ ਕਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖ ਭਾਈ,
 ਸਾਧੋ ਸਾਧਨ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਭਾਤਿਮ ਨਾਮ ਸੇਵ ਤੇ ਚਾਈ,
 ਪੰਥ ਪੰਥੇ ਪਰ ਸਤਿ ਸਾਹਿਬਾਨ ਗੁਰਤਾ ਸਾਧਨ ਵੀਤੀ,
 ਸੋਧਾ ਦੇਵ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇਹ ਦਿਖਾਈ ਸੀਤੀ,
 ਸਭਾਨਾਂ ਸੇ ਤੇ ਦਿਵਘੰਟ ਸੰਤਰ ਹੀ ਦੇਸਾਖ ਸੁਚੀ ਹੂੰ,
 ਦਸਮ ਗੁਰਾਂ ਦਿਹ ਕੋਤਰ ਵੀਤਾ ਸਭਿਅਾ ਇਨ ਪੁਰੀ ਹੂੰ।
 ਗੁਰ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੰਘ ਸੇ ਪਿੰਡ ਸਾਧੋ ^{ਕੁਰੀ} ਦਰਤਾ ਜਾਈ,
 ਸੁਭ ਸੁਭ ਤੇਭ ਸੋਗਤ ਸਭੇਹੀ ਜਾਤ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਦਾਈ,
 ਸਰਦਾਰੇ ਛੋਈ ਪਿੰਡ ਘਰਤਾ ਸਾਧ ਸਿਦਾਨ ਵੀਤੀ ਰੇ,
 ਨਾਮ ਘਾਤੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਯਾ ਸਰਦਾਰ ਚਰਚਾ ਦਿਖੇ ਰੇ।
 ਘਰੇ ਭਾਈ ਸੰਗ ਸਿੰਘ ਸੀ ਰੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਹੋਰੀ ਧਾਈ,
 ਸਾਧ ਸੁਦਾਰ ਤੇਭੇ ਹੀ ਸਾਧੇ ਸਤਿ ਸੇਵਾ ਕੀਤ ਚਰਾਈ।

~~ਸਭ~~ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿਦਾਨ

ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਧੇ ਨਾਮ ਘਾਤੀ ਭੇਜ ਕੇ ਦਿਖੇ ਰੇ ਸਾਧਨਾ,
 ਨਾਮ ਦਿਸਾਂ ਧਾਰੀ ਸੇ ਜਾਏ ਸੁਆਮੀ ਸਾਧੇਹੀ ਦੇਸਾ।
 ਦਿਸੇ ਰਾਤ ਹੀ ਦਿਵ ਰਾਤ ਤੇਭੇ ਨਾਮ ਸਾਧਿਕਾਨ ਸੰਕੁਸ਼ੇ,
 ਕੁਰੀ ਕੁਰੀ ਕਰਤ ਅਪੰਨਾ ਤਿਥੇ ਤਿਥੇ ਰਹਮੀਓ ਦੇ ਪੁਰੇ,
 ਸਾਧੀ ਪਛਿਰੀ ਘਾਤ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਾਧਨ ਦਿਸਾਰੇ,
 ਚਰੀ ਦਿਸ ਦਿਖੇ ਸਾਧਨ ਘਰੇ, ਕੁਸਰਤ ਦਿਹ ਰਾਜਾਏ,
 ਨਾਮ ਸਾਧ ਦਿਸਾਂ ^{ਪੁਰੀ ਪੰਥ} ਸਾਧਨ ਸਾਧੀ ਸਾਧਿਕਾਨ ਸਾ ਸਾਧੇ,
 ਹਰ ਸਾਧਨ-ਪਥ ਸਾਧੇਹੀ ਸਾਧੀ ਧਰਮ ਦਿਸੇ ਬਟੇ,
 ਘਾਧੇ ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੁੰ ਸਾਧਨ ਕੁਰੀ ਦਿਸਾਰੇ ਚਰਚਾ,
 ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ਸੀ ਨਾਮ ਸੁੰ ਸਾਧਨ ਪੁਰ ਸਿੰਘ ਦਰਦਾਜਾ।
 ਕੁਰੀ ਦੇ ਸਾਧ ਹੀ ਘਾਤ ਸਾਧੀ ਸੀ ਸੇਵਾ ਦਿਖਾ ਹੀ ਸੁਭਾਈ,
 ਦਿਸਾਂ ਦਸਮ ਗੁਰ ਕੋਭ ਸਾਧਨੇ ਸਾਧੀ ਦੇਵਤਾ ਸੁਭਾਈ,

ਦਿਵ ਦਿਸ ਦਿਖ ਦਿਸਾਂਤ ਦੇ ਧੈਰੇ ਭਜਨ ਪਦੇਸਨ ਕਰੇ,
 ਨਾਮ ਦੁਆਸਰ ਸਰਪ ਦਿਵ ਸੀ ਸਾ ਸਭਿਅਾ ਦਿਖ ਪਾਧੇ,
 ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧ-ਸਭਿਅਾ ਸਰਪ ਦੇ ਧੈਰੇ ਬਰਾਈ,
 ਕੁਰੀ ਦਿਸਾ ਸਾਧਨ ਹੀ ਦਿਸਿਅਾ, ਦਰਸਾਤ ਸੀ ਸਿੰਘਾਈ।

ਕਿਉਂ ਜਿਹੀ ਜਤਿਯਾ ਕੀਤੀ ਦੇਖ ਕੇ, ਕਾਹਨੂੰ ਕਾ ਕਾ ਚੈਨ ਡਰਾਏ
ਕਿਉਂ ਜਾਂ ਰੂਪ ਆਪਣਾ ਮਾਮਰੀ ਤੋਂ ਪਰਤੱਖ ਦਿਖਾਏ।

ਜੁਈ ਮਾਮਰ ਤਾਂ ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਬੁਨ ਬਾਹੀਯਾਰ ਕਰਾਇਆ,
ਇਹ ਫਿਰ ਰੂਪ ਦੀ ਜੈਤ ਮਾਰੀ ਗਈ। ਯਾ ਤੁਰ ਕਾਰ ਪਾਇਆ।
ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੈਤ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਮਾਰ ਕਰ ਕਰ ਪਾਏ ਜੀ,
ਯਾਹ ਤੋਂ ਦਿਖਾਇਆ ਇਹ ਰੂਪ ਕਿਉਂ ਜੈ ਜੈ ਤ ਮਾਰੀ ਗਈ।
ਇਸ ਮਾਮਰ ਪਰਖ ਜੈਤ ਜਤਿਯਾ ਤੋਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਰੁਖੀਏ,
ਜੈਤ ਕਰੂਪ ਕਹੇ ਜੈ ਚਕਰ ਕਰੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜੀਏ।

“ਸਾਈਂ ਜਦਾਰ”

ਇਹ ਇਹ ਹਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਦੇ ਫਿਰੋਂ ਗਿਰ ਗਿਆ ਪਿਰਕਾ,
ਸਾਈਂ ਜਦਾਰ ਤੇ ਜਤਿਯਾ ਜੀ, ਮਾਰ ਕਾਏ, ਛੱਡ ਚੰਦਾ,
ਮਾਮਰ ਦਾਈਏ ਜਾਈਂ ਜਦਾਰ ਕਾਏ ਪਿਰੀ ਦਾਈ
ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਇਹ ਕਰਾਏ ਦੇ ਚਰੇ ਚਰਾਈ ਹੱਟੀ ਧਾਈ।
ਕੀਤੀ ਹੱਟੀਆਂ ਪੂਰਾ ਜੰਨਾਈ ਕੀਤੀ ਦੰਨ ਫਿਰ ਦਿਓਰੇ,
ਜੈਤ ਕਰਾਏ ਦੇ ਮਾਰੇ ਫਿਰੇ ਧੰਨੁਰੇ ਕਾਰ ਦੇ ਜੀਓਰੇ।
ਕੀਤੀ “ਕਾਈ”। ਇਹ ਜਦਾਰ ਨਾਂ ਪਾਏ ਜੈ ਮਾਈਂ ਮੱਤ ਮਾਰੇ,
ਮਾਪੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਕਰ ਕੀਤਾ ਦੇ ਮਾਰੇ,
ਜੈ ਪਾਏ ਜੈ ਮਾਮਰ ਕੀਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਾ ਜੈ ਮਾਰੇ,
ਮਾਮਰ ਪਿੰਡਾ ਜੰਨ ਕਰ ਫਿਰੇ, ਪਾਏ ਮਾਰੇ ਜਿਸਾਏ।
ਮਾਰ ਕਾਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ “ਕੀਤੀ” ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
ਪਾਏ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਜੈ ਕਾ ਫਿਰੀ ਦੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਕਾ।
ਫਿਰ ਦੀ ਦੇ ਨਾ ਮਾਰੇ ਕੀਤੀ ਦੇ ਫਿਰ ਕਰਾਏ ਤੋਂ ਫਿਰ,
ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜੈ ਤੋਂ ਤੋਂ ਦੇ ਫਿਰ ਮਾਇਓ ਮਾਰ ਕੇ ਕੇ ਕਾ,

ਕੀਤੀ ਕਾ ਜੈ ਮਾਰਾ ਇਹ ਦੇ ਦੇ ਪੂਰ ਤੋਂ ਮਾਰ ਕਾਏ,
ਕਾ ਫਿਰ ਮਾਰ ਕਾਈਂ ਜੀ ਜੈ ਕਾ ਜੀ ਜਤਿਯਾ ਜਤਿਯਾ ਕੀਤੀ।
ਜਤਿਯਾ ਜੈ ਧੰਨਾ ਧੰਨੇ ਮਾਰੀ ਜੀ ਜੀ ਹੱਟੀ ਫਿਰੇ,
ਕਾ ਕਰਾਏ ਜਾਮ ਪਾਏ ਕੇ ਕਰਾ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਜੈ ਤੋਂ।
ਕੀਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਸੇਂ ਮਾਰੀ ਕਰਾ ਕਰਾ ਮਾਰੀ ਜਿਸੇਂ,
ਤੋਂ, ਕੀ ਜੈ ਕਾ ਕਾ ਕਰਾ, ਮਾਰ ਫਿਰ ਦਿਖਾ ਕੇ ਜੀ।

ਮਾਪ ਏ ਇਕ ਹੱਤੀ ਤੇ ਬਹਿਤਾਂ ਧਿਰਕਰ ਕੋਠੇ ਥਾਈ;
 ਤੇਰੇ ਮਿਥਿਆ ਕਰਨ ਹੇ ਸੰਤਕਾਰ ਦੇਹੇ ਕਿਉਂ ਦਿਖਾਈ।
 ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਸਾਖਿਆ ਸੁਣੇ ਕਰਨਾ ਹੁਆਇ,
 ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਨਕ ਦੇਵੇ ਸੇ ਗੰਢੇ ਤੇ ਪਰ ਜਾਏ।
 ਤਾਂਹੀ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਥਈ ਹਾਂ ਧਾਨ ਤੁਝੇ,
 ਸਹੀ ਤਾਂ ਸਹੀ ਸੀਮਾਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਹੀ ਗੰਢੇ ਦੁਹਾਏ।
 ਤੇ ਸਾਖੀਓ ਬਿਨਾ ਜਾਈ ਤੇ ਸੁਣੇ ਜੀ ਚੀਰ ਦੁਆਰੇ,
 ਕਿਉਂ ਇਹ ਤੁਝ ਚੀਰੇ ਦੇ ਤਾਈਂ ਦਿਤਾਨ੍ਹਿਓਂ ਉਛਾਰੇ।
 ਜੇ ਕਰਮ, ਗੋਰ ਗੰਢਾ ਪੇਸ਼, ਧੁਜਨ ਧੰਗ ਤੁਹੀਂ ਤੇ
 ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਨਾਇਕ ਤੇ ਸਾਖੇ, ਪਰਸਨ ਸੰਗ ਤੁਹੀਂ ਤੇ।
 ਕਰ ਚੀਰਾ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਏ ਇਕ ਪਾਸ ਜਾਇਓ ਉਤੇ,
 ਜਾਖਿਆਤ ਚਿਰੰਕਾਰ ਸਾਖੇ ਤੇ ਚਿਰੰਕਾਰ ਜਾਨ੍ਹੇ ਉਪਰੇ।
 ਗੰਢੀ ਜਾਨਕ ਸਾਖੀ ਹੱਥ ਚੀਰੇ ਕੇ ਭਜਨ ਤੇ ਚਿਰੰਕਾਰੇ,
 ਦੰਭਿਆ ਜਾਨਕ ਗੰਢ ਦਿਖ ਕੇ ਤੇ ਤੁਹੀਂ ਜਾਨੀਂ ਮਿਸਰੇ।
 ਕਰਨ ਦਿਸਾਨ ਜਾਨੇ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਂਝ ਰਾਏ,
 ਸਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉਂ ਦਿਤੇ ਪਰਿਹਾਰੇ ਪਾਏ,
 ਕਰਨ ਬਿਨਾ ਸਾਤਾ ਜੀ ਦਿਖੇ ਜਾਈ ਜਦਾਹਰ ਗੰਢੇ,
 ਪਿਤੀ ਏ ਦਾਜੀ ਤੇ ਦੇਵੇ ਹੱਤ ਸੁਗਧ ਕਰੇ।
 ਹੁਕਮੇ ਸਾਖੀ ਹਰ ਜਾਈ ਜੀ ਰੂਪ ਰਾਜਾ ਸਾਏ,
 ਸਾਤਾ ਜੀ ਪਰਸਨ ਤੇ ਸਾਖੀ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਜਾਏ।

“ਜਾਪਾਇ ਇਹ ਸਾਨਕ ਪੁਰਖ ਦੇ ਦਰਸਨ”
 ਇਹ ਦਿਨ ਦਿਖ ਜਾਪਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਚੀਰਾ ਜਾਨੇ ਦੇਹੇ,
 ਇੰਕਰਿਆ ਸਾਖਾ ਤਾਂ ਜਾਨੇ ਪੁਰਖ ਸਾਨਕ ਕਰੇ।
 ਭਗਤਾਂ ਏਨੇ ਕਰਦਾਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿਣੁ ਜਿਨਾਏ ਸੇਵੀ,
 ਤਾਂਹੀ ਕਰਤੀ ਦੇਖ ਕਰਨ ਕੀ ਪਿਠ ਭਗਦਾਰੇ ਤੇਵੀ।
 ਸਾਨਕ ਤੇ ਕੀਰਤੀ ਚਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਕਰਨ ਦਿਖ ਤੁਹਾਂ ਕਰੇ,
 ਸਾਤਾ ਦਿਖਾਨ ਪਰਸਨ ਉਛਾਰਨ ਕਰਨ ਸਾਖੀ ਦਿਖਰੇ,
 ਦੁਆਰਾਂ ਦਿਖ ਤੁਹਾਂ ਤੇ ਪਾਖਿਆਨ ਕਰਨ ਸਾਖਾਏ ਕਾਤਰ,
 ਪੁਰਖਾਏ ਜਿਨੇ ਤੁਹਾਂ ਤੇ ਤਾਈਂ ਸਾਨਕ ਜਿਨਾਏ ਪਾਤਰ।
 ਤੁਹੀਂ ਤਾਂ ਸੁਣ ਸਾਖੀ ਸੁਣਨ ਦੇ ਸਾਖੇ ਸਾਖੀ ਜਾਨੇ ਤੇ ਜਾਏ,
 ਦੇਹੀ ਕੀ ਸੁਖ ਕੁਝ ਹੇ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਖੀ ਸਾਏ।

ਹਰਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੈ ਤੇ ਦੇ ਫਿਰ ਦੇ ਘਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਈ,
 ਜਾਂ ਹੁੰਦੇ ਜਾਨ ਜਾਗੇ ਫਿਰੇ ਜੋ ਮਨੋਰਥ ਖੋਜੀ,
 ਸਾਫ਼ ਚੰਦ ਤੇ ਪਰਾ ਜਾਗੇ ਤੇ ਫਿਰ ਪਰਾ ਜਾਗੇ ਰਹਿ,
 ਫਿਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸਹੀ ਕਰਮਾਂ ਜਾਗੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਚੀਜ਼ਾਂ,
 ਤੇ ਤੇਜੇ ਜਗ ਸਿਖਰੇ ਤੇ ਤੇਜੇ ਤੇ ਰਹਿ ਜੋ ਰਹਿ ਰਾਹਿ
 ਜਾਗੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਜੋ ਜਾਗੇ ਜੀ ਜਾਗੇ ਫਿਰੇ ਰਾਹਿ,
 ਘਰ ਕਰੇ ਘਾਈ ਯ ਜਾਂ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਜਾਗੇ ਰਹਿ,
 ਕਰੇ ਕਰਮਾਂ ਗੁਰੂ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਜਾਗੇ ਜਾਗੇ ਕਰਮਾਂ
 ਕਰੇ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੇ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ ਕਰੇ ਕਰਮਾਂ,
 ਜਾਗੇ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ ਕਰੇ ਕਰਮਾਂ, ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ,
 ਜਾਗੇ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ ਕਰੇ ਕਰਮਾਂ, ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ,
 ਜੇਕਰ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ ਕਰੇ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ,
 ਫਿਰੇ ਜਾਗੇ ਜਾਗੇ ਜਾਗੇ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ,
 ਜਾਗੇ ਕਰੇ ਜੋ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ ਰਹਿ ਕਰਮਾਂ.

ਜੁਣ ਜੁਣ ਜੋਗੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਜੁਣੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਜੋ ਜੋ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ.

ਭੀਖੀ ਦੀ ਚੰਗੀ

ਕਰੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ,
 ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ ਰਹਿ.

ਮਾਂ ਏਲੀਨ ਮੇਰੀ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕੋਰੇ,
 ਮਾਂ ਏਲੀਨ ਦੇ ਜਾਨਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਣ ਨਾ ਕਰੇ ਗੋਰੇ।
 ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਏਲੀਨ ਮਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਰੀਏ,
 ਏਲੀਨ ਦੇ ਜਾਨਾ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਕਰਨ ਮੇਰੀ ਦੇ ਚੋਰੇ,
 ਕਰਨ ਦੇ ਨੇ ਪੇਸ਼ਾ ਇਕ ਰੁਪਈਏ ਪਿਛੇ ਕੀਤੀ ਕੋਰੇ,
 ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਮੁੜ ਕੇ ਇਕ ਪਾਈਏ ਕੀਤੀ।
 ਇਸਨੇ ਮਾਂ ਤੇ ਇਕ ਪਾਈ ਦੀ ਗੰਗਾ ਦੇ ਦਿਸਾਵੇ,
 ਮੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਦਰ ਦਰਸਾ ਕੇ ਕੁਰ ਕੀਤੀ।
 ਮੇਰੀ ਦੁਕਾਰ ਤੇ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਫਿਰ ਇਕ ਕਰੀਏ ਕੀਤੀ,
 ਮਾਂ ਮਾਂ ਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਇਕ ਹੋਰੇ ਚਿੱਤ ਮਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ।
 ਮੇਰੀ ਕਰਨ ਮਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਇਕ ਦਿਸਾਵੇ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ।
 ਕਰਨ ਦੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ।
 ਮਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ।
 ਇਕ ਮਾਂ ਤੇ ਇਕ ਮਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।

ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ,
 ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ।
 ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ,
 ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ।
 ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ,
 ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ।
 ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ,
 ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ।

ਰਾਜਪੁਤਾ ਜਿੰਨੇ ਸਾਈ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ,
 ਸਾਈ ਜੀ ਉਹ ਰਾਜਪੁਤ ਦੇ ਦਿਲ ਰਾਜਪੁਤ ਸਨ ਤੁੰਨੇ।
 ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਦਿਲਿਸਾ ਕਰੀ ਕੇ ਸਾਈ ਜੀ ਨਾ ਕੀਤੀ,
 ਰਾਜ ਕਰਿਸਾਨੁ ਜੀ ਤੇ ਰਾਜਪੁਤ ਦੇ ਦੁਖ ਦੀ ਹਾਂ ਕੀਤੀ।
 ਤੁਹ ਕੇ ਸਾਹਜ਼ ਉਸਨੇ ਦੇ ਕੀਤਾ ਕਰ ਸਾਈ ਦੇ ਪਾਠ ਸਾਧੇ,
 ਕਰੀ ਰਿਖਾ ਸਾਈ ਦਿਲ ਕਰੀ ਦਿਲਿਸਾ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ,
 ਕਰ ਕੀਤਾ ਕਰ ਕਰੀ ਤੂੰ ਉਸਨੇ ਦੇ ਦਿਲ ਸਾਹਜ਼ ਕੀਤਾ,
 ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਕਰੀ ਦੇ ਸਿੱਖੇ ਦਾ ਦਿਲ ਦਿਲ ਕਰ ਕਰੀ,
 ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਤੁਹ ਤੁਸੀਂ ਜੀ ਦਿਲਿਸਾ ਤੇ ਰਾਜਪੁਤ,
 ਉਸ ਦਿਲੇ ਦਿਲ ਕਿਸੇ ਕਾ ਦਿਲੇ ਤੇ ਰਾਜਪੁਤ ਸਾਹਜ਼ ਕੀਤਾ,
 ਰਾਜਪੁਤ ਤੇ ਦਿਲ ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਸਾਈ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਤੇ ਤੇ,
 ਕਰ ਕੇ ਕੀ ਦਿਲਿਸਾ ਕਰੀ ਤੇ ਕਰੀ ਸਾਈ ਕਰ ਕਰੀ,
 ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਦੇ ਸਾਹਜ਼, ਦਿਲ ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਕੀਤਾ,
 ਤੇ ਕਰ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਤੇ ਦਿਲੇ ਕਰੀ ਤੇ ਦਿਲੇ ਕਰੀ,
 ਦਿਲਿਸਾ ਕਰੀ ਰਾਜਪੁਤ ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਕਰੀ ਕਰੀ ਦੇ ਕਰੀ ਸਾਈ, ਸਾਹਜ਼ ਦਿਲ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਦਿਲੇ ਪੁਰ ਕਰ ਸਾਈ ਤੇ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਸਾਈ ਕਰੀ,
 ਸਾਹਜ਼ ਪਾਠ ਦੇ ਸਾਹਜ਼ ਉਸਨੇ ਦੇ ਕਰ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ,
 ਦਿਲਿਸਾ ਕਰੀ ਤੇ ਦਿਲਿਸਾ ਕਿ ਜੀਵਨ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਕਰੀ ਦਿਲੇ ਕਰੀ ਤੇ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਦਿਲਿਸਾ ਤੇ ਤੇ ਕਰੀ,
 ਸਾਹਜ਼ ਸਾਹਜ਼ ਕੀ ਦਿਲਿਸਾ ਦਿਲੇ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਸਾਹਜ਼ ਸਾਹਜ਼ ਦੇ ਦਿਲਿਸਾ ਸਾਈ ਤੇ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਦਿਲਿਸਾ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕੀਤਾ ਸਾਈ ਤੇ ਕਰੀ ਦਿਲਿਸਾ,
 ਤੁਸੀਂ ਦਾ ਸਾਹਜ਼ ਦਿਲੇ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ,
 ਦਿਲਿਸਾ ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਦਿਲੇ ਕਰੀ ਤੇ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ,
 ਪੁਰ ਦੇ ਦਿਲ ਕਰੀ ਕੀਤਾ ਸਾਈ ਤੇ ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼,
 ਰਾਜਪੁਤ ਦੇ ਦਿਲੇ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਕਰੀ ਸਾਹਜ਼ ਤੇ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਸਾਈ ਦੇ ਸਾਹਜ਼ ਕਰੀ ਕਰੀ ਤੇ ਪੁਰ ਕਰੀ ਕਰੀ।

ਕਰਤਾ ਕਰਮਾਨਾ ਮਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਰ ਨੀਜਾਂ ਦੇ,
ਮਾਈ ਤੋਂ ਹਰ ਕੰਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਕੰਮ ਮਾਈ ਤੋਂ ਹਰੇ,
ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਕੁਝਿਲਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਚੰਦੇ ਕੰਮ ਦੇ,
ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਰੇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ,
ਕੰਮ ਤੋਂ ਹਰੇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ,
ਮਾਈ ਤੋਂ ਹਰੇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ,
ਮਾਈ ਤੋਂ ਹਰੇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ,
ਮਾਈ ਤੋਂ ਹਰੇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ,
ਮਾਈ ਤੋਂ ਹਰੇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ,
ਮਾਈ ਤੋਂ ਹਰੇ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ ਤੋਂ ਮਾਈ,

ਪੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਿਖ ਮਾਂ ਨਾ ਮਰਗਤ ਤੇ ਦਿਖਾ,
 ਜਿਸ ਜਿਸ ਪਾ ਕੰਧਰਵਿਜੇ ਤੇ ਦਿਖ ਸਕੇ ਤੀ ਸੋ ਦਿਖਾ,
 ਜਿਉ ਚੀਸਕ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਕੰਧੇ ਤੇ ਪਤੀਰੇ,
 ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਸਿੱਖ ਤਿਥੇ ਪੈ ਫਿਰੇ ਸੰਗਿ ਚਰ ਹੋਏ,
 ਭਈ ਗੁੱਥੇ = ਖੂਹੀ ਸਰਦਾਰੀ।

ਏਕ ਨਾਨਕ ਪੀਧਾਨ ਜਨੇ ਦਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੇ ਸੰਤਰੇ,
 ਦਸਤਾਰ ਦੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤੂੰ ਜਨ ਪੈ ਮੈਸਾਸਾਨੀ ਪੈਰੇ,
 ਗੁਥੇ ਸਾਨ ਦੇ ਦਿਖ ਕੁ ਦੁਆਰੇ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਾਥਕ ਗੁਜਰੀ
 ਕੰਤਾਂ ਸੰਗੀ ਦਿਖ ਧਾਰੀਓ ਖੂਹੀ ਜਾਏ ਦਿਸਾਰੀ,
 ਦੋਨ ਧਾਰੀਓ ਦਿਖ ਕਥੀ ਦੇਹਾਂ ਚਰਨ ਸਾਧ ਸੁਧਾਏ,
 ਚੜ੍ਹੀ ਸਤੁਕਤ ਤੇ ਜਾਏ ਗੀ ਖੂਹੀ ਕੇ ਰੰਗ ਜਾਏ,
 ਗੁਰਾਂ ਕਿਹੋ ਕਿ ਖੂਹੀ ਧਾਰੀਓ, ਚੀ ਕੀ ਫੇਰ ਸਾਸੰਤਰੇ,
 ਤੇ ਧਾਰੀਓ ਸਿੱਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੇ ਸਾਥੀ ਪਤਿ ਧਾਰੀਓ,
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਚਾਈ ਗੁੱਥੇ ਦਿਖ ਦੇਸਤੀ ਕੀਓ,
 ਹੀਰ ਤੇ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਕੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਖੂਹੀ ਸਾਥੇ ਧਾਰੀਓ,
 ਪਰ ਜਾਨੀ ਤਾਂ ਸੋਧ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਛੇਤੀ ਦੁਕਾ ਕੰਧੇ ਸੀ,
 ਜੰਭੇ ਸਾਨ ਦੀ ਡਿਠਕਾਂ ਦੇ ਦਿਖ 'ਹਾਂ' ਕਰਾਇ ਦਫ਼ਤਰੀ,
 ਕੋਧੇ ਤੇ ਚੀ ਗੁਧੀਆਂ ਤੇ ਸਾਂ ਸਾਥਕ ਗੁਜਰੀ ਕਰਕੇ
 ਦੇ ਦਿਖੀ ਸਾਸੰਤਰੀ ਸੰਘ ਸੁਧੀਆਂ ਦੇ ਦਿਖ ਛਕਕੇ।
 ਕੋਧੇ ਦਿਸਾਂ ਚਾ ਭਾਈ ਗੁੱਥੇ ਖੂਹੀਓ ਸਰਦਾਰੀ,
 ਧਾਰੀਓ ਦੇ ਗੁੱਥੇ ਦਿਖ ਤੇ ਧਾਰੀਓ ਧਾਰੀਓ ਧਾਰੀਓ,
 ਧਾਰੀਓ ਧਾਰੀ ਦੇ ਸਾਂਗੀ ਹੀ ਦਿਖੇ ਦਿਖ ਸਾਥਕ ਦੁਸ਼ਟਾਧਿਨ,
 ਕੰਧੇ ਕੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਗੇ ਜਿਤਨੇ ਗੁੱਥੇ ਚਾਇਸ ਚਾਇਸ,
 ਸੀਕਤ ਕਾਨ੍ਹੇ ਗੁਰੂ ਸੀ ਦੁਹਤਾਂ ਕਰਨ ਦਿਖ ਸਾਥਕ ਦਿਖਾਈ,
 ਕਰਨ ਕਾਇ ਤੇ ਫਿਰੇ ਕੀ ਕਰੇ ਕੰਧੇ ਦਿਖ ਰਜਾਈ,
 ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਤੂੰ ਛੁਹ ਦਿਖ ਸਾਂ ਚੀ ਗੁੱਥੇ (ਕਿਸਤ ਸਾਥਕ)
 ਦਿਖੇ ਗਤ ਜੀਤ ਤੇ ਚੀ ਫਿਰੇ ਕੰਧੇ ਕੰਧੇ ਕੰਧੇ ਕੰਧੇ।
 ਸੀਕਤ ਰੇਖੇ ਕਰ ਗੁਰਤ ਸਾਂ ਚੀ ਕੀਤੀ ਕਰਨ ਸੀਕਾਇਸ,
 ਹੀਰ ਕੁਹੀਰੇ ਕਾ ਕਾ ਕੰਧੇ ਕਾਂ ਤੂੰ ਖੂਹੀ ਸਾਥਕ ਦਿਖਾ,
 ਦਿਖ ਦਾਗੇ ਕੀ ਸਾਥੇ ਦੇਖੇ ਸਾਥ ਤੂੰ ਕੀਤੀ ਕਰਨ,
 ਸਾਥਕ ਰਾ ਸਾਥੇ ਕੁਰ ਜਾਨੇ ਤੇ ਕੋਈ ਸਿਮਰ ਸੀਕਾਇਸ।

ਪਿਛਰੇ ਮਰਿਹ ਗੁਰੂ ਸੀਓਏ ਜਾ ਚੀਧਾਰ ਮਨੀਏ,
 ਫੁਰੇ ਤੇ ਮਾਜਰਾ ਜਾ ਧੰਡੇ ^{ਸੇ} ਧੁੰਧ ਮਨਾਂ ਪ੍ਰੀ ਭੀਰੇ।
 ਜੀਗਤ ਦੇ ਇਹ ਧੰਡਿਆਂ ਅੰਤਿਗਰ ਸੇਧਾ ਮਾਫ਼ਰ ਮਾਫ਼ੀ,
 ਇਹ ਤਾਕਿਆਂ ਬੰਦਗੀ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੀ।
 ਦਰਬਾਰ ^{ਮੁਖਤਾਰ} ~~ਕੇਵਲ~~ ਦੁਰ ਦੁਰ ਤੇ ਜੀ ਦੀ ਜੰਗਤਾਂ ਮਾਫ਼ਰ,
 ਕਰ ਕੀਧਾਰ ਕੰਧਾਰ ਦੇ ਦੰਡੇ ਜਗ ਦੇ ਮਨ ਸਿਰ ਜਾਏ,
 ਤੁਝਰ ਕਾਹੜੀ ਦੀ ਗਤ ਦਿਖੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਚਉਕਾਸ,
 ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਤੀ ਭੰਗੇ ਸਿਖੀ ਦੀ ਗਤ ਮੱਧਿਗਾ।
 "ਕਥਾ ਕਾਮ ਰਈ ਸੰਗਤਾਂ ^{ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ} ~~ਦੇ~~ ^{ਸਿੱਖਾਂ} ~~ਦੇ~~ ^{ਮਾਨਸਿਕ} ~~ਦੇ~~ ^{ਮਿਸ਼ਿਕਾ ਮੰਗੀ} ~~ਦੇ~~"
 ਕਰੇ ਚੀਧਾਰ ਚਾਹੁੰ ਤੇ ^{ਸਿੱਖਾਂ} ~~ਦਿਖਾ~~ ^{ਮਾਨਸਿਕ} ~~ਕਰ~~ ^{ਮਿਸ਼ਿਕਾ ਮੰਗੀ} ~~ਦੇ~~ ^{ਮਿਸ਼ਿਕਾ ਮੰਗੀ} ~~ਦੇ~~
 ਇਹੀ ਤਮਾਜ਼ ਦਿਖ ਜਾਈ ਤੇ ਦੇਵੀ ਹਰਮ ਤੁਹੀ,
 ਗੁਰਾਂ ਦਿਖਾ, ਕੇਵਲ ਕਈ ਕੱਲ੍ਹੇ ਦਿਖ ਚੀਧਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ,
 ਜੀਗਤ ਰੱਖ ਮਾਂ ਤੰਗ ਤੇ ਤੰਗ ਜੀਗਤ ਕੱਲ੍ਹੇ, ਦੱਖੇ।
 ਜੀਗਤਾਂ ਦਿਖਾ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਿੱਤਾ ਗਾਏ ਦਿਖਾਇਓ ਅਖੀ,
 ਕਥਾ ਕਰੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤਾਂ ਮਨ ਦੀ ਸੰਧਰ ਸੰਧੀ।
 ਇਹੀ ਮਨੋਰਥ ਜਾਤਾ ਹੋਈ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ਸੁਰੂਹੇ,
 ਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਦਿਖਾਈ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਾ।
 ਜੀਗਤਾਂ ਜੀਗਤ ਸੁਰੇ ਮਾਫ਼ਰ ਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੇ ਚੰਦੇ,
 ਗਾਏ ਗੁਰੂ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਕਪੜੇ ਜਿਸ ਦਿੱਤਾ ਦਰ ਕੱਲ੍ਹੇ।
 ਰਜ ^{ਦੀਆਂ ਗੁਰੀਆਂ} ~~ਜਿਹੀਆਂ~~ ਗੁਰਾਂ ਚਾਹੁੰ ਕੀਰਤਨ ਚੰਦ ਕਾਏ,
 ਜੋ ਕਾਹੜੀ ਦੇ ਗੁਰਾਂ ਗਈ ਕੁਰ ਤਰ ਦੀ ਤੇਜ਼ ਕੁਲਾਏ।
 ਜੀਗਤ ਮਨਿਸ਼ਾਂ ਦੀ ^{ਕਾਫ਼ੀ} ~~ਮਾਫ਼ਰ~~ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਰੀ ਗੱਲੇ,
 ਜਿਹੇ ਦੇਖੇ ਦਿਖਾਏ ਜੀ ਜੀਗਤ ਤੇਰੇ ਮਾਫ਼ਰ ਗੁਰਾਂ।
 ਮਰਦ ਮਨਾਂ ਗਿਰ ਤੇਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਾਂਦੇ,
 ਮਾਫ਼ਰ ਮਨਾਂ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਦੇ ਜਾਦਰ ਕਾਫ਼ਰ ਕੁਲਾਏ,
 ਦੇਖ ਤੁਰਾਂ ਜੀਗਤ ਤੇ ਜੀਗਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾ ਪੂਰੇ,
 ਸਿਖਿਆ ਮਨਾਂ ਤੇ ਧੰਡਿਆਂ ਦੇ ਕਰ ਦਰਬਾਰ ਤਿਸੁਰਾਂ ਕੁਲਾਏ।
 ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ^{ਸੰਗਤ} ~~ਕੇਵਲ~~ ਕੇਵਲੀ ਦੇਖੇ ਜੀਗਤਾਂ
 ਸਿਖਰ ਦੁਆਰੇ ਜਿਹੇ ਤੁਰਤ ਕਰ ਮਾਫ਼ਰ ਤੇ ਗੇਲੇ ਖਾਂਦੇ
 ਮਰਦ ਕਰੀ ਜੀਗਤ ਤੇ ਅੰਤਿਗਰ ਦੇਖੇ ਕਾਫ਼ਰ ਕੁਲਾਏ
 ਮਾਫ਼ਰ ਜਾਤਾ ਕੇ ਤੁਧੇ ਦਿਖਾਇਆਂ ਤਾਈ ਕਾਂਤ ਕੁਲਾਏ।

ਸਾਧਿਕਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ ਫਿਰਾਜਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਚ ਚੁਧਾਰੇ,
 ਇਸ ਚੁਧਾਰੇ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ ਥਾਤਰ ਨਾਮੁਰ ਹੋਈ ਜਾਏ।
 ਗੁਰੂ ਜਾਂਰੀ ਜੀਗਤ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਨਾਮੁਰ ਨੂੰ ਤਰੇ,
 ਜੁਣ ਜੁਣ ਬਖਾ ਜੀ ਧਾਪ ਨਾਮੁਰੇ ਚੰਗਾ ਧਤਾਕੇ ਧੁਰੇ।
 ਧਾਰ ਨਾਮੁਰੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਰ ਕੇ ਇਕ ਜਾਣੁਰੇ ਪਾਸੀਯਾਂ,
 ਜਗੀ ਇਕ ਧਰਮੀਰੀ ਜਾਂਰੇ ਉਤ ਬਖਾ ਰੀਯਾਂ ਵੀਯਾਂ।
 ਜੁਣ ਜਾਨ ਦੇਯਾਂ ਦੀ ਸਿਰੀਰੀ ਤਜਰ ਧਾਣੀ ਦੀ ਬਿਥਿਯਾ,
 ਜੇ ਦੀ ਜੁਣ ਦਾ ਜਾਮੁਰੇ ਇਕਾ ਪਾਸਾ ਬੱਝਤਰ ਕਿਥਿਯਾ।
 ਗਤੀ ਕਰ ਬਖਾ ਜਾਮੁਰੀ ਧਿਥੇ ਧਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣੁਰ ਜੀਗਤਾਂ,
 ਜੁਣ ਜਾਣੀਯਾਂ, ਜੇ ਇਸੀ ਗੁਰਾਯਾਂ ਨਾਮੁਰ ਨਾ ਧਾਣੁਰ ਜੀਗਤਾਂ।

ਜੋਖਾ — ਧਾਣੁਰਾਂ (ਧਾਂਕਾ ਰਾਓ ਨੂੰ ਫਿਰਾਜਤ ਫਿਰੇ ਫਿਰ)

ਗੁਰੂ ਦਰਸ਼ਨ ਰਾਇਰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਨਾਮੁਰੇ ਨਾਮੁਰੇ ਗੁਰੂਰੀ,
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਜਾਂ ਨਾਮੁਰ ਦੀ ਜੀਗਤਾਂ ਜਾਮੁਰੇ ਪਰਿਯਾ।
 ਫਿਰੇ ਦਾ ਨਾਮੁਰੇ ਧਾਂਕਾ ਰਾਓ ਕਰੇ ਧਾਰ ਤੁਰੀ,
 ਵੀਯਾ ਜੀ ਕਰੀ ਨਾਮੁਰ ਕਰੀ-ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਹਾਨਾਨੁਰੀ,
 ਗੁਰਾਂ ਫਿਰਾ ਕਿ ਰਾਓ ਨੂੰ ਕੀਰ ਦੇ ਕੀਰ ਨਾਮੁਰੇ ਤਾਣੀ,
 ਫਿਰੇ ਕੇ ਇਹ ਪਤਾ ਰਾਓ ਜਾਂਰੇ ਜੁਣ ਕੇ ਫਿਰਾਂ ਕੇ ਜਾਣੀ,
 ਨਾਮੁਰ ਕੇ ਕੀਰੀ ਫਿਰਾ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਚਰ ਨਾਮੁਰੀ ਜਾਂਰੇ ਦੇ,
 ਧਾਂਕਾ ਰਾਓ ਨੂੰ ਇਹ ਧੁਰ ਬਖਾ ਜੀ ਜਾਣੇ ਸਿਖ ਜੁਣੇਰਾ
 ਧਾਂਕਾ ਰਾਓ ਧੁਰੀ ਇਹ ਰਚਿਯਾ ਪਰਮ ਨਾਮੁਰੇ ਧਾਣੇ,
 ਨਾਮੁਰੇ ਕੇ ਕੀਰੀ ਪਾਰਾ ਰਾਓ ^{ਨਾਮੁਰ} ਫਿਰਾ ਉਸਾਰੀ ਜਾਣੇ।
 ਧਾਂਕਾ ਰਾਓ ਨੂੰ ਫਿਰਾਈ ਥਾਤਰ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਚਾਣੇ ਪਾਏ,
 ਫਿਰਾ ਜਾ ਫਿਰਾ ਨੂੰ ਦੀ ਫਿਰਾਂ ਫਿਰੀ ਬਖਾਰ ਜੁਣੇਰੇ।
 ਕਿਥਿ ਫਿਰਾ ਰੀਰੇ ਧੀਰੀ ਕਰਾ ਜੁਗਾਨਾਤ ਜਾਣਿਯਾ,
 ਚਰਾ ਪਰਾ ਕੇ ਧੁਰੀ ਕੀਰੀ ਕਦਰ ਜੁਣੀ ਕੇ ਰਾਓਯਾ।
 ਜਾਂਰੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁਰ ਧਾਣੀ ਦਾ ਕੀਰਾ ਪਾਰ ਫਿਰਾ,
 ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇ ਨਾਮੁਰ ਫਿਰਾ ਕਰੇ ਜੁਣਿਯਾ ਸਿਖਾਯਾ।
 ਦੇਯਾਂ ਦੇ ਕਰਾ ਧਾਰਾ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮੁਰ ਫਿਰੇ ਸਿਖਾਯਿਯਾ,
 ਨਾਮੁਰ ਜਾਂਰੇ ਇਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਫਿਰਾ ^{ਜੁਣ} ਗੁਰਾਂ ਦੀ ^{ਫਿਰਾ} ਫਿਰਾ ਫਿਰਾ।
 ਗੁਰਾਂ ਫਿਰਾ ਕਿਰਾ ਜਤਨਕ ਥਾਤਰ ਧਾਂਕਾ ਰਾਓ ਜਾਂਰੇ,
 ਨਾਮੁਰੇ ਨਾਮੁਰਾਂ ਜਾਣ ਫਿਰਾ ਦੇ ਕੀਰੀ ਕੀਰ ਤੁਰੀ।

ਹੱਥ ਸੋਧ ਧਾਂਕ ਗੱਠ ਤੇ ਦੇਖ ਆਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
 ਦਰਸਾ ਦੇ ਕੇ ਕੱਟ ਦਿਤੀ ਜੇ ਸਮਝਾਂ ਜੀਯੋਗੀ।
 ਦੇਖਾਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਜਾਂਤੋਂ ਹੈ ਜਾਂ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਗਾਇ
 ਰਸਤਾ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਧਾਰੇ ਦੇਹੇ ਸੀਨ ਤੇ ਜਾਂਤੋਂ।
 ਨੀਯਤ ਕੀਤੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾਰਾ ਸੋਧੀ ਸੀ ਜੇ ਰੱਬਾ,
 ਜਿਸ ਤੋਂ ਜਾਂਤੋਂ ਹਾਂ ਟੁਟਣਾ ^{ਪੁਰਾਣਾ} ਹੀ ਸਮਝਾਂ ਜੀਯੋਗੀ।
 ਕਿਸ ਨਾਮ ਦੀ ਧਾਰਾ ਗਿਆ ~~ਉਹ~~ ^{ਉਹ} ਦੱਸ ਨਾਮ ਦੀ ਧਾਰੀ,
 ਚਾਹੇ ਕੀਤੀ ਰਸ ਰਸ ਜੋ ਨਾਮ ਦੀ ਸਮਝਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ।
 ਜਿਸ ਵਿਚ ਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗੀ,
 ਉਹ ਪੁਰਾਣੇ ਦੀ ਕਰਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਰਸ ਤੁਹਾਨੂੰ।
 ਉਹੇ ਰਸ ਦੀ ਰਸ ਦੇ ਤੇ ਉਹ ਰਸ ਜੋ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ,
 ਉਹ ਦੇ ਧਾਰ ਵਿਚ ਕਰ ਜਾਂਤੋਂ। ^{ਤੁਹਾਨੂੰ} ਦਾ ਪੁਰਾਣੇ ਉਹ ਗੀ।
 ਗੁਰ ਗੁਰ ਧਾਂਕ ਗੱਠ ਜੋ ਰਸ ਜੋ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ,
 ਤੇ ਵਿਚੇ ਤੋਂ ਉਹ ਜੋ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ ਨੀ ਹੈ ਜਾਂਤੋਂ।
 ਧਾਂਕ ਗੱਠ ਤੇ ਹੱਥ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਉਹ ਆਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੀ,
 ਉਹ ਉਹ ਰਸ ਚਰਚ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ ਚਰਚਾਂ ਪੁਕਾਰੀ।
 ਧਾਂਕ ਗੁਰ ਜਾਂ ਧਾਂਕ ਗੱਠ ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀਤੇ,
 ਕਰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਦੇਖਾਤੀ ਮਹਿਮਾ ^{ਧਾਰ} ਉਹ ਆਰਜ਼ ਕੀਤੇ,
 ਆਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹੱਥ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਤਾਇਆ ਦਾਸਾ,
 ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹੇ ਜੋ ਰਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ,
 ਗੁਰ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗੁਰ ਦੇ ਗੱਠ ਕੁਰ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਗੁਰ,
 ਧਾਰੀ ਜਾਂ ਰਸੀ ਜਾਂ ਸੋਧੀ ਧਾਰੀ ਜਾਂਤੋਂ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ।
 ਗੁਰ ਜੀ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਚੁਕਦਾ ਕੋਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸੋਧਾ,
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਂਤੋਂ ਹੈ ਕੇ ਉਹ ਕੀ ਚੁਕ ਪੁਰਾਣੇ।
 ਪੁਰਾਣੇ ਕਿ ਨਾਮ ਸੋਧੀ ਧਾਰੀ ਨਾਮਾਂ ਜੋ ਰਸ ਜੋ ਰਸ,
 ਪੁਰਾਣੇ ਨਾਮਾਂ ^{ਜੋ} ਰਸ ਪੁਰਾਣੇ, ~~ਪੁਰਾਣੇ~~ ^{ਪੁਰਾਣੇ} ਕਰੇ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ।
 ਪੁਰਾਣੇ ਰਸ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ ਕਰ ਜਾਂਤੋਂ,
 ਕੀਤੇ ਦੇ ਹੱਥ ਕੁਰ ਜਾਂਤੋਂ ਉਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੀਤੇ ਪੁਰਾਣੇ।
 ਪੁਰਾਣੇ ਰਸ ਜੋ ਪੁਰਾਣੇ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ ਤੇ ਜਾਂਤੋਂ,
 ਜੋ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ ਦਾ ਰਸ ਜਾਂਤੋਂ ਆਪਣੇ ਉਹੇ ਧਾਰੀ ਹੈ।

ਜੇ ਮਾਏ ਗੁੰਮ ਅੰਗਿਮ ਪਾਏ ਖਾਨੀ ਵੇਈ ਸਾਂਗਾਏ,
 ਇਹੋ ਕੇਹਾ ਰੇਹੁ ਜਗਤ ਨੂੰ ਹੋ ਵੇਈ ਖੁਸ਼ ਜਾਏ,
 ਇਹ ਇਹ ਕੁਝ ਫਕੀਰ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਜੀਪਾ ਮੰਗਾਏ,
 ਜਾਤਿਗਰ ਜੀ ਤੇ ਜਾਈ ਜਗਤ ਹੋਈ ਇਹ ਜਾਏ,
 ਜੇ ਸਾਨ੍ਹ ਜਾਨ ਹੀ ਜਗਤ ਫਕੀਰਾਂ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਜੀਪਾ ^{ਪਾਇਆ} ਜਾਏ,
 ਖੁਸ਼ ਤੇ ਖੁੱਛੁ ਇਹ ਚਾਤੇ ਤੇ ਜਾਂ ਹੋ ਵੀ ਪਰ ਏਹਿਮ,
 ਜਾਈ ਜਗਤ ਉਤਰ ਉਤਰ ਗੁਰ ਫਾਰ ਜਿਮਿ ਜਾਏ,
 ਕੀਤਾ ਫਕੀਰਾਂ ਤੋਂ ਹੋ ਚਾਤੇ ਪਰ ਕਰ ਰਹਿ ਜਾਏ,
 ਖੁੱਛੁ ਜਾਂਈ ਜੀ ਜਾਈ ਜੀਤ ਜੀ ਵੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਗਾ,
 ਕਿਤੇ ਜਗਤ ਤੇ ਇਹ ਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਜਗਤ ਜਾਏ,
 ਜਾਈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਹ ਜਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖ ਜਾਏ ਜਾਏ,
 ਜਤ ਪਰ ਹੀ ਦੇ ਜਾਨਕ ਇਹ ਜਾਏ ਜਾਏ ਜਾਏ,
 ਜਰ ਤੀਕਰ ਜਾਨਕ ਕੇ ਹੋ ਜਾਂ ਜਾਂ ਇਹ ਜਾਂ ਜਾਏ,
 ਉਤਰ ਜਾਏ ਤੇ ਜਾਏ ਜਾਏ ਜਿਹ ਪਾਏ ਇਹ ਜਾਂ ਰਹਿਣ,
 ਜਾਨ ਤੇ ਫਾਰ ਜਿਹ ਇਹ ਜਾਂ ਖੁਸ਼ ਕਰੇ ਜਾਂ ਹੋਣ,
 ਜੇਧ ਜੇਧ ਜਾਨ ਇਹ ਜਾਂ ਜਾਏ ਜਾਂ ਜਾਨ ਕੁਝ ਪਾਏ ਜਾਏ,
 ਜਾਈ ਜੇਕਰ ਹੋ ਜੇਕਰ ਇਹ ਜਾਂ ਜਾਨ ਨੂੰ ਜਾਨ ਕੁਝ ਪਾਏ,
 ਉਤਰ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਨ ਨੂੰ ਤਾਨ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਇਹ ਜਾਏ,
 ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਜਾਨਕਾਏ ਤੇ ਇਹ ਜਾਈ ਚਰੇ ਤੇ,
 ਰਸਤ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾਨੀ ਜਾਨਕੀ ਹੋ ਜਾਂ ਜਾਨਕੀ ਰਹੇ,

ਜੇਕਰ ਖਾਨੇ ਗੁਰ ਜਾਨਕ ਜੀ ਦਿੰਗਾ ਜਾਨਕੀ ਹੋਣਾ ਪਾਏ,
 ਫਾਰ ਗੁਰ ਦੇ ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ਚਰਾਈ ਜਾਨਕੀ ਰਹਿਣ,
 ਕੀਤਾ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨਕੀ ਜੀ ਜਾਨਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਜਾਨਕੀ,
 ਜੇਕਰ ਖਾਨੇ ਹੋਣਾ ਪਾਏ ਜਾਨਕੀ ਹੋਣਾ ਜਾਨਕੀ,
 ਕਰ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਜਾਨਕੀ ਜੇਕਰ ਤੇਹਿ ਜਾਨਕੀ ਪਾਏ,
 ਜੇਕਰ ਤੇ ਕੀ ਹੋ ਪਾਏ ਜੇ. ਇਹ ਜੇ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨਕੀ,
 ਫਾਰ ਗੁਰ ਦੇ ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨਕੀ,
 ਇਹ ਜਾਨਕੀ ਜੇ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨਕੀ ਜੀ ਪਾਏ ਜਾਨਕੀ,
 ਜਾਨਕੀ ਜੇਕਰ ਦੇ ਜਾਨਕੀ ਜੇਕਰ ਜਾਨਕੀ ਜਾਨਕੀ,
 ਜਾਨਕੀ ਕੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਨਕੀ ਕੀ ਜਾਨਕੀ ਹੋਣੇ.

ਚੰਦਰ ਦੇ ਚਾਨ੍ਹ ਨੂੰ ਛੋੜੀ ਧੰਨਾ ਗਏ ਹੋ ਕੀਤਾ,
 ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਪਤਾ ਮਾਗ੍ਰੇ ਕਿਉਂ ਗਏ ਧੰਨਾ,
 ਜਾਣੀ ਜਾਣਾ ਨੀ ਨੂੰ ਜਤਿਗੁਰੁ ਸਰ ਮਾਧੇ ਸੰਦੇ,
 ਚੰਦ ਜਾਣੀ ਜੀ ਮਾਗ੍ਰੇ ਚੰਦੀ ਜਾਂ ਤੇ ਜੁਗਾਇਰ ਕੀਤੇ,
 ਧੰਨਾ ਗਏ ਦੇ ਸਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਿਰਾ ਪਿਆਰੇ ਰਗਧ,
 ਚੰਦ ਹਰ ਭਿਰ ਦੇ ਕੰਧ ਮਾਈ ਦੇ ਭਰਾ ਭੁਜੇ ਧੰਨਾ ਰਾਜਾ,
 ਸਰ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਜੀਤਾ ^{ਮਾਧੇ} ਮਾਧੇ ਜਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਤਾਈ,
 ਇਥੇ ਕੇ ਫਿਰਾ ਧੰਨਾ ਗਏ ਮਾਧੇ ਜਾਈ ਚਾਈ,
 ਧੰਨ ਗੁਰਾਂ! ਤੇ ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੇਹੇ, ਚੰਦ ਤੇ ਜਾਂ ਦੇ ਚੀਜਾਂ,
 ਚੰਦਾਂ ਤੇ ਧੰਨ ਜੀਤ ਗਏ ਸਰ ਪੁਰੀਸ ਤੇ ਕੀਜਾਂ,
 ਜਤਿਗੁਰੁ ਦੇ ਛਾਤੀ ਸਰ ਰਗਾਇਆ ਗਏ ਗਏ ਤੇ ਫਿਰਾ ਗਏ,
 ਕੋ ਗੁਰੁ ਜੀ ਛੋੜੀ ਜੇਹੀ ਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ,
 ਜੇਹੇ ਜਾਂ ਪਾਇਆ ਫਿਰਾ ਕੇ ਉਤੇ ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਕਿਠਨ ਦੇ,
 ਕੋ ਕਿ ਕੀਤੀ ਦੇ ਧੰਨ ਮਾਗ੍ਰੇ ਜੀ ਮਾਗ੍ਰੇ ਜਾਗ੍ਰੇ ਮਾਗ੍ਰੇ,
 ਧੰਨ ਗਏ ਜਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਜਾਈ ਭੁਜੇ ਧੰਨਾ ਗਏ,
 ਫਿਰਾ ਗੁਰਾਂ ਕਿ ਉਤੇ ਧੰਨਾਇਆ, ਜਾਗ੍ਰੇ ਕੁਝ ਮਾਗ੍ਰੇ,
 ਧੰਨਾਂ ਧੰਨਾਂ ਗਏ ਧੰਨਾ ਛਾ ਕਾਂ ਜੀਤ ਰਗਧੇ,
 ਕੀ ਧੰਨਾਂ ਤੇ ਜਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਮਾਧੇ ਗਏ ਕੀ ਜਾਗ੍ਰੇ,
 ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀਤੀ ਕੋ ਰਿਜਾਧ ਨੁਝਾਈ,
 ਜੇਹੀ ਧੰਨਾਂ ਜੇਹੇ ਧੰਨਾਂ ਗਤ ਤੇ ਜਾਣੇ ਧੰਨਾਈ,
 ਗਏ ਕੋ ਜੇਹੀ ਜਾਂ ਤੇਹਾ ਤੇਹਾ ਜੇਹੀ ਧੰਨਾਂ,
 ਕਿਸ ਤੇ ਜੇਹਾਂ ਰਿਜਾਧ ਧੰਨਾਂ ਕੀਤ ਜੇਹਾ ਰਗਧਾਨੇ,
 ਧੰਨਾਂ ਧੰਨਾਂ ਕੀਤ ਤੇਹੀਜਾਂ ਕੰਧ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਰਿਜਾਧ ਨੁਝਾਈ,
 ਧੰਨਾਂ ਕੀਤ ਜਾਂ ਧੰਨਾਂ ਧੰਨਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਧੰਨਾਂ ਮਾਗ੍ਰੇ,
 ਗਏ ਕੋ ਕਿ ਫੇਰ ਜੇਹਾਂ ਮਾਗ੍ਰੇ ਜੇਹੀ ਧੰਨਾਂ,
 ਜੇਹਾਂ ਦੇ ਧੰਨਾਂ ਰਗ ਮਾਗ੍ਰੇ ਧੰਨਾਂ ਧੰਨਾਂ ਧੰਨਾਂ,
 ਧੰਨਾਂ ਜਤਿਗੁਰੁ ਜਾਂ ਮਾਗ੍ਰੇ ਕੀਤ, ਧੰਨਾਂ ਜਾਂ ਕੀਤ ਮਾਗ੍ਰੇ,
 ਜਾਗ੍ਰੇ ਰਿਜਾਧ ਤੇਹਾ ਧੰਨਾਂ, ਜੇਹੇ ਜਿਸਾਂ ਦੀ ਤਾਈ,
 ਧੰਨਾਂ ਫਿਰਾ ਗਏ ਤੇ ਜਾਂ ਮਾਗ੍ਰੇ ਜਤਿਗੁਰੁ ਜਾਂ ਜੇਹੇ,
 ਧੰਨਾਂ ਫਿਰੇ ਜੁੜੇ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਾਗੇ ਕਿਉਂ ਧੰਨਾਂ.

ਬੁਧੀਧਰੀ ਰਾਮ ਸਾਹ ਜੇਹ

ਜੇਹੇ ਸਿਫਤ ਦਾ ਧਰੀ ਰਾਮ ਇਹ ਫਾਰ ਪੁਜਾ ਕਰੇ,
 ਮੇਰਾ ਕੇ ਸਾਜਿਸ ਤੇਰਾ ਦੁਖੈ ਭਰਮ ਸੋਧਾ,
 ਇਹ ਰਾਤ ਜੁਪੈ ਇਹ ਇਕ ਨੂੰ ~~ਕਹਿ~~ ਰਾਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਦਿਉ,
 ਦਗ ਦਗ ਕਰਕਾ ਸੁਰੀ ਭਾਗ ਡਿਠੇ ਧਮਤਰ ਚਿੰਟੇ,
 ਇਹ ਧਰਮਾਨ ਸਾਜੇਗ ਤੇਰੇ ਧਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਿ ਸਾਇਆ,
 ਸਾਜੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਤਉ ਸਾ ਤੇਰੇ ਸਾਜਿਸ ਰਜਾਗ ਸਾਇਆ,
 ਜਾਗ ਮੇਰੇ ਇਹ ਪੁਰਾਨ ਪੁਜੇ ਕੇ ਧੰਠੇ ਚਉਗਾ ਪਿਆਰੇ,
 ਸਾਜੇ ਕਰੀ ਤੇ ਰਾਗ ਸੇਰੇ ਜਾਇਨ ਜਰ ਬਥਿਯਾਰੇ,
 ਏਕੇ ਤੀ ਮੇਰੇ ਜਾਗ ਗਿਅੰ ਤੁਜੀ ਕੈ ਕੈਠੇ ਸਾਇ,
 ਧਰ ਇਹ ਸਾਤ ਸੇਰ ਤੇ ਵਿਸੇ ਸਾਕੇ ਤੇਰੇ ਰਾਇ,
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੁਧ ਦਫੇ ਮੇਰੇ ਪਾਤੰਬ ਕਰੀ ਚੀਯਾਰੇ,
 ਇਸ ਪਾਤੰ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਸੇਰੇ ਪਾਤੰਬ ਚਉਗਾ ਤਿਯਾਰੇ,
 ਸਾਜੇ ਇਹ ਪੁਰਾਨ ਪੁਜੇ ਕੇ ਰਾਮ ਸਾਜਿਸ ਦੰਦਿਯਾਰੇ,
 ਰਾਗੇ ਰਾਗੇ ਤੇ ਧਰੀ ਰਾਮ ਕੁਝ ਸਾਤ ਕੇ ਪਾਤੰਬ ਦੰਦਿਯਾਰੇ,
 ਧਰੀ ਰਾਮ ਕੇ ਰੇਰੇ ਸਾਕਾਇਆ ਸਾਪਣੀ ਸਾਤਾ ਤਾਈ,
 ਸਾਇ: ਧਰ ਧਰਮੇ ਧਰ ਸਾਇ ਗਰੀਯ ਤਿਯਾਰੇ ਗੀਯਾਈ,
 ਸਾਤਾ ਨੂੰ ਪੁਰਾਨ ਤੇਰੇ ਦਿੱਖੇ ਚਉਗਾ ਸਾਜਿਸ ਸਾਇ,
 ਸਾਇ ਤੇਰੇ ਭਾਗਾਂ ਇਹ ਜੀ ਸਾਇ ਕਰਮੇ ਸਾਇ,
 ਧਰੀ ਰਾਮ ਕੇ ਰਾਗ ਕੈਰੇ ਕੇ ਰਿਹਾਇ ਸਾਜਿਸ ਕੁਜਾਰੀ,
 ਤੇ ਚਉਗਾ ਕਉਸਾਇ ਕਰੇ ਰੇਰੇ ਮੇਰੇ ਜਾਇ ਕਉਸਾਰੀ,
 ਗਰਾਂ ਗਿਅੰ ਕਉਸਾਇ ਕਰਮੇ ਸਾਕੀ ਜਗਤ ਇਹ ਸਾਇ,
 ਸਾਤ ਕੇ ਪਾਤੰਬ ਸਾਕਾ ਰਾਗਿਯ ਤੇਰੇ ਰੇਰੇ ਜੀਯਾਰੇ,
 ਸਾਇ ਤੇਰੇ ਕਰਮੇ ਕਰਮੇ ਕੇ ਰਿਤਾ ਪਾਇਰੇ ਸਾਇ ਰੇਰੇ,
 ਧਾਰੀ ਕਰਮੇ ਕਉਸੇ ਕਾ ਰਾਗੇ ਜਰ ਰਾਗੇ ਸਾਤਾ ਤੇਰੇ,
 ਰੇਰੇ ਕੈਰੇ ਰਾਗੇ ਜੀ ਰੇਰੇ ਗਾਇ ਸਾਇ ਤੇਰੇ ਕੇਤੀ,
 ਇਹ ਰਾਗਿਯ ਧਰੀ ਰਾਮ ਰਾਗਿਯ ਫਾਰ ਪੁਜਾ ਕੇਤੀ,
 ਸਾਇ ਰਾਗਿਯ ਤਾਪ ਦਰਮ ਦੀ ਧਰੀ ਰਾਮ ਸਾਕਾ ਰੇਰੀ,
 ਰੇਰੀ ਸਾਇ ਧਰੀ ਰਾਮ ਰਿਤਿ ਫਾਰ ਪੁਜਾ ਕੇਤੀ,
 ਸਾਇ ਰਾਗੇ ਰਾਗੇ ਸਾਕਾ ਰਾਗਿਯ ਰਿਤਾ ਤੇਰੀ ਰੇਰੀ,
 ਸਾਇ ਸਾਇ ਰਾਗੇ ਰਾਗੇ ਰਾਗੇ ਰਾਗੇ ਸਾਇ ਰੇਰੀ।

ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸਾਥ ਰਹਿਣੇ ਪਥਰ ਪੁਜਾ ਰਾਹੀਂ
ਜਨਮੇ ਦਿਸ ਸਾਥਰਾਹਿਮ ਦੇ ਗੁਰਦਾਸ ਕਰਿਮਾ ਸਾਈ,
ਦਿਖੇ ਘਰਾ ਕੀ ਧਰੀ ਰਾਗੇ ਜਨਮੇ ਚਾਨੇ ਪਾਏ,
ਧਿਮ ਦਰਬਾਰਾਂ ਸਾਥੇ ਸੰਤ੍ਰੇ ਦਿਰਘਰ ਚੈਨ ਮੰਗਾਏ,
ਜਨਮੇ ਪੁਰਖ ਚੰਦਰਾ ਕੀ ਰੀਤੀ ਧਿਆਨ ਧਰਾਏ,
ਜਿਥੇ ਬੰਦਾ ~~ਦੇ~~ ਧਿਰਿਧਿਮਾਨ ਸਾਹਿਬਾ ਜੀਤ ਬਿਥਾਏ
ਸਾਥੇ ਦੀ ਗਰ ਦਰ ਕੇ ਸਾਹੀ ਤਖ਼ਤ ਮਾਹਿਰ ਹੋਵੀਤੀ
ਧਾਰੀ ਭਜਨ ਦਿਉ ^{ਕਾ ਰਿਸਾ} ~~ਦੇ~~ ^{ਸਤਿਗੁਰ} ~~ਦੇ~~ ^{ਦਾਸੀ} ਜਤ ਦਾਸੀ ਜਤ ਕੀਤੀ,
ਸਿਰ-ਰੁਖੀ ਕਰੇ ~~ਸਾਥ~~ ^{ਭਜਨ} ਜਾਂ ਦਿਤਾ,
ਗਰ ਗਰ ਤੇ ਦਿਸ ਤਰਸਾਹਿਮ, ਗਰ ਗਰ ਦਿਸ ਸਿੰਘਾ.
ਗਰ ਜੀਗਤ ਦਿਸ ਦਿਸਾ ਕਰੀ ਦਿਸ ਸਾਜ ਸਾਥਿਕਾਨ ਪੀਰੀਤਾ,
ਸਾਥੇ ਉਹ ਕੀ ਜਾਣੇ ਸਿਖ ਸਾਹੀ ਧਰੇ ਸਾਥਿਕਾਨ ਪੀਤਾ,
ਤਖ਼ਤੀ ਕੇਵ ਬਾਗੀ ਕੁਝ ਦਿਸ ਰੋਧੇ ਭਰਮ ਭਰੇਧੇ,
ਸਾਥੇ ਧਰ ਰਾਗ ਜੇ ਰੰਗੀ ਸਿੰਦਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਰੇਧੇ,
ਸਾਥਿਕਾਨ ਸੰਗ ਸਾਥੇ ਸੰਸਾਰਿਕਾਨ ਧਰੀ ਰਾਜਧਰ ਪਾਏ,
ਭਾਰਤ ਪੁਜਾ ਸਗਰ ਤਿਆਗੇ ਰੋਕਾਂ ਸੰਸਾਰੀਧੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਸਾਥੇ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰੀ ਭਾਰਤ ਜਨਮੇ ਦੇ ਦਿਸ ਪਾਇਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਜੀਤ ਦੀ ਜਿਤਿ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਕੇ ਧਰਦਰ ਕਰੇ ਕੀ ਕਾਇਮਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਧਰੀ ਰਾਗ ਹੁਣ ਪਾਏ ਦੰਧੀ ਜੀਤ ਦੇ ਦਿਖਿ ਦਿਖ ਕੀਤੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਜਨਮੇ ਸਾਥੇ ਕੇਵ ਬਾਗੇ ਗੁਰਸੀਗਤ ਦਿਖ ਕੀਤੀ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਹੁਣ ਗਰੁ ਜੀ ਕੀਤੀ ਦਿਸ ਦਿਸ, ਧਰੀ ਰਾਗ ਜੀਤਾਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਦੇਵੇ ਭਜਨ ਦੇ ਰੋਕਾਂ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਸਾਕਤ ਕਰਾਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਪਾਇਆ ਹੁਣ ਸਾਂ ਧਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਹਿੰਦੀ ਦੇਹਿਮਾ ਪਾਏ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਗਰ ਰਾਗ ਚੰਦਰਾ ਪਾਇਆ ਹੁਣੇ, ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਸਾਥੇ ਹੁਣੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਜਿਸ ਚੰਦਰਾ ਸਾਂਝਾਂ ਦੇ ਦਿਸ ਸਾਂਝਾਂ ਧਰੀ ਰਾਗੇ ਪਾਇਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਦੇਹਾ ਕੀ ਤੇ ਸੰਚਰੁ ਰੋਗਾਂ ਸਾਥੇ ਧਰਮੇ ਸਾਥੀਆਂ,
ਸਾਥ ਸਾਥ ਦੇਹਾ ਕੀ ਤੇਹਿਮਾ ਧਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਰਾਹੇ,
ਗਰ ਚਰਮੇ ਦਿਸ ਰੇਹਰੁ ਜੰਨੇ ਪੀਰੇ ਪੁਰ ਪਿਆਰੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰਾਂ
ਦਿਸਾਂ ਸੰਧੀ ਦਿਸਾ ਕਰੇ ਕਰਮੇ ਰਾਤ ਭਜਨ ਦੀ,
ਕਾਇਮਾ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੇ ਸਾਥਿਕਾਨ ਰੰਗੇ ਦਿਖੀ ਹਟਾ ਕੀ,
ਧਰੀ ਰਾਗ ਦੀ ਸੁਣੇ ਸਾਥੀਏ ਦੀ, ਸਾਥਿਕਾਨ ਕੁਝ ਦਿਸਾਏ,
ਜਤ ਸੰਧੀ ਭਜਨ ਗੁਰੁ ਜੀ ਦਿਤਾ, ਤਰਸਾਹਿਮ ਉਤਰਾ।

ਭਾਈ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਦੀ ਕਥਾ

ਉੱਤੇ ਪਿਛੇ ਇਹ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਰਗਤ ਫੇਕ ਇਕ ਗੱਤ ਦਾ,
ਧਰਮ - ਇਹ ਤੀ ਕੰਧੇ ਰਮੇਜਾ, ਰਾਮ ਰਾਮ ਹਿੰਦ ਕਹਿੰਦਾ,
ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰਾਂ ਬਿਰਾਗਿ ਉੱਤੇ, ਪਿੱਛੇ ਦਾ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ,
ਪਿੱਛੇ ਜਾਮ ਦਾ ਦੁਖਿਯਾ ਜਾਤਾਂ ਦੇਣੇ ਦਰਬਾਰ ਜਾਇ,
~~ਭਾਈ~~ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ~~ਦੀ~~ ~~ਕਥਾ~~ ^{ਭਾਈ} ਕਹੀ ਕੀਰਤੀ ਭਾਈ,
ਗੁਰ ਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਖਾਤਰ ਕੀਤੀ ਸਾਧ ਤਿਆਰੀ,
ਤਜਰੇ ਤੇ ਉੱਤੇ ਦੇ ਸਾਧ ਇਹ ਦਿਨ ਸਹੀ ਤੇ ਦਰਬਾਰੀ,
ਸਾਕਸਿਰ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਪਾਰ ਉਤਰਨਾਂ ਖੇੜੀ ਸਹੀ ਸੀ ਰਗਦੀ,
ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੀ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭਿਰਦਾਂ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਸਾਧੇ,
ਇਹ ਦਿਲਾਸਾ ਨੇ ਰਾਮ ਗੁਰੂ ਦਾ, ਸਾਧੇ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਰਾਮੇ,
ਸਾਨ ਇਹ ਪਾਰ ਕਈ ਦਿਨ ਸਹੀ, ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਪਾਰ,
ਦੇਖੋ ਉਥੋਂ ਪਾਰ ਕਰੇ ਰਾਮ, ~~ਭਾਈ~~ ^{ਭਾਈ} ~~ਉੱਤੇ~~ ^{ਭਾਈ} ~~ਦਰਬਾਰ~~,
ਦਰਿ ਦਿਲਾਸਾ ਪਾਤੀ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਸਾਧ ਸਹੀ ਤੇ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ,
ਸਾਨ ਇਹ ਸਾਧੇ ਖੇੜ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਭਰਮ ਉੱਤੇ ਖੇੜੇ ਦਿਲਾਸਾ,
ਚਰਨਾਂ ਸਹੀ ਦਿਨ ਸਾਧਕ ਗੁਰੂਗੀ ਸਾਧ ਦਰਬਾਰ ਭੁੱਖੇ ਦੇਣੇ,
ਗੁਰਾਂ ਦਿਨ ਕੀ ਜਗਦੀ ਗੁਰੇ ਸਾਨ ਜੀ ਸਾਨ ਇਹ ਕੇਣੇ,
ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਸਾਧੇ ਅਤਿਗੁਰ ਦੇਰ ਸਾਂ ਉੱਕਾ ਜਾਣੇ,
ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦਿਲਾਸਾ ਗਈ ਦੇ ਕੀਰੇ ਸਾਧਕ ਬਚਾਣੇ,
ਉਸ ਕੰਧੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਸਹੀ ਭਾਗਾ, ਸਹੀ ਭਾਗੇ ਨੂੰ ਤਾਣੇ,
ਭੁਜਨ ਦਿਨ ਤੇ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ^{ਪਾਤੀ} ~~ਭਾਈ~~ ਕੁਝ ਸਾਂ ਤੇਰ ਉੱਚਾ ਕੇ,
ਕਹਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹੀ ਦਿਲਾਸੇ ਜੇ ਕੁਝ ਸਹੀ ਉੱਤਾ,
ਕੁਝ ਦੀ ਪਾਰ ਕਰਾਂ ਗੇ ਖੇੜਾ ਰਖ ਦਿਲਾਸੇ ਚਿੱਤਾ,
ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਕੁਝ ਦੇ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਸਾਧੇ ਸਾਧ ਤੇ ਗਈ,
ਉਸ ਸਾਧ ਕਰ ਭੁਜਨ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਾ, ਕਈ ਜਾਗੀ,
ਕੀਰਤ ਬਚਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਗਈ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਤੇ ਰਾਮ,
ਕੁਝਾਂ ਉੱਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰਾ ਖਾਤਰ ਸਾਧਨ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਜੇ ਰਾਮ,
ਕੁਝ ਦਿਨ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ ਤਜਰੇ ਕਹਿ ਕੇ ਰੇਣੇ ਕਰਨ ਦੀ,
ਸਾਧਿਕਾ ਸਹੀ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਕੀਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਤੇ ਨੇ ਪਾਈ,
ਪਿੱਛੇ ਪੁੰਜ ਦੀ ਰਾਮ ਕਾਹਿਦੀ, ਕਹਿ ਕੇ ਸਹੀ ਕਿਰਤੀ,
ਕਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਭੁਜਨ ਉੱਤੇ ਕਰਦਾ, ਸਾਨ ਦੀ ਸਾਂ ਰ ਉੱਤਾ ਕੇ,

[illegible]

ਦੱਸੇ ਸਨ ਦੀ ਏਦਰ ਸਾਰੀ ਘੋੜ ਤੇ ਚੋੜੇ ਜਾਏ,
 ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਸਨ ਇਹ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਸਮਝਾਏ.
 ਸਨ ਸਮਝਾਏ, ਦਰਸਨ ਦੀ ਤੇ ਸਮਝੇ ਦਾਨੀ,
 ਦਾਨੀ ਧੰਨ, ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕੋਲੋਂ ਸਮਝਾਏ ਜਾਨੀ.
 ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੈਥੋਂ ਭਗਤਾ ਗੁਰਤੀ ਕਹਤੀ ਤੇਈ,
 ਇਹ ਸਮਝਾਏ ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਚੋਈ ਤੇਈ,
 ਪਾਤ ਪਾਤ ਦੇ ਇਹ ਦਰਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਪਛਾਣੇ
 ਉਹ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਸਮਝਾਏ ਗਿਣੇ ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ.
 ਸਮਝਾਏ ਇਹ ^{ਭਾਵੇਂ} ਸਨ ਸੀ ਤੇਈ ਗੰਭੀਰ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਉਹ ਸੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿਸਾ ਸਮਝਾਏ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤੇਈ ਸਮਝਾਏ,
 ਸਿੰਘ ਤੇ ਤੇ ਸਨ ਦੇ ਸਮਝਾਏ ਸਿੰਘ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਗੁਰਾਂ ਇਹ ਤੇ ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਦਰਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ
 ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ
 ਦਾਨੀ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸੇ ਕੀਤੀ ਸੇ ਕੀਤੀ.
 ਦੱਸੇ ਇਹੀ ਕਿ ਸਮਝਾਏ ਦੰਗਾ ਦਰਸਨ ਤੇਈ ਸਮਝਾਏ
 ਦੰਗਾ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸੇ ਕੀਤਾ ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ.
 ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾ ਸਾ ਪੱਖੋਂ ਸਿੰਘ ਸੇ ਸਮਝਾਏ ਦੰਗਾ ਸਮਝਾਏ,
 ਸੱਚ ਰੂਪ ਸੀ ਸੇਈ ਉਹੀ ਸਮਝਾਏ ਦੰਗਾ ਸਮਝਾਏ.
~~ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸੀ ਦਰਸਨ~~
 ਸਮਝਾਏ ਉਹੀ ਤੇਈ ਸਮਝਾਏ ਦਰਸਨ ਤੇਈ ਸਿੰਘੇ,
 ਸਮਝਾਏ ਦੰਗਾ ਸੀ ਤੇਈ ਦਰਸਨ ਸਮਝਾਏ ਦਰਸਨ
 ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸੇ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਤੇਈ,
 ਇਸਨ ਪੱਖੋਂ ਸੇ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਦੰਗਾ ਸਮਝਾਏ ਸੀ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਤੇਈ ਪਸੀ ਸਨ ਤੇਈ ਸਮਝਾਏ ਸਨ ਸੇਈ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ
 ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਸੇਈ ਸੀ ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸੇਈ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ
 ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਮਝਾਏ ਇਹ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਸੇਈ ਸੇਈ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਸੇਈ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ,
 ਸਨ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ ਸਮਝਾਏ.

[illegible]

ਜਾਈ ਜਾਣੁ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਅਗੇ ਫਿਰ ਇਹ ਜੰਗ ਬਚਾਇਆ,
 ਕਥਾ ਸੁਣਕਰ ਦੀ ਕਥਾ ਗਿਆਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕਰਮਾਇਆ
 ਜੋ ਦੀ ਸਾਇਬ ਤੇ ਸਾਨ ਦੀ ਇਹ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਜਾਪੇ,
 ਸਾਨ ਇਹ ਜੇ ਦੇਖ ਪੰਛੀ ਦੇਖੇ ਜਾਨ 'ਚ ਫਿਰਮਾਇਆ।
 ਚਰਚਾ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਹੋਏ ਗਿਆਰੀ ਸੰਤ ਰਹੇ ਗਾ ਸੰਗੇ,
 ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਭੁਭੇ ਗਾ ਸੰਗੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਭੰਗੇ।
 ਕਥਾ ਸਾਇਬ ਕਰੇ ਹੋਏ ਛੇਤੀ ਜੋ ਦੀ ਜੀ ਕਰਮਾਂ ਦੇ,
 ਸੁਧਾਰ ਜੋ ਸਾਇਬ ਜੋ ਦੀ ਗਿਆਰੀ ਸਾਪੇ ਜੀ ਕਰਮ ਸੰਗੇ।

ਗੁਰ ਪੀਰ ਕਰਾਏ ਅੰਗੁ ਜਾਏ,

ਤਾਕੇ ਗੁਰ ਸੰਗੇ ਸੁਖੀਆਂ ਪਾਏ।

ਦੇਖ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਸਾਧਕ ਗਿਆਰੀ ਇਸਕ ਦਿਸਕ ਕੇਕਰਾ,
 ਸਾਧਕੀ ਸਾਧਕ ਸੰਗੇ ਇਹਨਾਂ ਸੀ ਜੋ ਦੀ ਤੇ ਭਾਰਾ।
 ਜੋ ਦੀ ਸਾਪ ਗੁਰ ਸਾਧਕੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਾਧ ਸੰਗੇ,
 ਕਾਰ ਭੇਟ ਇਹ ਦੁੱਖ ਭਿਸੀ ਜੋ ਕਾਂ ਤੋਂ ਭਿੰਨਾਂ ਦਾ।
 ਕਾਰ ਕਾਰ ਤੇ ਸਾਧਕ ਸਾਧਕ ਦੇ ਸਾਧਕ ਗਿਆਰੀ ~~ਕਰਮ~~,
 ਜੀ ਗਤਾਂ ਜੋ ਕ ਦਿਤਾ ਦਿ ~~ਭੀ~~ ^{ਕਰਮ} ਭੀ ~~ਕਰਮ~~ ^{ਕੁਧਾਰੀ} ~~ਕਰਮ~~।
 ਸਾਧਕ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕ ਸਿੰਘ ਸੰਗੇ ਸੰਗਤਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਕੀਤੀ,
 ਸਾਧਕੀ ਸਾਧਕ ਸੁਧਾਰ ਕਾਰੀ ਸਾਨ ਦੀ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੀ।
 ਸਾਧਕ ਗੁਰਾਂ ਪਰਚਾਰ ਕਰੀ ਫਿਰ ਸਾਧਕ ਕਰੇ ਸਾਧਕੇ,
 ਗੁਰ ਸਾਧਕੇ ਸਾਧਕ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਭਰਮ ਕਰੇ ਤੇ ਚਾਏ।
 ਸੁਧ ਜੀ ਕਰਮ ਸਾਧਕੀ ਦਤ ਜੋ ਦੀ ਗਿਆਰੀ ਜੋ ਕਰਮ ਤੇ ਦਿਸਾ,
 ਜੋ ਦੀ ਸਾਧਕੀ ਤਾਨ ਸਾਧਕ ਦੇ ਸਾਧਕੇ ਸਾਧਕ ਤੇ ਦਿਸਾ।
 ਤੇਜ ^{ਸਾਧਕ} ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਧਕੇ ਗੁਰ ਸੰਗੇ ਇਸਦੀ ਚੰਦੀ,
 ਸੁਧ ਗਿਆਰੀ ਸਾਧਕੀ ਸਾਧਕੀ ਸੁਧ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਾਧਕੀ।
 ਸਾਧਕੀ ਸਿੰਘਤਾ ਸਾਧਕ ਗੁਰ ਕੀ ਇਹ ਦੇਖ ਸਾਧਕੀ।
 ਜੋ ਦੀ ਕੀ ਕਰਮ ਤਾਨ ਦੀ ਇਹੀ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਧਾਇਆ।
 ਸਿੰਘ ਪਰਮ ਦਾ ਸੁਧਾ ਕੀਤਾ ਇਹ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦੇ ਫਿਰ,
 ਕਾਇਮ ਪਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਜੋ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਰਮ।
 ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਿ ਗੁਰ ਪਰਮ ਜੀ ਸਾਧਕੇ ਸੁਧਕਾਂ ਤਾਨੀ,
 ਤੀਜੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸੰਤ ਸੰਤੀ ਕਰ ਗੁਰੀ ਦੇ ਸਾਧਕੀ।

ਜੇਹੇ ਦਿਖਾਵੇ ਜੇਹੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ, ਜੇਹੀ ਧੰਨ-ਧੰਨ ਤੇਰਿਆ,
 ਅਤੇ ਗਿਆਰੀ ਤਰੀ ਤਿਉਂ, ਸਰਦਾ ਕੀ ਦ-ਸੀਦੇ ਦੇ ਦਿਆ,
 ਅਸਰੇ ਰਿਸਾ ਤੇ ਕਰ ਦਿਆ ਪਰਦੀ ਸੁਪ ਧੁਪ ਰੀਤ ਬਾਈ,
 ਜਿੰਤਰੇ ਗਾਏ ^{ਨੇ ਜਿੰਤਰੇ ਸੁਣੇ ਜਾਨੇ} ~~ਜੇਹੇ ਸਾਥ~~, ਅਤਿਗੁਰ ਦੀ ਦਰਿਆਈ।
 ਜੇਹੀ ਕਾਇਮ ਦੇ ਰੂਪ ਸਾਥੇ ਨੇ ਜਿੰਦਗੀ ~~ਜੇਹੀ~~ ^{ਜਾਣੇ},
 ਤਿਉਂ ਦੀ ਗੁਰ ਪਾਤਕ ਰਿਸਾ ਜੀ ਸਾਥੇ ਜੀਤ ਤਿਉਂ।

ਦਿਵ ਦਿਵ ਜੀਵਤ ~~ਦਿਵ~~ ^{ਦਿਵ} ~~ਦਿਵ~~ ^{ਦਿਵ} ਤੇਰੇ ਕਾਢੀ ਜੀਵਤੀ,
 ਦਿਵ ਸਾਈ ਜੇਹੇ ਦੁੱਖੇ ਸੁਣੇ ਸਾਈ ਤਰੀ ਤਰੀ,
 ਸਾਥੇ ਦੇ ਰੇ ਗੁਰੇ ਜੀ ਸਾਥੇ ਗੁਰੇ ਦਿਵ ਪੰਨਾ ਪਾਇਆ,
 ਪੰਤਰਿਆਂ ਦੀ ਦਾਤ ਗੁਰੇ ਜੀ ਸਾਥੇ ਜੇਹੇ ਪੁਤਰ ਗਾਇਆ,
 ਸੁਪਾ ਦੇਖ ਜੇਹੇ ਗਾਈ ਜੀਵਤ ਵਾਤ ਗੁਰੇ ਪੁਤਰ ਤੇ,
 ਦੱਖ ਪੰਤਰੇ ਰਿੰਦੇ ਦਈ ਦੇ? ~~ਜੇਹੀ~~ ^{ਜੇਹੀ} ~~ਜੇਹੀ~~ ^{ਜੇਹੀ} ਖੜੇ।

“ਪੰਨਾ ਪੰਤਰੇ ਬੋਝੇ ਸੇ”, ਸਾਈ ਕਾਇਮ-ਜੁਗਾ ਦੀ ਕਾਇਮੀ,
 “ਗੁਰੇ ਪੰਤਰੇ ਦਰ ਤੇਰੇ ਤੇ”, ^{ਜੇਹੀ} ~~ਜੇਹੀ~~ ^{ਜੇਹੀ} ~~ਜੇਹੀ~~ ^{ਜੇਹੀ} ਕਾਇਮੀ।

ਉਤਰ ਦੇ ਦਾਤ ਦਿਖਾਵੇ ਕਾਇਮ ਗੁਰੇ, ਪੰਨਾ ਦਿਵ ਜੇਹਾਈ,
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਸਾਈ, ਸਾਥੇ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਦਰਿਆਈ।
 ਜੀਵਤ ^{ਜੀਵਤ} ~~ਜੀਵਤ~~ ^{ਜੀਵਤ} ~~ਜੀਵਤ~~ ^{ਜੀਵਤ} ਸਾਈਆਂ ਦੇ ਦਿਵ ਦਿਵ ਦਿਵ ਸਾਥੇ ਗਾਈ,
 ਦਿਵ ਸਾਈ ਤੇ ਕਾਤ ਦੀ ਕੋਈ ਦਿਵਸ ਕਾਈ ਤਰੀ।
 ਕਾਇਮ ਗੁਰੇ ਜੀ ਦਰ ਦਰ ਦਾਤ ਦੇ ਜੇ ਦਰਗਾਹੇ ਸਾਥੇ,
 ਜੁਤੇ ਜੁਗਾ ਦੀ ਸਾਈ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਸਾਥੇ ਸੁਖ ਪਾਏ।
 ਗੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸਾਥ ਕਾਥੇ ਜੁਤੇ ਸੁਪ ਤਾਦਮ ਰਖੀਏ,
 ਗੁਰੇ-ਦਰਗਾਹ ਕਾਥੇ ਸਿਧ ਜਾਣੇ, ਜੀ ਸਾਇਰਿਸ ਦਰਖੀਏ,

ਉਤਰ ਸਾਥਿਆਈ

ਉਤਰ ਸੁਗਤੀਆਂ ਗਾਈ ਕਾਇਮ ਗੁਰੇ ਉਤਰ ਰਿਸਾ ਜੀ ਦੇਰੇ,
 ਕੰਨਾਂ ਦਿਵ, ਜੀ ਦਾਤ ਕੰਨਾਂ, ਜਾਂ ਉਰ ਗੁਰੇ ਕੰਨਾਂ ਦੇ।
 ਜੀਵਤ ਦਿਵ ਦੀ ਗੁਰੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਜੇਹੀ ਰੀਤਾਂ ਰਾਤੇ,
 ਗੁਰੇ ਕੰਨਾਂ ਦਿਵ ਦੰਨਾਂ-ਕਾਇਮ ਸਤਿਗੁਰੇ ਦਿਵ ਸਾਥੇ,
 ਕਾਈ ਦੇਹਾਂ ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਜੇਹੇ ਕਾਥੇ ਸਾਥਿਅਕੀ ਸਾਥੇ,
 ਧੰਨ ਦਿਵਾਂਤ ਕੰਨਾਂ ਕਾਥੇ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੇ ਉਤਰ ਸੁਗਤੀ।

ਦੇਖ ਤੇਰੀ ਹੀ ਘਾਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਜਨ ਕੇ ਜੋਹਾ ਚਾਹੁਨ,
ਮੈਂ ਪੁਰਖ ਜੋ ਰਾਮ ਸਾਭਿਆਸੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਚਿਆ
ਉਹੀ ਤੀਰਥੀ ਭਜਨ ਜੋਹ- ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਨੂੰ ਨਾ ਆਵੇ,
ਸਾਨੂੰ ਉਸਾਰ ਦੇ ਅਤਿਗੁਰੂ ਹਿਰਾਨ ਤਾਈਂ ਇੰਜ ਜਾਨਵਾਂ ਦੇ,
ਅਖੀਰ ਤੇਰੇ ਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋਗਨ ਦੇ ਇਹ ਜਾਣਾਂ,
ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਕੇ ਰੱਖ ਦੇ ਚਰੀਆ ਮਾਮਲਾਂ ਪਿਆਰ ਜਗਾਨ।
ਕਹਿਣ ਕਿ ਤੇ ਜਾਂਚ ਜਾਈ ਭਜਨ ਇਹਿ ਇੰਜ ਜੁਗਾਨ,
ਉਹ ਕਹੇ ਕਿ ਜਾਨ ਤੁਰਾਂ ਹੀਤੀ ਕਰ ਕੇ ਤੇ ਪੁਰਖਾ,
ਘਰਾਨਾ ਜੋ ਮੰਗਰ ਕੋਈ ਜੇ ਦੇਵਾਂ ਜੀ ਕਰਕਾ,
ਸਾਨੂੰ ਮਤਰ ਤੇ- ਸਾਨੂੰ ਕੇ ਸਾਂ ਦੇ ਦਰ ਫੇਰਕਾ,
ਇਹ ਕੇਤਕ ਤੂੰ ਮੁਕਤਸਾਨ ਮਤ ਕਰਾਨਾਤ ਜਾਨ ਕੀਤੀ ਦੇ,
ਅਖੀਰ ਜਾਨਾ ਮਾਤੇ ਪਰੇਸ ਪੁਰਖਾ ਗੁਰੂ ਮਿਸਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ।

ਭਾਈ ਦੇਵਾ, ਸੁੱਖ, ਸੰਗਤ, ਜੀ ਗਤੀਆ ਦੀ ਭਾਈ,
ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਨੂੰ, ਤਿਸਤੁ ਗਤੀ ਦੇ ਕਰਾ ਜਾਨਾਈ,
ਜੇਵਾ ਕਰਕੇ, ਚਰਨ ਸਾਨੂੰ, ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ ਕਰਕੇ,
ਧੰਨ ਤੇ ਇੰਜ ਜੋ ਕਰਾ ਚਰਨਾਂ ਹਿਰਾ ਦੇਵੇ ਕਰਤ ਘਾਟੀ,
ਕੀਵੀ ਸਾਤੇ ਤੇਰੇ ਕਰਾਂ ਦੀ ਕਰੇ ਭਰੋਸੇ ਧਾਰੀ,
ਤੇਰੇ ਸਾਨੂੰ ਧੰਨ ਕਰਾਂ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਦੀ ਸਾਨੂੰ।
ਇਹ ਇਕਾਨੇ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਰਾਂ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਤਰਕਾ,
ਮੈਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਕਰਾਂ ਇਹ ਜੇਵਾ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਤੇ ਕਰਕਾ,
ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਾਨ ਮਾਨੇਰੇ ਜੇਰੇ ਜਾਨੀ ਕਰਕਾ ਤਰਿਘ,
ਮਾਤਰ ਜਾਨੀ ਮਾਤਰਾ ਜਾਨੇ, ਘਰਾਨਾ ਜਾਨੇਰਾ ਕਰਿਘਾਨ।
ਸਾਨੂੰ ਜੇਰੇ, ਤੇ ਦੇਖ ਕੇਤਕ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਨੂੰ,
ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੇਰੇ ਜਾਨੇਰੇ ਪਾਨੇ ਤਰਿਘ ਸਾਨੂੰ, ਜਾਨਾ,
ਜਾਨਾ ਜਾਨਾਂ ਗਿਤੀਰੇ ਕਰਕੇ ਜੇਰੀ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ।
ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਕਰਕਾ ਚਰਨਾਂ ਕੇਰੇ।
ਕਰਕੇ ਕਰਕੇ ਜਾਨ ਕਰੇ ਜਾਨਾਨੀ ਜੇਰੇ ਇਹੇ ਸਾਨੂੰ,
ਜੇਵਾ ਕਰਾ ਕਰਿਘਾਨ ਤੇਰੇ ਕਰਾ ਚਰਨਾਂ ਹਿਰਾ ਸਾਨੂੰ,
ਕੇਤਕ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਜੇਰੇ, ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਇਸਾਨੇ
ਕੇਤਕ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਜਾਨੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕਰਾ ਇਹੇ ਕਰਕੇ।

ਜੀਵੀ ਕੁਝ ਤੇ ਪਾਠਕਾਰ ਤੇ ਹੋ ਭਾਗੀ ਕੁਝ ਕੇ ਸਾਥ,
 ਧਨ ਦੁਆਰਾ ਨ ਕੁਝਿਰ ਕੇ ਜੀਵੀ ਤੇ ਪਾਠਕਾਰ।
 ਅਖਿਰੇ ਨੇ ਨ ਕੁਝ ਕੇ ਅਧੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਤਾਈ ਇਸਾਈ ਕੇ,
 ਹਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰ ਜੁਗ ਦੇ ਹਿਰਾਜਿ ਜੁਗ ਸਾਧਿ ਗਾਏ,
 ਜਿਸ ਕੁਝ ਹਿਰੇ ਪਾਠਕਾਰ ਤੇ ਹੋ ਭਾਗੀ ਸਾਥ ਪਾਠਕਾਰ।
 ਪੂਰੇ ਜੁਗਤੀਆਂ ਕਰੇ ਹੈ ਕੇ ਹਿਰਾਜਿ ਸਾਥ ਤੇ ਪਾਠਕਾਰ।
 ਜੀਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਸ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇ ਦਾਹੀ ਕਰ ਦਾਹੀ
 ਹੋਰਾਂ ਦਾਹੀ ਕਰਾਈ ਸਾਥ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੇ ਕੀ ਪਾਠਕਾਰ।
 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਸ ਤੇ ਸਾਥਿ ਕੇ ਸਾਥਿਰ ਕੇ ਹੋਰਾਂ ਸਾਥ,
 ਕਰਾਈ ਸਾਥਿਰ ਸਾਥਿਰ ਤੇ ਸਾਥਿਰ ਹਿਰਾਜਿ ਕੀ ਸਾਥਿਰ।
 ਹਰੇ ਸਾਥਿਰ ਕੀ ਕਰ ਕੀਤੀ ਕੀ ਕੇਰਾ ਸਾਥਿਰ ਸਾਥਿਰ,
 ਹਿਰਾਜਿ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਾਈ ਕੀ ਕੀ ਕੀਤੀ ਕੀ ਕੀਤੀ।
 ਜੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਿਰਿਸਾ ਕਰਾਈ ਸਿਰਿਸਾ ਕਰਾਈ ਸਾਥਿਰ,
 (ਸਾਥਿਰ ਕੀ ਕੀ ਕੀਤੀ ਕੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਸਾਥਿਰ)
 ਹੋਰਾਂ ਸਾਥਿਰ ਜੇ ਕੀ ਹੋਰਾਂ, ਕਰਾਈ ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਾਥਿਰ,
 ਕੁਝਿਰਾਜਿ ਕਰਾਈ ਕਰਾਈ ਹਿਰਾਜਿ ਕੀ ਕੀਤੀ ਪਾਠਕਾਰ।
 ਕੁਝਿਰ ਕਰਾਈ ਹਿਰਾਜਿ ਕੀ ਕੀਤੀ ਕੁਝਿਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹਿਰਾਜਿ,
 ਕੇ ਕੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਹਿਰਾਜਿ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕੀਤੀ ਹਿਰਾਜਿ।
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਹਰੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
 ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਹਿਰਾਜਿ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
 ਹਿਰਾਜਿ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।
 ਹਿਰਾਜਿ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
 ਹਿਰਾਜਿ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ।

ਦੇ ਕੁ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਖਿਸੀ ਕੁੰਦਾ ਸਾਨ ਘਾਟੀ ਖਿਲੋਂ ਜਾਂਕੇ,
 ਪਰਾ ਕਰਾ ਦਾ ਚੰਨਿਆਪੁਰੀ ਮੱਛਿਆ ਰਾਤੋ ਰੋਕਾ
 ਹਰਾ ਰਾਗ ਸਾਨ ਸੁਖਾਨ ਕਰਾ ਕੇ ਸੁਹਿਜਾਂ ਘਾਗਾਂ ਡਾਈ;
 ਸਾਦਰੀ ਦਿਕ ਰਾਗ ਕਰ ਦੇਖਣ ਕੇ ਪਰਤ ਸੁਹਿਜਾਂ ਸੁਖਾਨ
 ਸਾਈ ਕੁ ਕਰੀ ਦੇ ਸਾਨਕ ਦਾ ਚਿਤ ਚਿਤ ਰਾਗਤਾ ਤਰੀਦੇ,
 ਸਾਫਿਓ ਦਿਸਾਨਤ ਦਾਨ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਫਿਰਕੇ ਸਾਨੇ ਰਖੀਦੇ
 ਹਰਾ ਘਾਨਕ ਸਿਖਾ ਸਾਨੇ ਸੁਹਿਜੇ ਚਿਤ ਘਾਗੁਰੇ ਗਾਹੀ
 ਚਿਤ ਤੇਈ ਸੰਗਤ ਸਾਈ ਸੁਹਿਜੇ ਸਾਨ ਦੀ ਸੁਖੀ।
 ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਸਾਨਕ ਕੁਰੀ ਸੀ ਸੰਗ ਸਾਨਾਤੀ ਸੁਖੀ,
 ਸਾਨਕ ਕੀ ਦੇ ਦਾਨਕ ਤੇਈ ਰਾਗ ਤੇਈ ਕਰੀ ਕਰੀ,
 ਰਾਗ ਵਿਗਾ ਕਰੀ ਕਰੀ ਰਾਗ ਤੇ ਉਗ ਤਰਾਂ ਤੀ ਤੇ,
 ਸੇ ਸਿਨ ਸਾਨੇ ਦਾ ਦਾਨਕ ਪਾਏ ਸੰਗ ਸਾਨ ਦੀ ਖੇਦੇ,
 ਸਾਨ ਤੇ ਸਾਨਕੇ ਸਾਨਕ ਦਾ ਦਾਨਕ ਕਰੇ ਪਾਏ ਸੁਖੀ,
 ਸਾਨਕ ਕੀ ਦੀ ਸੁਹਿਜਾ ਕਰੀ ਕੀ ਕੀ ਸਾਨਕੇ ਸੁਖੀ।
 ਤੇਈ ਦਿਸਾਨ ਤੇਈ ਕਰਾ ਸਾਨਕੇ ਦਾਨਕ ~~ਕੀ~~ ਕੀ,
 ਸਾਨਕੀ ਦਿਸਾਨ ਸਾਨਕ ਤੇ ਉਗੀ ਦਿਸਾਨ ਸੁਖੀ।

ਦਿਕ ਦਿਸਾਨ ਸੁਹਿਜਾ ਸੰਗਤ ਦਾ ਦਿਖ ਸੰਗਤ ਦਿਸਾਨ
 ਸੰਗਤ ਕੀ ਕੀ ਪੁਛਣ ਕਰਾ ਰਿਖੇ ਦਿਸਾਨ ਪਾਇਆ।
 ਸੁਹਿਜਾ ਕੀ ਦਾਨਕ ਦੇ ਦਾਨਕ, ਰਾਗ ਸੰਗਤ, ਗੁਹਿਜਾਈ,
 ਸਾਨਕ ਤੇਈ ਕੀ ਸੁਹਿਜਾ ਦਾਨਕ ਸੁਹਿਜੇ ਕੀ ਸੁਖੀ।
 ਦਿਕ ਦਿਸਾਨ ਦਿਕ ਦਿਸਾਨ ਕੇ ਪੇਸ਼ਤੀ ਰਾਗ ਘਾਨਕ ਸਿਖਾ ਸਾਨੇ,
 ਰਾਗ ਕਰਾ ਦੇ ਤੇਈ ਰਾਗ ਕੀ ਰਿਖੇ ਗਾਹੀ ਕੀ ਕੀ।
 ਰਿਖਾ ਕੀ ਪਰਾ ਦਾਨਕ ਦਿਸਾਨ ਸਿਰ ਸੁਖਾਨੀ ਤੇਈ
 ਰਾਗ ਰਿਖਾ ਕੀ ਦਿਸਾਨ ਸਾਨਕੇ ਸੁਹਿਜੇ ਸੁਖੀ।
 ਰਾਗ ਸੁਹਿਜੇ ਰਾਗਤ ਕਰਾ ਰਾਗ ਸੁਖਾਨ ਸੁਖੀ ਕੀ,
 ਸਾਨ ਕੀ ਪਰਾ ਰਾਗਤ ਰਾਗੀ ਕੀ ਸੰਗਤੀ ਕੀ।
 ਰਾਗ ਸਾਨਕੀ ਕੀ ਦਿਸਾਨ ਸਾਨਕ ਸੁਖਾਨ ਦਾ ਕੀ,
 ਕੀ ਕੀ ਦਿਕ ਰਾਗੀ ਸੁਹਿਜੇ ਸੁਹਿਜਾ ਕੀ।
 ਕੀ ਕੀ ਦਿਸਾਨ ਰਾਗਤ ਕੀ ਕੀ ਰਾਗੀ ਕੀ, ਸੁਖੀ,
 ਰਾਗ ਘਾਨਕ ਸਿਖਾ ਦਾਨਕ ਦੇ ਕੀ ਕੀ ਰਾਗੀ।
 ਸੁਹਿਜਾ ਦਾਨਕ ਦੇ ਦਾਨਕ ਸਾਨਕੇ ਤੇਈ ਦਿਸਾਨ।

ਜੇ ਨਾ ਫਰਕਾ, ਸਭ ਘਰ ਭਰਾ, ਧਰ ਭਰੀ ਕੌਰ ਨਹੀ;
 ਸੁਧਰ ਚਾ ਦਰੁਸ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਨਾ ਰਖੇ ਜਾਈ।
 ਦਰ ਤੇ ਦਿਲਾ ਸਿਖ ਕੈ ਕਾ ਤੇ ਦਿਲਾ ਦੁਰ ਦਿਲਾ ਕੀਤੇ,
 ਅਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸਰਸੀ ਜੇ ਘਾਟੇ ਸਭ ਦੁਖ ਸਹਿ ਚਲੀਤੇ।
 ਦਰਸੀ — ਦਾ ਦੁਖਾਰ

ਇਹ ਦਰਸੀ ਸਿਖ ਸਭਰ ਘਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ,
 ਮੈਂ ਦਿਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗਿਲਾਂ ਕੈਦੀ ਨਾ ਪਾਰਾ ਦਾਏ।
 ਛੁਡ ਕੇ ਜਾਇਓ ਕਿਤੇ ਤੇਰੇ ਚਲਿਆਂ ਸਹੀ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਸੇਰਾ,
 ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਧਨ ਧਨ ਦਿਨ ਛੁਡੇ ਸਾਰੀ ਗੁਰਘਰ ਛੋਰਾ।
 ਧਨ ਦਿਨ ਦੇ ਦਿਨ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੇਰੀ,
 ਗਾਹਕ ਕਰੇ ਚੰਦੀ ਤੇ ਸਾਧੇ ਤੇਰੇ ਗੀ ਨਾ ਕੈਦੀ।
 ਧਨ ਦਿਨ ਸਹੀਓ ਧਨ ਧਨ ਗੁਰ ਗੁਰ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਆਇਆ,
 ਕੇ ਗੁਰ ਸੀ ਧਨ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਧਨ ਤੁਸੀਂ ਦੀ ਸਾਇਆ।
 ਗੁਰਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਠੀਕ ਤੇ ਚੰਗੇ ਤੇ, ਦਰਸੀ ਸਾਰੇ ਕੈਦੇ,
 ਸਾਧੇ ਦੁਰ ਦਿਲਾ ਤੇ ਦਿਲਾ, ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਤੇ ਤੇਰੇ।
 ਪੁਰਖ ਤੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅਤਿਗੁਰ, ਕੁੜੀ ਦਿਲਾਸੀ ਘਰੀ।
 ਸਾਰੇ ਘਰ ਜਾਣਕੇ ਤੇ ਕੁੜੀ ਸਿਰ ਕਰਦੀ ਦੇ ਸਰਸੀ।
 ਦਿੱਤਾ ਚਾਂ ਤੇਰੇ ਗੁਰਗਾ ਸੈਰਾਂ ਘਰੇ ਦਿੱਤਾ ਪਿਆ ਆਏ।
 ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਸੁਰੰਤ ਦਿੱਤਾ ਸੁਰੰਤੀ ਮੇਰੀ ਧਨ ਅੰਧੇਰੇ।
 ਗੁਰਾਂ ਵਿਚ ਕਿ ਧਨੇਂ ਵਿਚ ਤੇ ਠੇਰੇ ਗੁਰਘਰ ਆਈ,
 ਜੇ ਕੀਤੇ ਜੇ ਕੇਤੀ ਸਾਰੇ ਜਾਨੂੰ ਸਾਧੇ ਸੁਰਾਈ।
 ਸਾਧੇ ਗੁਰਾਂ ਗੁਰ ਦਰਤਾ ਦਿਲਾ। ਸੁਰਕੀ ਸਾਂ ਸੁਰਾਥੇ,
 ਤੇਰੇ ਦਿੱਤਾ ਸਾਰੇ ਘਰ ਸੈਰਾਂ ਜਾਂ ਦੁਰ ਜਾਣੇ ਸਾਧੇ।
 ਸੁਰਕੀ ਤੇਰੇ ਸੁਰੀ ਵਿਚ ਦਰਸੀ ਚਰਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਧਰੇ,
 ਸਾਧੇ ਸੇਰ ਦੁਖ ਕੰਧੇ ਸੇਰੇ ਸੈਰੇ ਕਰਾ ਕਰਾ ਧਰੇ।
 ਦੇਵੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਸਿਖਤਾ ਕਰ, ਜਲਿ ਗੁਰ ਦੀ ਦਿਲਾਸਾ।
 ਗੁਰ ਗਤਿ ਦੇ ਦਿਖ ਸਾਧਾ ਦਿਲਾ। ਦਿੱਤਾ ਧਰੇ ਸਿਖਤਾ।

ਇਹ ਸਿੱਖ ਜੇ ਕੀਤਾ, ਗੁਰਗਾ ਅਤਿ ਗੁਰ ਸੀ ਦੀ ਸਰਸੀ,
 ਦਿਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਦਰਸਾਰਾ ਕਰੇ ਕੈਦੇ ਕੈਦੇ ਕਰਦੀ।

ਮਾ ਮਾਇਰ ਫੁਲਾਂ ਦਿ ਓਇਸ ਦਿ ਦਿ ਸੁਤ ਜੁਭਾਈ;
 ਜੇਖਾ ਕਰੇਰੇ ਫਿਰਾਗ ਘੀਤੀ. ਸਾਧੇ ਸਿਖ ਮਨ ਮਾਤੀ,
 ਕੀਤੇ ਤੇ ਕਿ ਮਾਤਿਰ ਜਾ ਸੀ ਮਨ ਮਾਇਰ ਦੀ ਜਾਣੇ,
 ਮਨ ਮਾਨ ਤੀਕਾਈਸੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਜਾਗੀ ਤਾਤ ਪਛਾਣੇ
 ਤਾ ਜਾਣੀ ਜੇ ਅਤਿ ਗੁਰ ਸੇਰੇ ਫੇਰ ਦੀ ਰੀਸ ਜਾਣੇ
 ਮਾਤਿਰਾਂ ਤੇ ਮਾਨ ^{ਸੁਖ} ਜਾਣੇ ਹੋ ਕੇਰ ਮਾਨ ਜਾਣੇ
 ਅਤਿ ਗੁਰ ਪੁਰਾ ਜਾਣੇ ਮਨ ਦੀ ਮਾਇਰੋਂ ਘੋੜੇ ਫਾਸੀ,
 ਮਾਇਰ ਤੇ ਜੇ ਮਾਨ ਜੋਗਾਇਸ ^{ਖੋਸ਼} ਕੁਸਿਸ ਕੁਰਾ ਦੀ ਤਾਣਾ

ਕੀਤਾ --- ਗਤਿ

ਭਾਈ ਧੰਨਾ. ਅਤਿ ਸਾਸ ਕੀ ਦਿਵੈ ^{ਦਿਵੈ} ਗੁਰਮਤਿਰ ਗੁਰ ਦੀਸਤ,
 ਮਾਤੀ ਦੇ ਦਿਰ ਹੋ ਰਮੇ. ਸਾ ਸਾਸ ਕੇਰੇ ਰਜ ਰਜ ਭੀਨਾਂ.
 ਤੇਰੇ ਜਾਇਸਾ ਮਾਤੀ ਦਿਰ ਦੀ ਦਿਰ ਮਾਧਾ ਜਾ ਕਰਮਾ
 ਰਿਖੇ ਗਤੇ ਦਿਰ ਗੁਰ ਮਾਤਿਰਾਂ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰੇਕਾਂ ਕਰਮਾ.
 ਅਤਿਰਾਂ ਸਿ ਮਾਨਾਤ ਸਾਸ ਜਾਣੇ ਜਾਨੂ ਰਖਾ ਕੁਧ ਓਇਸਾ,
 ਮਾਤੀ ਦਿਰ ਦੀ ਗਾਇ ਦੇ ਦਿਰਮਾ. ਸਾਕਾਜੇ ਰਜ ਓਇਸਾ.
 ਮਾਤਿਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਾਤ ਦਿ ਸਾਸ ਕਰਮ ਤੇ ਦੇਵਾਂ ਕੀਤੇ,
 ਮਾਨੀ ਦੀ ਮਾਨੇ ਮਾਤੀ ਦੇ ਰੇ. ਜਾਨਾ ਦੀ ਤੇਰੇ ਰੀਤੇ.

ਗਤੀ ਦਿਰ ਧੰਨ ਓਇਸ ਦਿ ਦਿਰ ਤੇਰੇ ਮਾਤਿਰਾਂ ਕਰੇ,
 ਮਨ ਮਾਇਰ ਦਿਰ ਫੁਲਾਂ ਦਿਰਮਾ ਮਾਤਿਰਾਂ ਕਰਤਾ ਹੋ.
 ਧਾਰ ਮੁਖ ਕੁਝ ਕਰੀਏ ਮਾਨਾਤ ਮਾਨ ਗੰਗੀਧਾਂ ਰਾਈ;
 ਤੇਰਾ ਦਿਰਾ ਦਿਰ ਕਰਮਾ ਹੋਰੀ ਸੱਚੇ ਜਾਈ;
 ਮਾਠ ਜੋ ਚਾਹੇ ਮਾਨ ਮਾਤਿ ਧਾਰ ਮਾਨਾਂ ਤੇ ਕਰਮਾਂ,
 ਮਨ ਕਾਧੇ ਧਾਰ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜੋ ਪਛਾਣੇ ਹੋ ਧਰਮਾਂ.
 ਮਨ ਮਾਨਾਤ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਮਾਨੇ ਭੀਜੇ ਪਈਸਾਂ,
 ਮਨ ਦਿਰ ਤੇਰੇ ਰੇਕਾਂ ਦੇ ਦਿਵੈ ਮਾਨ ^{ਦੁਸਤਾਨ} ਮਾਨਾਂ ਰਈਸਾਂ.
 ਜੇ ਮਾਨੇਤ ਜੋ ਦੇਈ ਸਾਣਕ ਮਾਤਿਰਾਂ ਮਾਪਣੇ ਰਈ,
 ਦੇਰ ਮਾਨੀ ਮਾਨ ਜੋ ਜੋ ਰੇਕੀ. ਚੁੱਕਣ-ਯੋਗ ਭਰੇਈ.
 ਪੈਸ ਮਾਨੀ ਮਾਤ ਮਾਤਿਰ ਦੇ ਮਾਇਰ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਰਈਸਾ,
 ਮਨ ਮਾਨੇਤ ਗਤੀ ਤੇ ਮਾਇਰ ਜੋ ਮਾਇਰ ਜੋ ਤੁਝਿਸਾ.

ਮੁਨ ਤੋਂ ਕੇ ਹੋਰ ਅਖੀਰ ਜਾਈ ਜੀ ਕੁਝ ਮਨੋਂ ਛੋਟੀ,
ਜਾਈ ਅਖੀਰ ਕੁਝ ਨੋਂ ਘਾਵੀ ਹੋਣ ਮਨਾਂ ਸਿਮਜੇਤੀ।
ਜੱਤ ਕੁਝ ਨੋਂ ਅਖੀਰ ਹੋਰ ਅਖੀਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੰਤੋਸ਼ੇ,
ਹੋਣੀ ਚਲਾ ਤੁਝਾਂ ਤੂੰ ਕੀਤੀ ਹੋਰ ਸਾਧ ਕੁਝ ਨੋਂ,
ਮਨਾਂ ਸਿਮ ਜੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੋਣੀ ਅਖੀਰ ਸਾਈ ਜਾਹਾ,
ਪਰ ਪਰਾਂ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਿਰ ਹੋਣੀ ਕਾਹਾ,
ਧਰ ਹੋਰ ਧਰ ਕੇਤਰ ਫਿਰੇ, ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਤੇ ਗਤੀ,
ਚਲਾ ਹੋਰ ਹੋਰ ਜੀਗਤ ਹੋਰ ਹੋਰ ਤੇਰੀ ਘੋੜੀ ਤਾਂਤੀ।

ਸਤਨਾਮੀ ਸਿੱਖ ਜਾਨ ਫਿਰਾਪ

ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਤੇ ਸਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਕੀ ਫਿਰਾਪ ਮਜੇਰੀ,
ਫਿਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਦੀ ਕਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕਰਤੀ ਜਾਹ ਦੇ ਹੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਾਨ ਤੇ ਦੇਖਣ ਸਾਖਰ ਤੇ ਸੁਭਾਤ ਚਾਹੀ,
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਪਰ ਜਗਤ ਫਿਰਾਪ ਕਰ ਕੀ ^{ਫਿਰਾਪ} ਚਾਹੀ।
ਫਿਰੇ ਜਗਤ ਚਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦੇਖ ਕੁਝ ਕਾਮਾਨਾ ਤੇ ਫਿਰਾਪ,
ਕਰਤੀ ਜਾਨ ਪੁੱਜੇ ਪਰ ਫਿਰੇ ਜੀ ਸਾਖਰ ਪਰ ਜੇ ਫਿਰਾਪ।
ਫਿਰੇ ਦੇਖ ਫਿਰਾਪ ਕਰਤੀ, ਤੇ ਗਤੀ ਫਿਰ ਕੀਤਾ,
ਕੇਤਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਗਤੀ ਸਾਖਰ ਫਿਰੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਗਤੀ।
ਗਤੀ ਫਿਰਾਪ ਕੀ ^{ਸਾਖਰ} ਤੇਰੇ ਸਾਖਰ ਜਾਹ ਕਾ ਸਾਖਰ।
ਕਰਤੀ ਜਾਹ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਫਿਰਾਪ ਕਾ ਸਾਖਰ ਪਰਤੀ ਸਾਖਰ।
ਫਿਰੇ ਜਗਤ ਦੀ ਕੇਤਰੀ ਤੇਰੇ ਕਰੇ ਪਛਾਣ ਸਿਮਾਨੇ,
ਪੁਰਾ ਪੁਰਾ ਫਿਰਾਪ ਤੇ ਪੁਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਹ ਫਿਰਾਪ ਦੇ।
ਫਿਰੇ ਜਗਤ ਕਾ ਤੁਝਾਂ ਤੇਰੇ ਗੇਰੇ ਜਾਨ ਜੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
ਜਾਨ ਜੇਰੀ ਕੀਤੀ ਕਰੇ ਗੇਰੇ ਤੁਝਾਂ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਰੀਤ।
ਚੀਰ ਕੀਤੀ ਜਾਹ ਕਰੇ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਕਰਾ ਜਾਨਿਗੀਰੀ,
ਕੀਤੀ ਜਾਹ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਝਾਂ ਚਾ ਤੇਰੀ ਕਰਤ ਜਾਹੀਰੀ।
ਗਤੀ ਫਿਰਾਪ ਕੀ ਤੇਰੇ ਕਰਤ ਚਾ ਫਿਰਾਪ ਜੀ ਗੇਰੇ,
ਕਰਤ ਦੇ ਕਰੇ ਜਾਹੇ ਤਾਂ ਕਰੇ ਚਿੰਤਾ ਜਾਂ ਕਰੇ ਕੇਰਾ।
ਜੱਤ ਕੀਰ ਕੇ ਹੋਰ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀ ਹੋਰ ਸਿਮਾਨੇ,
ਚਲਾ ਹੋਰ ਫਿਰਾਪ ਕੀਤਾ ਤੇਰੇ ਚੋਰ ਸਿਮਾਨੇ।
ਕੀਤੀ ਫਿਰਾਪ ਅਤਿ ਜੁਗ ਕਰ ਦੇਹਰ ਤਿਥੀ ਸਾਖਰ।
ਚਲਾ ਕੀਤਾ ਸਾਧ ਸਿਧੇ ਜਾਹ, ਤਕਿਸਾਨ ਸਾਖਰ ਮਜਾਹ।

ਕਿਸਾ ਕਰੋ ਤੇ ਜੁਗਤੀ ਦੇਖੋ ਜੋ ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਜਾਏ।
ਸਾਧਾ ਗੁਰਮ ਸਿਧੇ ਜੁਖ ਤੇਰੇ ਮੁਕਤੀ ਸਭ ਪਛਾਣੇ।
ਪਰਮ ਪੈਰਿਅਕਿ ਪੁਰਖੇ ਸਾਧੀ: ਦੰਤ੍ਰੀਏ ਸਰਪਿਥਾਈ।
ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰੇ ਗਾ ਪਾਰ ਸਈ ਸਨ ਸਾਧੀ।
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰਨ ਤੇਰੇ ਗੁਰ ਕਰਿ ਕੇ ਪੁਰਖੇ ਰੇਖਿਓ ਸਾਧੇ,
ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਂਝ ^{ਸਤੀ} ~~ਖਿਸਤੀ~~ ਕੁਝ ਦਿਸਿਆ ਤੇਰੀ ^{ਪੁਰਖਾਈ} ~~ਦੁਖਾਈ~~।
ਤਈ ਸਾਧੋ ਜੋਗ ਦਿਓ ਭੁੱਖਾ ਪੁਰਖੇ ਭੋਤੀ ਜਾਏ,
ਜੁਪਟੇ ਦੀ ਗਰ ਤੇਰੇ, ਕਰੇ ਪਰਤਖ ਸਜਾਓ ਪਾਏ।
ਕੰਮ ਕਾਰ ਦਿਓ ਜੀ ਸਾਂਝੇ, ਖਾਧ ਪੀਣ ਸਭ ਸਾਂਝੇ,
ਦਿਓ ਦਿਓ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪਰਮ ਚਿੰਤ ਸਭ ਸਗਲ ਭਿੰਨ।
ਜਾਕ ਸਾਧੀ ਦੇਖ ਕੇ ਗਰਤ ਧਰਤ ਧਰਤ ਪਾਧਰੇ,
ਤੰਗ ਬਜਾ ਕੀ ਸੁੱਤਾ ^{ਸੀ} ਗਤੀ: ^{ਪੁ} ~~ਇ~~ ਪਰ ਚੁੱਕ ਸਾਂਝੇ।
ਹੀਰਾ ਦੀਰਾ ਸਭ ਧਰਤ ਸਿਮਰਨੇ ਫਿਰੇ ਦੰਗ ਸੁਚਾਲੀ,
ਕਰੇ ਤੇ ਕੇ ਪੁੱਛਣੇ ਸਾਂਝੇ ਕੀ ਸਰਜਾ ਪਰ ਸਾਧੀਆਂ।
ਕਸਰ ਕੀ ਤੇਰੀ ਸਿਖਰੇ ਤੇਰੀ ਗਰਤ ਕੀਤੀ ਸਾਂਝੀ,
ਤੁਸਿ ਸਾਂਝੇ ਦਿਓ ਦਿਖ ਗਤੀ: ਦਿਓ ਦਿਖੀ ਤੇਰੀ,
ਸਿਖਰੇ ਸਾਧੀ ਜੁਪਟੇ ਦਾਸੀ ਸਭ ਨੂੰ ਗਨ ਨੁਕਲੀ,
ਪੁਰਖ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦਾਸਰ ਤੇਰੇ ਦਿਓ ਦਿਖਨ ਤੇਰੀ।
ਉਤਕਾਂ ਕੇ ਪਰਤਖ ਦਰਸਾਇਨ ਦਿਖਨ ਚੁੱਕ ਸਾਂਝੇ।
ਪੁਰਖੇ ਸਾਧੀ ਸਈ ਪਰ ਕਰਿ ਕਰੇ ਪਿਰ ਦਿਖ ਸਾਧੀਓ।
ਕਹਿਣੇ ਸਾਧੀ ਜੁਪਟੇ ਦੀ ਗਰ ਸਚੀ ਕਰੀ ਸਭ ਤੇਰੀ,
ਪੀਰਨ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਂਝੇ ਫਿਰੇ ਦਰਸਾਇਨ ਸਾਂਝੇ।
ਕਹੀਆਂ ਸੇ ਕੇ ਸਾਧੀਆਂ ਤੇ ਸਿਖ ਪੁਰਖੇ ਦਿਓ ਸਾਧੀਆਂ,
ਪਰਮ ਸਾਧ ਦਿਓ ਕਰੇ ਪਰਮ ਗਤ ਭਿੰਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ।
ਪੁਰਖਾ ਕੇਰੇ ਸਾਂਝੀ ਸਾਂਝੇ ਦਿਓ ਗਰ ਕਰਿ ਭਾਈ,
ਏਨੇ ਸਾਧਿਕ ਦਿਓ ਜਾਤਕ ਚੰਦ ਕੇ ਸਾਧਨਾ ਕਾਈ।
ਕਰੇ ਗਰਬੀ ਏਨੇ ਸਾਧਿਕ ਕਰੇ ^{ਸਤਿ} ~~ਸਾਧਨ~~ ਕਰਿ ਦੇ,
ਸਿਖ ਕਰੇ ਕੇ ਜਿਸ ਤਈ ਸੁਖ ਸਾਧਨਾ ਕਰੇ ਕਰਿ ਦੇ।
ਫਿਰ ਸਾਂਝੀ ਗਰ ਸਿਖ ਤਈ ਪਿਤ ਕਰੇ ਕੇ ਸਾਧਨਾ ਦਿਖਾਏ।
ਗਰ ਸਾਧਨ ਸਿਖ ਕਰੇ ਪੁਰਖੇ ਸਾਧਨਾ ਕਰੀ ਦਿਖਾਇਆ।

ਫਿਰਮੇ ਦੀ ਕਮਨ ਕੀ ਕਰਕੇ, ਘੜੇ ^{ਸੈ 3 22} ਮਰਦਮਾਂ ਨਾਲੋਂ,
 ਦਰਬਾਰ ਕਰ ਕਰ ਪਾਈ ਦੇ ਹੀ, ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ।
 ਗੁਰੂ ਗੁਰਤਾਰੀ ਨਿੱਘਾ ਯਾ ਵਿਚਕਾਰ ^{ਭਿੰਨ} ਕੇਵਲ ਬਿੜ੍ਹੇ ਫਿਰਿਆ।
 ਸਾਥੇ ਫਿਰ ਦੇ ਪਿਆਰ ਯਾ ਤੀਤਾਂ ਮੈਂ ਭਿਰਖਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝਿਆ।
 ਧਰਮ ਸਾਹੀਆ ਕੇ ਸੇਤ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਤੇਰਿਆ,
 ਦਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾ ਦਰੇ ਸੁਰੀ ਤੁਕਾਂ ਕੀ ਕੁਝਿਆ।
 ਕੋਠੇ ^{ਜਿਸ} ਮੁਰਦ ਘੋੜ ਫਿਰਿਆ, ਜੈ ਕਾ ਸਾਨੇ ਨਹੀਂ ਕੁਝਿਆ।
 ਦੁੱਥੇ ਘੋੜ ਸਾਹੀਆਂ ਤੂੰ ਰਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਫਿਰੇ ਕੁਝਿਆ,
 ਸਾਹੀ ਦੇ ਦਰ ਨਿਘ ਗੁਰਤਾਰੀ ਤੇ ਫਿਰ ਸਾਥੇ ਕੁਝਿਆ,
 ਕੋਈ ਕੋਠੇ ਤੇ ਦਰਬਾਰ ਕਰ ਕੇ ਰੋਮਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝਿਆ,
 ਕੋਠੇ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰਦਰਬਾਰ ਫਿਰ ਗੁਰਦਰਬਾਰ ਫਿਰ ਕੁਝਿਆ,
 ਨਿੱਘ ਸਾਹੀ ਸੈਭ ਕੁਝ ਜਾਂ ਕੇ ਕਰ ਸਾਹੀ ਗੁਰਦਰਬਾਰੀ,
 ਪਿਛਲਾ ਪਛਿਰ ਸਾਹੀ ਸੀ ਜਾਤਿ ਕਰ ਕੇ ਫਿਰ ਕੁਝਿਆ,
 ਕਰ ਕਰ ਗੁਰ ਮੁਥੇ ਜੋਗਤ ਕੋਈ ਸਾਹੀ ਸੀ,
 ਧਰਮ ਸਾਹੀਆ ਤੇ ਗੁਰਤਾਰੀ ਧੁਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਾਹੀ,
 ਸਾਹੀ ਦੇ ਕਰ ~~ਕੋਠੇ~~ ਗੁਰਦਰਬਾਰੀ ਫਿਰ ਗੁਰਦਰਬਾਰੀ,
 ਦਰਬਾਰ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੀ ਤੇਰਿਆ ਨੇਤਰ ਕਰ ਕਰ ਕੁਝਿਆ,
 ਸਾਹੀ ਦੇ ਗੁਰ ਕੇ ਕੁਝ ਦਿਸਿਆ ਪਿਆਰ ਸਾਹੀ ਫਿਰ ਕੁਝਿਆ,
 ਸਾਹੀ ਗੁਰਤਾਰੀ ਨਿੱਘਾ ਕੇ ਕਾਜ ਤੇ ਦੇ ਕਰ ਕੁਝਿਆ,
 ਸਾਹੀ ਸਾਹੀ ਦੀ ਦੇ ਦਰ ਕੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਕੁਝਿਆ,
 ਕੀਰਤ ਸਾਹੀ ਦੀ ਦਰ ਦੇ ਸਾਹੀ ਸਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਕੁਝਿਆ,
 ਸਾਹੀ ਕਰੇ ਤੁਕਾਂ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਕੇ ਕਰ ਕੁਝਿਆ ਜਾਹ ਕੁਝਿਆ,
 ਸਾਹੀ ਜਾਤ ਦਿਸੇ ਦੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਝੀ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ,
 ਦਰਬਾਰ ਕਰ ਜਾਤ ਕੁਝੀਆਂ ਤੇ ਦੀਆਂ ਤੇ ਮਈਆਂ ਸਾਹੀ ਕੁਝਿਆ,
 ਗੁਰਦਰਬਾਰ ਤਾਂ ਸਾਹੀ ਸਾਹੀ ਕਾਜ ਕੇ ਕਾਜ ਕੁਝਿਆ,
 ਸਾਹੀ ਦਰ ਦੇ ਕੁਝੀ ਲਾਭ ਸਿਰ ਜਾਹ ਸਾਹੀ ਕੁਝਿਆ,
 ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ,
 ਸਾਹੀ ਫਿਰ ਤੇ ਸਾਹੀ ਤੇਰੇ ^{ਗੁਰ} ਗੁਰ ਸਾਹੀ ਤੇਰੇ,
 ਗੁਰ ਦਿਸੇ ਕਰ ਜਿਸ ਸਾਹੀ ਕਰੇ ^{ਗੁਰ} ਗੁਰ ਸਾਹੀ ਕਰੇ,
 ਕੇ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਕਰ ਕਰੇ ਕਰੇ ਸਾਹੀ ਕੇ ਕਰ ਕੇ ਕੇ।

ਕੋਈ ਘਰ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਣੇ,
 ਜੇਕਰ ਪਰ ਕਰ ਸੁਰਤਾਰੀ ਨੂੰ ਜੀਹਤ ਨੂੰ ਫਰਮਾਇੰਦਾ
 ਜਗਤ ਸਗੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਣੇ,
 ਜੇਕਰ ਜੇਕਰ ਇਕ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਸੋਧ-ਦਰਦੇ ਸਾਂਝੇ
 ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਕਿ ਕਹਿਤ ਦੀ ਛੇਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਹੀ,
 ਕਰ ਕਰਨ ਇਕ ਦਿਨੀ ਜਗਤੀ ਸਿਰੀ ਦੇਖ ਨੂੰ ਵੇਖੀ,
 ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਿ ਦੇਖ ਇਕ ਦੀ ਧਿਕਤੀ ਕਹਿਤ ਕਰਮਾਈ
 ਜਗਤ ਦੀ ਸੋਧ ਸੁਰਤ ਉਦਿਆ, ਸਰ ਸੋਧਿਕਿਤ ਰਾਹੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਕਰਨ ਤੇ ਕਰਨ ਕਰਨ ਇਕ ਕਾਰ ਜਾਣ ਦੀਠਾਰੀ
 ਕਰਤ ਸਗੋਂ ਕਰ ਕਰਨ ਦੇ, ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸੁਰਤਾਰੀ
 ਸੁਰਤ ਸਗੋਂ ਸਭਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਤ ਤੇ ਸਗੋਂ ਕਹਿਤ ਵੇਖੇ ਕਰੇ
 ਸਗੋਂ ਸਭਿਕਾਰ ਕਰ ਤੇ ਕਰ ਕਰਤ ਕਰ ਕਰੇ ਤਿਆਰੇ।
 ਕਰਤ ਤੇ ਸਭਿਕਾਰ ਸਗੋਂ ਕਰ ਕਰਤ ਸਗੋਂ ਨੂੰ ਸਗੋਂ,
 ਕਰ ਸੁਰਤਾਰੀ ਜੋ ਕਰ ਕਰਮੀ ਕਰ ਜਾਗੀ ਸਾਧੇ।
 ਤੇਹੇ ਦੀ ਕਰ ਸਿਰਾ ਕਰਤ ਨੂੰ ਸਿਰਾ ਵਿਚੇ ਸਭਿਕਾਰ
 ਤੇ ਇਕ ਸਗੋਂ ਦੇਖੇ ਦੀ ਕਰਤ ਕਰ ਕਰੇ ਤੇਹੇ ਸਭਿਕਾਰ,
 ਪੁਰਨ ਕਰ ਜੀ ਕਰਤ ਤੇਹੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸੁਰਤਾਰੀ ਵਿਖੇ,
 ਕਰ ਸਿਰਾ ਕਰ ਦੇਖੇ ਦੀ ਤੇ, ਕਰ ਕਰੇ ਤੇ ਸਿੱਖੇ
 ਪਰ ਸਭਿਕਾਰ ਕਰ ਕਰ ਜੀ ਸਗੋਂ ਤੇਹੇ ਇਕ ਤੇਹੇ
 ਪਰ ਸਗੋਂ ਇਕ ਪੁਰਨ ਸਗੋਂ ਪਰ ਸਗੋਂ ਕਿਤ ਕੇਹੇ
 ਤੇਹੇ ਕਰਤ ਤੇ ਕਰਤ ਕਰਮੀ ਦੇ ਸਾਧੇ ਸਗੋਂ ਕਰੇ,
 ਕਰਤ ਸਗੋਂ ਇਕ, ਕਰ ਕਰਮੀ, ਦੇਖੇ ਦੀ ਤੇ ਕਰੇ।
 ਕਰਤ-ਕਰਮ ਦੀ ਸਗੋਂ ਸਗੋਂ ਕਰ ਕਰਤ ਤੇਹੇ,
 ਕਰਤ ਇਕ ਦੀ ਕਰ ਕਰੇ ਸਗੋਂ ਕਰ ਕਰਤ ਕਰਮੀ।
 ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰੇ ਦੀ ਕਰ ਤੇਹੇ ਕਰ ਤੇਹੇ
 ਕਰ ਪੁਰਨ ਇਕ ਕਰ ਕਰੇ ਤੇ ਕਰ ਇਕ ਕਰਮੀ,
 ਸਗੋਂ ਸਗੋਂ ਕਰ ਕਰ ਕਰੇ ਕਰ ਕਰ ਕਰ ਕਰੇ।

ਇਕ ਦਿਨ ਪਾਉਂਦੀ ਉਹੀ ਉਹੀ ਤੇ ਤੇ ਕਰਦੇ,
ਮਰ ਮਰ ਦੇਖੇ ਪਾਉਂਦੀ ਪਾਉਂਦੀ ਤੇ ਤੇ ਕਰਦੇ,
ਪੰਨੇ ਲਿਖੀ ਪੰਨੇ ਲਿਖੀ ਮਧਿਯਾਨ ਸੰਜਰਾਨਾ ਕੀਤੀ,
ਪੰਨੇ ਲਿਖੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀਗਤ ਦਾ ਸਾਰੀ ਇਕੋ ਜਾ ਕੀਤੀ.

ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਦੀ ਜਪਾਨੀ ਮਧਿਯਾਨ ਸੰਜਰਾਨਾ ਕੀਤੀ ^{ਮਧਿਯਾਨ ਸੰਜਰਾਨਾ}

ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਦਾ ਤਖ਼ਤ ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਜੀਗਾਏ,
ਮਧਿਯਾਨ ਤਰ ਕੇ ਲਿਖ ਰੰਗਾਏ ਦਿਓ ਦਿਓ ਗੁਜਰਾਏ,
ਨਮਜਵਾਰ ਗੁਰੂ ਦਰਸਨ ਉਤੇ ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਤੇ ਕੀਤੀ,
ਤਰ ਉੱਕਰ ਨਾਮ ਦਿਰਸਨ ਤੇ ਦਿਲਮ ਉਤਰੀ ਕਰਨ ਪਾਈਤੀ,
ਜਾਈ ਜਗਤ ਦੀ ਕਰ ਪੈਰੇ ਗੁਰੂ ਜਾਇਦਾ ਕੇ ਕੇ,
ਕੋਈ ਜਗਤ ਤੇਈ ਜੀਗਤ ਗਈ ਪਾਈ ਪੰਨੇ ਤੇ ਕੇ,
ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਤੇ ਜਾਈ ਜਗਤ ਦੀ ਕੀ ਕੀ ਗੁਰੂ ਦਰਸਨੇ,
ਕਦਰ ਦਿਰਸਨ ਕਰਨੇ ਗੇ ਜਾਗਤ ਦੇ ਦਿਲਮ ਪਿਆਰੇ,
ਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਜਗਤ ਤੇ ਮਧਿਯਾਨ ਜੀ ਦੇ ਮਾਰੇ,
~~ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੇ ਮਧਿਯਾਨ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੇ ਮਧਿਯਾਨ ਦੀ~~

ਕਦਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰੇ ਕਾਈ ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਤੇ ਕੇ,
ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਜੀ ^{ਕਦਰ} ਕਾਈ ^{ਮਧਿਯਾਨ} ਕਦਰ ^{ਮਧਿਯਾਨ} ਤੇ ਕੇ,
ਮਧਿਯਾਨ ਦੀ ^{ਮਧਿਯਾਨ} ਜੀ ^{ਮਧਿਯਾਨ} ਕਦਰ ਦੀ ਕੀਤੀ,
ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ,
ਗੁਰੂ ਦਿਲਮ ਕਦਰ ਤੇ ਕੇ ਪਾਈ ਗੁਰੂ ਦੀ ਤੇ ਕੇ ਕੇ,
ਕਦਰ ਮੇਰ ਗੁਰੂ ਦਿਲਮ ਤੇ ਕਾਈ ਜਾਗਤ ਕੀਤੀ ਉਤਰੀ,
ਮਧਿਯਾਨ ਤੇ ਕਦਰ ਦਾ ਜਾਗਤ ਦਿਲਮ ਜਿਥੇ ਪਾਇਆ,
ਜਾਗਤ ਜਾਗਤ ਜਾਗਤ ਜਾਗਤ ਜਾਗਤ ^{ਕੀਤੀ} ਤੇ ਕੇ,
ਪੰਨੀ ਗਾਨ ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ,
ਤਾਰ ਕੇ ਕੇ ਜਾਗਤ ਕਦਰੀ ਕਦਰ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ,
ਪਰ ਪੰਨਾਕ ਦੀ ਪਾਉਂਦੀ ਦਿਲਮ ਪਿਛੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ,
ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਪਰ ਗਾਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦਰਸਨ ਕੇ ਪਾਏ,
ਕਿਰਾ ਜਾਗਤ ਦੀ ਕੀਤੀ ਦਿਲਮ ਤੇ ਤੇ ਦਿਲਮ ਤੇ ਕੇ ਕੇ,
ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਦਿਲਮ ਤੇ ਜਾਗਤ ਗਾ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ,
ਪੰਨੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਪਾਈ ਦਿਲਮ ਜਾਗਤ ਦਿਲਮ ਤੇ ਕੀਤੀ,
ਜਾਗਤ ਜਾਗਤ ਪੁਰਖ ਜਾਗਤ ਦਿਲਮ ਦਾ ਜਾਗਤ ਤੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ.

ਖੋਲ੍ਹ ਜਾਨੀ ਧਰੀ ਗਾਨੇ ਜਾਨ ਹਾਰ ਕਰ ਦਿਸਾ,
 ਕਪੜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉੱਕਾ ਸੱਚ ਪੈ ਭੁਠ ਸੰਤਿਸਿਰ ਕਾ ਦਿਸਾ,
 ਉਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸਨੇ ਦਿਸਾ ਕੀਤਾ ਸਿਤ ਦਿਸਾ,
 ਦਸਤ ਪਾਸਪਤ ਕਰਨਾ ਸਾਫ਼ਿ ਹੀ ਸਾਧਨ ਕਰੇ ਤਰੀਕਾਂ,
 ਜਾਨੇ ਧਨ ਗਾਏ ਤੀ ਸਾਫ਼ਿ ਸਿਮਰਨ ਸਾਧਨਿ ਤੇਰੀ,
 ਸਾਧਨ ਕੇ ਠਾਂ ਸੋ ਜਾਣਨ ਕੇ ਗੁਰ ਤੋਰ ਕੀ ਕਪੜੀ।
 ਕਰ ਕਰ ਕਰਨ ਸਾਫ਼ਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਤੇਰੀ,
 ਕੋਤੀ ਸਾਧਨ ਦਸਨ ਦਿਸਾਨ ਪਿਆਰ ਦਸਨ ਦੀ ਰਾਹੀ,
 ਥਾਪਾ ਤੇਜ ਸਿਮਰ ਕੇਰੀ

ਥਾਪਾ ਤੇਜ ਸਿਮਰ ਜੀ ਕੇਰੀ ਤੁਰੇ ਸਗਰੀ ਸਾਧਿ,
 ਕਰ ਤੇਰੇ ਜੋ ਸੇਵਕ ਦੇਵੇ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਕਰੇ।
 ਥਾਪੇ ਸਿਖ ਉਸਨੇ ਕੇਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੀ ਸਾਧੇ,
 ਜੋ ਕਪੜੇ ਸਨ ਥਾਪਾ ਜੀ ਦੇ ਕਰਨ ਦੇਸ਼ ਤੀ ਸਾਧੇ।
 ਇਕ ਪਾਸਰ ਸਿਮਰ ਤੇਰਾ ਦੇਵੇ ਸਾਧਨ ਗੁਰੂ ਪੈ ਕਥਿਸਾ,
 ਜੋਰ ਸਾਫ਼ਿ ਤੇਰੇ ਕਰਨੇ ਜਾਣਨ ਕਰਨ ਸਾਧਨ ਤੇਰਾ।
 ਥਾਪਾ ਜੀ ਪੁਕਰ ਕੇ ਕੀਕਰ ਸੇਵਾਂ ਤਾਈਂ ਰਸਾਏ,
 ਸੁਖਿਸਾ ਤੇ ਦਿਰਘਾ ਦੀ ਸੀ ਉਹ ਸਾਧਨ ਸੋ ਕੇਰੀ ਸਾਧੇ।
 ਥਾਪਾ ਜੀ ਦੇ ਕੇਰੇ ਸਾਧਨ ਪਤਾ ਸੀ ਜੀ ਕਾਨੂੰ,
 ਕੇਰੀ ਜੀ ਕੇਰੇ ਇਹ ਕਰ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ਸੋ ਕੇਰੀ ਸਾਧੇ।
 ਥਾਪਾ ਜੀ ਇਕ ਤੋਰ ਕੁਝੇ ਗੁਰ ਪਰਸ ਜਾਨ ਕੇ ਸਾਧੇ,
 ਸੀ ਸੇਰਾ ਸਾਧਨ ਵਿਸੇ ਤੇ ਵਿਸਾ ਜੀ ਕੇਰੀ ਸਾਧੇ।
 ਥਾਪਾ ਜੀ ਦੇ ਕੇਰੇ ਸਿਰ ਸਾਧਨ ਦਿਸਿਸਾ ਕੇਰੀ ਤਾਈਂ।
 ਜਾਤ-ਜੰਗਤ ਦੀ ਕਰਨ ਤੇ ਜਾਂ ਕਰੇ ਕਰਤ ਸਾਧਨ।
 ਜਿਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਧਨ ਦੇਵੇ ਇਹ ਧਰੀ ਦੀ ਕਾਠੇ,
 ਗਤੀ ਪਰਸ ਜਾਨ ਚਿਰ ਸਾਧਨ ਕਰਾ ਥਾਪਾ ਕਪੜੀ।
 ਥਾਪਾ ਜੀ ਦੇ ਕਿਹਾ ਸਾਧਨ ਦੀ ਉਥੇ ਸਾਧਨ।
 ਪੁਸ਼ਟ ਸਾਧਨ ਇਕ ਦੀ ਉਥੇ ਸਾਧਨ ਇਕ ਸਾਧਨ।
 ਕੇਰੇ ਕਪੜੇ ਕਿ ਜਾਣੇ ਉਥੇ ਕਰਾ ਕਰਾ ਕਪੜੀ ਸਾਧੇ,
 ਜੋ ਕਪੜੀ ਦੀ ਸਿਰੀ ਦੇ ਇਕ ਸਾਧਨ ਕੇਰੇ ਸਾਧੇ।
 ਕਪੜੇ ਥਾਪਾ ਜੀ ਕਰਾ ਥਾਪਾ, ਧੰਨ ਉਸਨੇ ਇਹ ਕਰੀ,
 ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਦਿਸਾਨ ਹੁਸੀ ਜੋਤ ਕੇ ਸਾਧਨੇ ਕਰੀ,

ਸੋਹ ਗੀਤ

ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿਤ ਵਧਾਵੇ ^{ਸੋਹ} ਕਰਨਾ ਸੁਣਨ ਦੀ ^{ਸੋਹ} ਸਿਖਰੀ ^{ਸੋਹ} ਰੇ,
ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਸਾਰ ਵੇਰ ਪਿਆ ਏ ਤਾਂ ਜਰ ਵੇਈ ਰੇ,
ਸੀ ਤਾਂ ਵੇਰੇ ਰੋਹਿਅਾਂ ਤਾਈ ਚਾਈ ਦੀ ਕੀ ਸਾਫ਼ ਰੇ
ਕੀ ਜਾਹਨ ਹਟਾਈ ^{ਸੋਹ} ਗੁਰੂ ਕਾਈ ਪਰ ਜਾਏ,
ਤੀਰਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਏਹਾਂ ਦਿਨ ਕਹਿਲਾ ਜੀਵ ਰੇ,
ਘਾਟਾ ਕੇਸ ਨਿਯਮ ਰੇ ਸਾਫ਼, ਸੁਹਿਰ ~~ਕਾ~~ ਸਾਂਪੜੀ ਜੇਈ,
ਕਰਨ ਹੋ ਚਰਚਾ ਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਰ ਸਾਰ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਕੀਲਾ,
ਗੁੰਤੇ ਗੁੰਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਰੋਟੇ ਸਾਂ ਸਾਂ ਭੀਲਾਂ ਜੁਲੀਲਾਂ,
ਕੁਝ ਸਾਖਰ ^{ਸੋਹ} ਕਿ ਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ^{ਸੋਹ} ਸਿਖਰੀ ^{ਸੋਹ} ਚਰਚਾ ^{ਸੋਹ} ਕਰੀ,
^{ਸੋਹ} ਤੁਸਾਂ ਸਾਰ ਕੀ ^{ਸੋਹ} ਕਹਿਲਾ ^{ਸੋਹ} ਪਰੇਵਾ ^{ਸੋਹ} ਸਾਫ਼ ਚਰਚੀ
ਇਹ ਕੀ ^{ਸੋਹ} ਸੁਣਨਾ ^{ਸੋਹ} ਕਿ ਖੇਰੀ ਤਨ ਹੋ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੀੜੀ,
ਹਨ ਦਿਲ ਦਸ ਸੀ ਸਾਰ ਵੇਈ ਤੇ ਸੀ ਚਰਚਾ ਚੀੜੀ,
ਜਿੰਨੇ ਗੁੰਤ ਫ਼ਿਤੀਲਾਂ ਗੁੰਤਾਂ ਜੇਕ ਸੁਹਿਰ ਦਿਲ ਕਰੇ,
ਸਾਫ਼ ਸੁਹਿਰ ਦੇ ਕਰਾ ਪਰੇਸੀ ਪਰਸਾਸਰ ਸਾਫ਼ ਰੇ,
ਸਾਫ਼ ਕਰੀ ਸੀ ਸੀ ਜੇਹਾ ਪਰਸਾ ਸਾਹਿਬ ਦੁਚਾਹਿਲ
ਚਰਚਾ ਸੁਣਨ ^{ਸੋਹ} ਰਈ ^{ਸੋਹ} ਹੀ ^{ਸੋਹ} ਸੋਹ ^{ਸੋਹ} ਦੁਰ ਧਾਹਿਲ,
ਭੀੜ ਜੁੜੀ ਧਾਨ ਗਾਏ ਸਾਫ਼ ਪਰਸਾ ਸਾਹਿਬ ਦੁਚਾਹਿਲ,
ਜੇ ਕੀਹੀ ਕੀ ਕਾ ਕਈ ਦੇਹ ਤਾਂ ਜੀਗਤਾਂ ਹੋਏ ਫ਼ਿਲੀ,
ਧਾਹਾ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਪਰਸਾ ਕਾਨ ਸੁ ਸਾਫ਼,
ਰੋਜ਼ਾ ਕਾਨਤਰ ਸਾਤਰ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਬੁਧ ਸਿਕਾਹ ਸੋਹ ਰੇ,
ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸੁਹਿਰਾਹ ਪਾਸਾ ਦੀ ਚੀਨਤ ਸਾਰੀ ਕੀਤਾ,
ਸਾਫ਼ ਦੇ ਕ ਕੀ ਚੀਥ ਸਾਹਿਬ ਸੁ ਪਾਸਾ ਸਾਫ਼ ਹਾਂ ਕੀਤਾ,
ਕਾਨ ਤੇਹਿਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰ ਦਾਨ ਕ ਨਿਯਮ ਚਰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਸਾਫ਼,
ਚਰਚਾ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਸਾਫ਼,
ਸਾਰ ਹਜ਼ਰੀ ਸਿਖ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਫ਼ ਕਾਨਤਰ ਸਾਹਿਬ,
ਨੂੰ ਹੀ ਉਹਨਾਂ, ਕਰ ਸਾਰ ਸੋਹਿਰੀ, ਸਾਤਰ ਚਾਰ, ਕੀ ਕੀਤਾ,
ਚਰਚਾ ਕਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਾਰ ਸਾਰ ਜੀਗਤ ਉਹ ਪਰੇਈ,
ਕੋਹ ਕਾਤਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਂਤ ਰੁਝੇ ^{ਸੋਹ} ਰਈ,
ਪਰਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀਗਤ ਜੁਲੀ ਕਰੇਈ,
ਧਰਤ ਦੀ ਧਿਲਾ ਕੀਤੀ ਜੀਗਤਾਂ ਕਰੀ ਬੁਧੀ ਤੇ ਸੋਹੀ,
ਸਿਖ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕੀਤੀ ਕਰਾ ਸੁਣਨ ਸਾਰ ਰੋਹੀ,
ਖੇਰੀ ਜੀਗਤ ਸੁਣਨ ^{ਸੋਹ} ਕਰਾ ਸਾਫ਼

ਨਾਮਿ ਰੀਝੈ ਤੂੰ ਸਮਝਕਾਰ ਕਰ ਕੈਠ ਗਏ ਗੁਪਤੇ,
 ਅਤ ਕੀ ਸਮਝ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਧੇ ਸੱਗੀ, ਗਏ ਸਭ ਕੇ,
 ਸਮਝ ਕਰੀ ਇਕ ਚਿਸ ਰੇ ਫਿਰੇ ਤੁਹਿਤੀਰ ਰਹਿਮਾਨ,
 ਧਾਰਾ ਤੇਜ ਨਿਯਮ ਤਨ ਸਾਧੇ ਕਮਰਚਰਚਾਕਰ ਕਮਾਧਾ,
 ਗੁਰਾਂ ਕਿਹਾਂ ਧੰਨ ਤੁਹਾ ਸਮਝਤੇ ਗੁਰ ਦੀ ਜੀ ਪਰਸਾਧੇ,
 ਸਾਧਨ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਾਰ ਫਿਰ ਜੀਤਾ ਕੈਰ ਦਿਠਾਏ,
 ਤਿਸਨ ਸੁਧਾਰ ਗੁਰਾਂ ਰੇ ਕੀਤੀ ਕਥਾ ਕੁਰੂ ਸਰ ਸੋਧੀ,
 ਧੰਨ ਸਾਧਿਕ ਕੁਰੂ ਕੁਰੂ ਜਿਸ ਤੂੰ ਸਾਧਨ ਪਤਤੀ ਸੋਧੀ,
 ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਕਾਰ ਤੂੰ ਸੁਧ ਕੇ ਧੰਨ ਜੀ ਵੰਗਠੇ,
 ਪਰ ਕੈਠ ਜੋ ਜੋਚ ਧਰੀ ਜੀ ਗਈ ਪਰਾਂ ਇਕ ਧੰਨੇ,
 ਕਥਾ ਸਮਝਤ ਤੇਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਧਾ ਜੀ ਤੂੰ ਕਰਿ ਦੇ,
 ਧੁੰਢ ਰਹੈ ਧਾਧਾ ਜੀ ਕਿਹੜੇ ਸੰਕ ਸਰ ਫਿਰ ਰਹਿੰਦੇ,
 ਧੰਨ ਜੀ ਰੇ ਧੰਨ ਰਹੇ ਤਾਂ ਧੰਨ ਉਹਾਂ ਸਟਕਾਈ,
 ਸਾਧਨ ਰਹੇ ਸਮਝਕਾਰ ਜੀ ਜੋਕਾ ਰਿਹਾ ਸਰ ਕਾਈ,
 ਧੰਨ ਪਰੇ ਸ ਦੇ ਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਸਰ ਰਿਹਾ ਰਿਕਤ ਤਾਂ ਧੰਨੇ,
 ਸਾਧਨ ਰਹੇ ਸਰ ਸਰ ਰੇ ਫਿਰ ਤੇ ਪੁਰਿਸ਼ਾਨ ਰੇ ਧੰਨੇ,
 ਇਕ ਤਾਂ ਇਕ ਇਕ ਕਿਸੇ ਸੁਧਿਕਾਰ ਸਾਧੇ ਸਿੱਖਤਾਈ,
 ਰਿਤਿ ਕਰਾਨ ਸੁਧਾਰ ਸਾਰੇ ਧਾ ਸੋਧਿਕਾਰ ਸੁਧੀ ਸਮਝਤਾਈ,
 ਧੰਨ ਪੁਰਸ਼ ਤੇ ਸੋਧ ਸੁਧਿਕਾਰ ਪਰਸਾਰ ਸਾਂ ਸਾਧੇ,
 ਸੋਧ ਰਹੀ ਪੁਰਸ਼ ਕੁਰੂ ਰਹੇ ਰੇਧਾ ਸਰ ਸਭ ਸਾਧੇ,
 ਧੰਨ ਸੋਧਿਕਾਰ ਕਾਧਾ ਜੀ ਪਰਿਸ਼ੇ ਪੁਰਸ਼ ਧੰਨ ਰਹੇ,
 ਗੁਰ ਸਮਝ ਧਾ ਕੁਰੂ ਤੀ ਰਈਏ ਸਾਧੇ ਤੁਜੀ ਤੇ ਰੇਧਾ,
 ਧੰਨ ਸਮਝ ਰੇ ਪਰਾਂ ਤੀ ਸਮਝੀ ਕੁਰੂ ਰਿਸ਼ਿ ਪ੍ਰੀਤਾਧੇ,
 ਸੁਧਾਰ ਸਾਰਾਂ ਤੇ ਸਾਂ ਰਿਸ਼ਿ ਰੀ ਕੁਰੂ ਰੀ ਕੰਧ ਪਰਿਚਾਧੇ,
 ਧੰਨ ਪੁਰਸ਼ ਪਤੀ ਗੁਰੂ ਰਿਸ਼ਿ ਰਿਸ਼ਿ ਜੀਧਿ ਇਕ ਤੇ ਸਾਧੀ,
 ਸਿਖ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼-ਧਾਰ ਕਾਧ ਰਈ ਗੁਰਾਂ ਰੇ ਇਕ ਗਰਾਧੀ,
 ਪਰਸ਼ ਰੇ ਪਤੀ ਸਰ ਕੀ ਕੈਈ ਪੁਰਸ਼ ਧਾਰ ਸਾਂ ਕਾਧੇ,
 ਸਰ ਧੰਨ ਸਤਿਕਾਰ ਫਿਰ ਸੁਧੀ ਸਤਿ ਕੈਈ ਸਭ ਸਾਧੇ,
 ਸੁਧ ਕੈਈ ਪੁਰਸ਼ ਧੰਨ ਤੇ ਸਾਧਨ ਰੇ ਧੰਨ ਇਕ ਕਰੇ,
 ਪੁਰਸ਼ ਸਰੇ ਸਰ ਰੇਧੇ ਤੇਧੇ ਤੁਹਾ ਸਿਧੇ ਸਾਧਨ ਰੇ।

ਇਹ ਜੀਵੇਂ ਉਹੀ ਸਨ ਨੇਹੇ ਉਹੀ ਵੀ ਦੁਰ ਕਰੇ ਸੀ,
 ਪਹਿਲੇ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਧਾਰੇ ਸੇਵਾ ਜੀਵਾ ਚੁੱਕ ਕਰੇ ਸੀ।
 ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਦੀ ਦਾਸਤੀ ਨੇ ਭਜਨ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦੇ,
 ਸਿਖ ਤੁਹਾਡੇ ਕੁਰੈਣ ਕਾਤ੍ਰੇ ਭੁਜ ਕਰੇ ਸਾਚ ਕਰੇਂਦੇ।
 ਧਰਮ ਤੇ ਇਸ਼ਮ ਕਿ ਤੇ ਧਾਏ ਸੀ ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਦੇ ਸਹੀ,
 ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਜੀ ਧਰਮ ਕਰੇਂ ਸੁਭ-ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਕਰੇਂਦੀ।
 ਜੁਝ ਜੁਝ ਜਾਚੀਆਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਾਚ ਦੇ ਰਿਹੈ ਵੀ ਗਈ,
 ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੂਰ ਕੀ ਧਾਈ ਦੁਖੀ ਤੇ ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਧੀ,
 ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਜਰ ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਨੂੰ ਧਾਈ ਸਾਸਰ ਦੇ,
 ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖਾਂ ਤਾਈ ਦੇਂਦੇ ਤੇ ਜੀ ਵਿਧੇਂ ਕੀਤਾ ਕਰੇਂਦੇ,
 ਧੇਰੀ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਦੇਂਦੀ ਭਜਨ ਦੇ ਹੀ ਕਿ ਧਾਈ,
 ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਕਿ ਸਾਸਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹੀ ਗੱਤ ਸਾਸਰੀ,
 ਧਾਈ ਭਜਨ ਦੀ ਉਸਸਾ ਕਰੀ ਭਜਨੀ ਕਾਂ ਦੁਖੀਆਂ ਦੀ,
 ਸਾਸਰ ਦੇ ਦੁਖ ਤੇ ਉਹੀ ਜੇ ਕੁਝ ਸਾਸਰ ਦੇ ਕਾਂਦੇ,
 ਉਸਸਾ ਕਰਨ ਦਾਸਾ ਤੇ ਜਾਂ ਸਿਖੀ ਉਸਸਾ ਕਰੀਦੇ,
 ਸਿਖ ਤੇ ਹੀ ਤਾਂ ਧੇਰੀ ਸਾਸਰ ਭਜਨ ਰਿਹੈ ਭਾਂ ਤੇ ਹੀਦੇ,
 ਧੇਰੀ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਸਰ ਸਾਧਿਸਾਰੀ ਭਜਨ ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਦੇਂਦੇ;
 "ਭਜਨ ਦੇ ਦੁਖ ਕੈਸੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾ ਸਹੀ ਸਾਸਰਾ ਵਿੱਤਾ।
 ਗੁਰ ਸਾਸਰ ਤੇ ਪੁਸ਼ਪ ਦੀ ਕਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਧਾਵਾਂ ਜੀਓ,
 ਸਿਸਰ ਕਰੇਂ ਸਾਸਰ ਕਰੇਂ ਸਾਸਰੀ ਸਾਧਿਸਾਰੀ ਸੀਓ।"
 ਜੀਵਿ ਸਾਸਰੀ ਸਾਸਰ ਜੀ ਕਰ

ਇਹ ਜੀਵਿ ਸਾਸਰੀ ਇਹ ਉਹੀ ਦੇਂਦੇ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸਾਸਰੀ,
 ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਸਾਸਰੀ ਸਾਸਰ ਤੇ ਕਰੇਂ ਸਾਸਰੀ ਸਾਸਰੀ,
 ਜੀ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਇਸ ਸਾਸਰੀ ਇਹ ਗੁਰ ਸਾਸਰੀ ਦਿਸਾ,
 ਉਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਾਏ ਸਾਸਰ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਦਿਸਾ,
 ਪਹਿਲੇ ਸਾਸਰੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਉਹੀ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਸਿਖ ਕਾਂ,
 ਸਾਸਰੀ ਪੁਸ਼ਪ ਦੇ ਉਹੀ ਸੀਤੇ ਕਿਸੇ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਸਿਖਾਂ,
 ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਕੀਸੇ ਗੱਤਾਂ,
 ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਗੁਰ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਸਾਸਰੀ ਕਾਂ,
 ਜੀਵਿ ਸਾਸਰੀ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਾਸਰੀ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਗੁਰ ਸਾਸਰੀ,
 ਕੈਸੇ ਗੁਰ ਸਾਸਰੀ ਤੇ ਕੈਸੇ ਸਾਸਰੀ ਸਾਸਰੀ ਕਾਂ।

~~ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵਾਂਗੀ।~~

ਧਾਡੀ ਦਿਉ ਥੀ ਸਿਖਿਅ ^{ਧਰਮ} ~~ਧਰਮ~~, ਕਹਿ ਕਹਿ ਰਾਮਗਾਧਾਡੀ,
 ਧਾਡੀ ਦਾ ਰਾਮ ਸੇਖਾ ਦਿਅਾ ਦਿਉਪਾ ਕਰੀਆਧਾਡੀ,
 ਜੁਠੇ ਜੀਤ ਜੀ ਭਜਨ ਦੀ ਸਮਿਥਾ ਬਹੁਤ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ,
 ਕੋਈ ਨਾਮੀ ਨੇ ਕਹਿਲੀਏ ਦੱਖੇ ਗੁਰ ਰਾਮ ਕਰੀ ਗੋਤੀ,
 ਦਿਉਤੇ ਬੰਤ ਹੈ ਕੀਜ ਪੈ ਜਾਏ ਗੁੱਤ, ਜਮੇ ਦਿਉ ਦਿਅਾਧੇ,
 ਹਰੇ-ਹਰੇ ਦਿਉ ਬੰਤ ਬੰਦੇ ਤੀ ਕਹਿਲੀਏ ਮਹਿਮਾ ^{ਜਾਏ},
 ਜੋ ਕਹਿਜੁਗਾ ਤੇ ਗੁਪ ਬੰਤ ਦਾ ਜਮਾਂ ਤੇ ਜਰਮਾਜਾਡੀ,
 ਰਾਮ ਕੀਜ ਤੇ, ਜੋ ਕੀਜੇ ਗਾ, ਰਫਾ ਧਾਏ ਗਾ ਰਾਫਾ,
 ਰਾਮ ਸਾਜੇਗੀ ਚੀਜ ਤੇ ਜੀਕਰ ਕੱਖ ਤਰ ਇੱਕਦਲਈ,
 ਕੰਟ ਦੇਵੀ ਦੇ ਤੇਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਜਤੀ ਜਾਏਰੇ ਭਾਈ,
 ਜਾਂ ਸਾਗਰੀ ਦੀ ਦਿਉ ਬੰਗਿਅਾਡੀ ਰਖ ਸੁਕਾਜਾਡੀ,
 ਭਜਨ ਗੁਰਾਂ ਜੋ ਦੱਖੇ ਦਿਉ ਜਾਡੀ ਮਾਪਾਂ ਮੁੰਡੇ ਭਾਏ,
 ਰਾਮ ਦੀ ਸਮਿਥਾ, ਜੁਠੇ ਜੀਤ ਜੀ, ਕਰ ਕੋਈ ਨਾ ਸੇਵਾ,
 ਜੁਕਾਡੀ ਦਾ ਰਾਮੀ ਕੋਈ ਕੀਜੇ ਦਰਸਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕੀਜੇ,
 ਕਹਿਜੁਗਾ ਦਿਉ ਤੇ ਰਾਮ ਦੀ ਕੀਜ ਕਰੇ ਗਾ ਜੋ ਸਿਖਤਾਡੀ,
 ਦਿਉਤ ਰਾਮ ਦੀ ਜੋਰੇ ਦਰਗਾ ਕੀਕਰ ਕਰੇ ਦਿਉਰਾਡੀ,
 ਦਿਉ ਪੁਜਾਰੀ ਦਾ ਦਿਉ ^{ਸਭ} ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਿਉਤਾਂ ਕਰਮਾਇਆ,
 ਸਾਖ ਸਾਖ ਕੇ ਜੀਗਤ ਕੋਰੇ ਜੀ ਰਾਮੀ ਗੁਰਾਂ ਕਰਮਾਇਆ,
 ਤੁਸਾਂ ਸਾਜੇ ਸਰੀ ਭਜਨ ਦੀ ਲੀਤਾ, ਟੋਰ ਦੀ ਜੋਰੇ ਤਾਈ:
 ਗੁਰਾਂ ਸਾਖਰ ਦੇ ਰਾਮ ਦੀ ਸਰੇ ਜਤ ਕੇਰਾਂ ਦੇ ਸਿਥਾਈ,
 ਗੁਰਾਂ ਸਾਖਰੀ ਦੀ ਗਰ ^{ਜੋ} ਸਾਖਰ ਕੀਜੇ ਕਹਿਰੇ ^{ਪੁਸ਼ਟ} ਕੀਜੇ ਜਾਏ,
 ਸਭ ^{ਸਿਖ} ਪਰਮਾ ^{ਸਾਖਰ} ਦੇ ਦਿਉ, ਤੇ ਦਿਉ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾ ਦੀਚਾਡੀ,
 ਕੀਤੀ ਤੇ ਗੁਰਗਾਨ ਰਾਈਨੀ ਸਾਖਰ ਦੀ ਕੀਤੀ ^{ਦਿਨ} ਕੀਤੀ, ਦਰਾਈ
 ਸਿਖਤ ਦਿਉਤਾਂ ਦੀ ਪਾਏ, ਜੀਤ ਜੋ ਕੋਰੇ ਕਾਤ ਧਰਾਈ,
 ਜੁਠੇ ਜੀਤ ਜੀ ਗੁਰਿਅ - ਸਾਖਰ ਸਾਖਰ ਪਰਮਾ ਤੇ ਦਿਉਗੀ,
 ਕੋਈ ਦੀ ਕਰ ਜਾਕਰਾ ਸਾਖਰੀ ਦਿਉ ਦੀ ਦਿਉਤਾ ਸਾਜੇਗੀ,
 ਗੁਰਾਂ ਸਾਖਰੀ ਕੀਤਾ ਬਤਾ ਜੋ ਤੇਰੇ, ਸਭ ਸਿਖਰੀ ਜੁਠੇ ਜਾਏ,
 ਦਿਉ ਦੁਆ ਤੇ ਕਰ ਪਰਮਾ ਦੀ ਤਰ ਕੋਈ ਧਰਮਾ ਦੇ,
 ਸਿਖੀ ਸਾਖੀ ਸਭ ਸਾਖੀ ਦਿਅਾਗੀ, ਜੁਕਾਡੀ ਜੋ ਤੇਰੇ,
 ਸਭ ਦੀ ਤੇ ਕਹਿਸਾਰ ਗੁਰਿਅ, ਸਿਖ ਦਿਉ ਰਾਮੀ ਕੋਰੇ.

ਜਾਣ- ਜੇ ਹੀ ਪਾਂ ਮਾਏ ~~ਮਾਏ~~ ਗਾਂ ਮਾਏ, ਫੇਰੀ ਮਾਏ ਤਾਂ ਮਾਏ
ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ, ਮਾਏ ਮਾਏ, ਮਾਏ ਮਾਏ ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ।
ਫੇਰੀ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ ਮਾਏ

NamdhariLibrary@gmail.com

ਗੁਰਾਂ ਵਿਚ ਪਾਈ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਕੀ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਕਰ ਜਾਗੀ,
 ਅੰ ਵਿਚਿ ^{ਤਰ੍ਹਾਂ} ~~ਮੰਤ੍ਰ~~ ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਣੇ ਅੰ ਵਿਚਿ ਸਾਧ ਪੁਜਾਰੀ,
 ਸਾਰੀ ਕਰ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਰਹੇਵੇ ਇਹ ਜੀਗਤ ਦੇ ਦੁੱਖੀ,
 ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕੇ ਚਿਰਤਾਂਤ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਜੀਗਤ ਕਾਰੀਰੀ,
 ਜਗੁ ਤਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਧ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾ ਕੇ ਅੰਗੀ ਗਾਈ,
 ਵੀਡੀ ਸਾਧਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਧੋ. ਪਾਧਨੇ ਹੋਈ ਕਾਈ,
 ਸਾਧ ਚਾਰ ਦੇ ਤਗਤੀ ਸਤਿ ਅਰਮ ਸਾਧਨੇ ਸਾਧਾ,
 ਤਗਤਾਂ ਦੇ ਇਹ ~~ਪੁੱਛ~~ ^{ਪੁੱਛ} ਫੇਰੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਪਾਇਆ ਭਾਗਾ,
 ਤਗਤ ਇਤਾ ਗੁਰੁ ਵਿਰਧਾ ਵੀਡੀ. ਸਾਧ ਸਿਰਸਾ ਰੁੜ੍ਹ ਰਾਏ,
 ਦੁਖਤ ਕਥਾ ਦਾ ਤੇਇਆ ਜੀਗਤ ਧੰਡੀ ਸਭਾ ਸਮਾਏ,
 ਗੁਰਾਂ ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਤਗਤਾਂ ਸਾਰੀ ਵਿਚਿ ਸਾਧ ਸਾਧਣੀ,
 ਸੁਖ ਕਥੇ ਪਰਜੀਰ ਚਿਤਿ ਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਧੰਨ ਕੇਸਾਈ,
 ਕਥਾ ਸਾਧਨ ਤੇਈ ਤਾਂ ਚਿਰ ਕਰੇ ਪਾਧਾਂ ਤੋਂ ਸਾਧੇ,
 ਧੰਨ ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨ ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧਨ ਜਾਂਦੇ ਸਦ ਧੰਨ ਰਹੇ,
 ਭਾਗੁ ਪੁਜਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮਤੀ ਤਗਤ ਦੀ ਕੇਸਰਾ ਜਾਣੇ,
 ਇੰਦੁ ਰਗਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਾਂ ਇਕਦਾ ਪਰਪਰ ਤੇਇਆ ਰਾਣੇ,
 ਇਕ ਇਕ ਪੁਛਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੱਖੇ ਪੁਜਾ ਕਰਾਂ ਸਿ ਰਾਣੀ,
 ਗੁਰਾਂ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਕਰੀ ਜਾਣੇ ^{ਜਾਣੇ} ~~ਜਾਣੇ~~ ਚਿ ਸਾਧੀਂ ਧੰਨੇ,
 ਪਰਿਸ ਧਾਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨ ਤੇ ਇਹ ਤਾਂ ਤਗਤਾਂ ਤੇਰੇ ਧੰਨੇ ਰਹੇ,
 ਧੰਨ ਸਾਧਨੇ ਰੇ ਰੇ ਕਰਦਾ. ਸੰਦ ਰੇ ਰੇ ਸਾਧੇ,
 ਧੁਰ ਇੰਦੁ ਜੀ ਪੁਜਾ ਕਰਦਾ. ਇਕ ਇਕ ਧੰਨ ਗੁਰਮਤੀ,
 ਸੰਦ ਸਾਧੇਗੀ ਸਾਧ ਵਿਚਿ ਸਾਧੀ ਸਭ ਤੇਈ ਸਾਧਤਾਰੀ,
 ਸਾਧੇ ਭਾਗੁ ਸੰਦ ਸੁਤੇ ਇਹ ਪਰਤ ਪਾਧਾਂ ਤੋਂ ਸਾਧਿਕਾ,
 ਸਾਧੀ ਕਥਾ ਦਾ ਪੁਛਦਾ ਅਤਿ ਗੁਰੁ ਵੀ ਸਾਧ ਧੰਨ ਰਹੇ,
 ਭਾਗੁ ਸੰਦ ਸਾਧਿਕਾਂ ਤੋਂ ਧੰਨੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਸਾਧ ਸਾਧਿਕਾ,
 "ਕੌ. ਕਰਾਏ ਸਾਧ" ਸਾਧੇ ਸਾਧਨ ਨੇ ਸੰਦੁ ਕਾਈ,
 ਸੰਦੁ ਤਾਂ ਕਾਠ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਦੰਗੀ ਸਾਧ ਸਿਰਸਾ ਰਾਣੇ,
 ਅਤਿ ਸਾਧੀ ਇਕਦੀ ਸਾਧੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਧਨ ਰਾਣੇ.

ਭਾਈ ਜੀਆਂ ਜਿਯਾ ਦੀ ਜੰਗਲੀ ਰਹਿਤੀ

ਭਰੇ ਦੀ ਧਾਰ 'ਚ ਏਕ ਦਿਨ ਇਠਕੇ ਜੰਗਲ ਜਿਯਾ ਗਏ ਭਾਈ,
 ਸਾਧਨ ਕਰੀਬ ਦੇ ਨ ਕਥਨ ਵਿਚ 'ਤੇ ਉਤਰੀ ਜਾਇਆਈ।
 ਕੀਰੇ ਤੇ ਕੇ ਭਜਨ ਕਰੇ ਫਿਰ ਉੱਕੀ ਕੁਝਾਂ ਤਗੇ,
 ਪਰਸ ਗਏ ਇਸ ^{ਪਾਣੀ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਜਾਂਚੇ ਦੇ ਨ ਕਰੇ ਤਗੇ,
~~ਜੰਗਲ~~ ਜਾਣਤਾ ਜਾਣਤੀ ਨੁਪ ਇਚ ^{ਜਿਯਾ ਜਾਣ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਉੱਕਾ ਕੀਤੀ,
 ਜੋੜ ਜਾਣਤੀ ਭਜਨ ਦੀ ਕੀਏ ਮੰਗੀ 'ਤੇ ਪਹਤੀਤੀ,
 ਜਵਾਨ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਵਿ ਮੰਗ ਜਿਯਾ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੇ,
 ਕੁਝਾਂ ਜਾਣਤੀਆਂ ਤਗਾਂ ਤੇ ਜਾਂ ਪਿਛਤੀਆਂ ਤਗਾਂ ਜਾਂਹੇ,
 ਕੰਢ ਦਿਓ ਜੰਗਲ ਭਰੇ ਸਭ ਜਿਯਾਨ ਦਿਓ 'ਤੇ ਭਾਈ,
 ਅਖ ਜੰਗਲ ਮੰਗੀ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ 'ਤੇ ਦੇ ਗੁਰੁ ਜਾਣਈ,
 ਭਜਨ ਕਰੇ 'ਤੇ ਜਨਮ ਜਾਣਤੀ ਇਹ ਜੀ ਸਾਡੀ ਜਿਯਾ,
^{ਪਾਣੀ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਉੱਤਾ ਗਾ 'ਯਥਾ ਜੰਗਲ' ਕਰੀ ^{ਇਹ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਜਿਯਾ,
 ਜੇ ਚਾ ਕਰੇ, ਤੁੱਪਣ ਛੱਡੇ, ਇਸ ^{ਜੰਗਲ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਦੇ ਮੇ ਜਿਯਾ,
 ਗੁਰੁ ਜਾਣਤੀ ਕੁਝ ਦਿਓ ^{ਜੰਗਲ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਜਾਂ ਉੱਕਾ 'ਚ ਜਾਣਤੀ,
 ਜਨਮ ਜਾਣਤੀ 'ਤੇ ਗੁਰੁ ਕੀਤੀ 'ਤੇ ਪੱਕੀ ਦਿਖਾਇਚ ਕਾਰੇ,
 ਜਿਯਾ ਦੇ ਪੁਤਰ ਚਾਪ 'ਤੇ ਜਿਯਾ ਜਾਣਤੀ ਜੰਗਲ ਦਿਓ,
 ਜਾਣੇ ਹੀ ਉੱਕ ਦੇ ਹਰ ਜਾਣਤੇ, 'ਤੇ ਹਰ ਜਾਣਤੀ ਵਿਗਾਰੇ,
 ਉਹ ਜਾਣਕਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੀ ਪੁੱਤੀ, ਜਾਣਤੀ ਦੁਆਰਾਂ ਜਾਂਹੇ,
 ਗੁਰੁ ਜਿਯਾ 'ਤੇ ਪੁੱਤਾਂ ਭਾਈਆਂ, ਜਾਣਕਾਂ ਇਹ ਜੇਗ,
 ਜੰਗਲ ਜਿਯਾ ਦੀ ਜੰਗਲ ਇਚ ਨ ਕਰੀਏ ਪਰਸ ਜਾਣੇਗਾ,
 ਜਾਣ ~~ਜੰਗਲ~~ ^{ਜੰਗਲ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਤੁੱਪਣ ~~ਜੰਗਲ~~ ^{ਜੰਗਲ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਭਜਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਤੁੱਕੇ,
 ਜੇ ਚਾ ਕਰਨ ~~ਜੰਗਲ~~ ^{ਜੰਗਲ} ~~ਜੰਗਲ~~ ਕਰੇ, ਕੇ ਕੇ ਕਰ ਕਰ ਪੱਕੇ,
 ਜਾਣ ਜਾਣਿਸਾਰ ਕਰੇ ਜੇ ਉੱਕਾ ਜੰਗਲ ਕੁਝ ਜਿਯਾ ਜਾਣੇਗਾ,
 ਜਾਂ ਉੱਕਾ ਜਿਯਾ ਜਾਣੇਗਾ ਜਾਂ ਉਹ ਜਾਣਤੀ ਯਾਂਦਾ,
 ਇਹ ^{ਜੰਗਲ} ~~ਜੰਗਲ~~ ^{ਜੰਗਲ} ~~ਜੰਗਲ~~ 'ਤੇ ਫਾਕ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਪੰਨ ਕੁਝ ਜਿਯਾ ਜਾਣਤੀ,
 ਪਰ ਜੇ ਭਜਨ ਕਰੇਗਾ ਕੀਸੀ, ਤੁੱਕੇ ਦਿਓ ਮ ਜਾਣਤੀ,
 ਜਿਯਾ ਦੀ ਗੱਲ ਜਾਣਤੀ ਜਾਣ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੀ ਹੀ ਚਾਤੇ,
 ਪਰ ਹੀ ਕਾਰ 'ਚ ਜੰਗਲਾਂ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਨ 'ਤੇ ਜਾਣੇ,
 ਜਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਦਿਖ ਤੇ ਜੰਗਲ ~~ਜੰਗਲ~~ ਕੀ ਦੀ ਪਰਸ,
 ਉਹ ਦੇ ਜਾਣ ਜਾਣੀਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਯਾ ਕਰੇ ਜਾਣੇਗਾ।

ਜੁਝ- ਕੇ ਘਰ ਮਾਜ਼ੀ ਚਾਹੇ ਤਜਰ ਕਰਾਂ ਰੀਜਾਂ,
 ਸਦੀ ਸਦਾ ਉਹਨੇ ਤੇ ਸਿਮਾ ਸਾਜੇ ਰੰਗ ਰੀਜਾਂ,
 ਕੁਝ ਦਿਨ ਕੀਤੇ ਜੁਝੇ ਦਿਨ ਚਰਾ ਕਰਾਂ ਰੇ ਪਰੇ,
 ਸਾਜਿ ਸਾ ਸੰਗ ਕਰਾਂ ਤੇ ਤੁਹਿ ਸਾ ਪਰ ਸਾਜੇ ਰੇ ਰਸੇ,

“ ਭਾਈ ਧਰੀ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪੁਸ਼ਤ ਉਤਰੇ”

ਧਰੀ ਰਾਜ ਨੇ ਚਰਚਾ ਕਰੇ ਸੀ ਜੁਝੇ ਦਿਨ ਸਾਜਿ,
 ਦਿਨ ਦਿਨ ਸਾਜ ਕਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰੇ ਤੁਝਾਂ ਦੀ ਸਾਜਿ,
 ਦੇਖੇ ਸਾਧ ^{ਸਾਧੇ ਰੇ} ਜੁਝੇ ਨੇ ਚਰ ਚਰਾ ਧਰੇ ਕਰੇ,
 ਜਤਿ ਜੀ ਗਤ ਦਿਨ ਕੀਤੇ ^{ਸਾ ਪੁਸ਼ਤ} ਜੁਝੇ ਸਾਜੇ ਰੁਖ ਚਰੇ,
 ਸਾ ਸਾ ਜੇ ਦੀ ਦੇਖੇ ^{ਜੁਝੇ} ਕਰੇ ਧਾਪ, ^{ਜੁਝੇ} ਜੁਝੇ ਜੁ,
 ਦੁਹਿ ਸਾ ਦੀ ਦਾ ਸਾਜੀ ਉਸਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਰੇ ਪੰਜਾ,
 ਸਾ ^{ਦੀ} ਭਾਈ ਤੇ ਧਾਈ ਪੁਸ਼ਤ ^{ਜੁਝੇ} ਕਰੇ ਦੁਖ ਦੁਖੇ,
 ਜਤਿ ਜੀ ਗਤ ਤੇ ਦਰੇ ਜਗਦੀ ਕੀਤੇ ਪਰੇ ਪਰੇ,
 ਸਾ ਪਰ ਸਾਜੇ ਸਾਜੇ ਉਹ ਉਹ ਦੁਖ ^{ਦੁਖ} ਕਰੇ ਸਾਜੇ,
 ਦੇਖੇ ਚਰਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜੇ ਦੇਖੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਂਦੇ,
 ਦਿਨ ਉਹ ਦੀ ਰਾਜ ਸਾਜੇ ਰਾਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਧੇ ਪਿਆਰੇ,
 ਜੀ ਸਾ ਜੇ ਰਾ ਦੁਖ ਕਰੇ ਜੀ ਭੰਗ ਜਿਹਾ ਦਰਾ ਜਾਏ,
 ਜਤਿ ਕਰੇ ਰੇ ਦਿਨ ਚਰਾ ਸਾਜੀ ਭਾਈ ਦੁਖ-ਦੁਖ ਕਰਾਂ ਸੇਧੇ,
 ਦਿਨ ਕਰਾਂ ਦਾ ਰੇਜ ਤੇ ਜਾਗ ਕਰੇ ਤਰੇ ਕੇ ਜਾਏ,
 ਸਾਜੇ ਸਾਜੇ ਤੁਝਾ ਸਾਜੇ ਦੇਖੇ ਕਰੇ ਦੁਖ ਕਰੇ ਸਾਜੇ,
 ਸਿਫੇ ਜੁਝਾਂ ਦੇ ਕਰ ਤੇ ਗਰ ਜੇ ਧਾਈ ਜਾ ਕੀਤੇ,
 ਪਰ ਜੇ ਧਾਪੀ ਸਾਜੀ ਉਸਰਾ ਸਾਜੇ ਸਾਜ ਤੇ ਰਾਂਦੇ,
 ਸਿਫੇ ਚਰੇ ਕਰਾਂ ਦਾ ਦਰ ਤੇ ਗਰ ਦੇਖੇ ਜਾਏ,
 ਚੀਜੇ ਰੀਜ ਕਰੇ ਕੀ ਗਈ ਸੁਖ ਤੇ ਦੇਖੇ ਦਿਖੇ,
 ਜਾਏ ਕਰਾਂ ਕਰ ਕਰ ਸਾਜ ਪੁਸ਼ਤ ਦੇਖੇ ਸਾਜੇ,

ਗੀ ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਤੇ ਜੀ ਕਉ ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਕੀ ਦੁਖਿ ਰਾਖਿ
 ਪਿ ਕਰੇ ਮਰ ਜੀ ਕਉ ਦਿਖ ਜੀ ਕਰ ਕਈ ਦੁਖ ਤੇ ਮਾਇਆ,
 ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਕੀ ਤੇ ਸਾਜੀ ਦਿਖ ਸੀ ਦਿਖ ਕਰਨਾਇਆ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਤੀ ਦੁਖ ਤੇ ਜੀ ਕਰਨ ਮਾਇਆ,
 ਤਜਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰਿਆਈ ਸੋ ਜੀ ਦੇ ॥ ਸਾਕਾਂ ਤੇ ਰਖਈ।
 ਦੁਖ ਤੇ ਦਿਖਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਕੀ ਤੇ ਸਾਕਾਂ ਕੀ ਗੁਰਿਆਈ,
 ਦਿਖਾਈ ਤੇ ਰਾਗ ਤੇ ਦੁਖ ਕੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰਿਆਈ,
 ਸਾਕੀ ਦੁਖ ਤੇ ਸਾਂਝ ਕੇ ਰਖਈ ਜਦੋਂ ਕੇ ਛੇਤੀ ਮਾਰੇ,
 ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਦੇ ਰੁਪਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਦੁਖਿ ਮਾਇਆ ਕੇ।
 ਦਿਖਾਈ ਕਰਨਾਇਆ ਤੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮਾਰੇ,
 ਚਰ ਮੀ ਕਾ ਦਿਖ ਮਾਰੇ ਕੀ ਕਰ ਦੇ ਦਾਂ ਮੇਂ ਨੂੰ ਮੁਹਾਇ।
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਦਿਖ ਮਾਰੇ ਤੇ ਕੀ ਤੇ ਕੀ,
 ਦੁਖੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਕੀ ਤੇ ਸਾਕਾਂ ਸੀ ਕਰਨੀ।
 ਕੀ ਕੀ ਕੇ ਤੇ ਕੀ ਤੇ ਦਿਖ ਮਾਰੇ ਦੁਖ ਕੀ ਦਿਖਾਇ।
 ਦੇਖੇ ਦੁਖਾਂ ਦੇ ਜੇਤਾਂ ਦਾ ਤੇ ਦੁਖਿ ਮਾਰੇ ਦਿਖਾਇ।
 ਤਜਰੇ ਦਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਕੀ ਤੇ ਦਿਖਾਇ ਸਿਖ ਕੀ,
 ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਕੇ ਛੇਤੀ ਮਾਰੇ ਦੁਖ ਮਾਰੇ ਦਿਖ ਮਾਰੇ,
 ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਸੋ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕਰਨਾ,
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਦੇ ਕੇ ਦਿਖ ਦਿਖ ਤੇ ਸਾਕਾਂ ਕਰਨਾ,
 ਸਿਖ ਸਿਖ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਦਿਖ ਮਾਰੇ ਦੁਖ ਮਾਰੇ ਕੇ ਕੀ,
 ਗੁਰੂ ਦਿਖ ਸਿਖ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਸਿਖ ਮਾਰੇ ਦੁਖ ਮਾਰੇ।
 ਗੁਰੂ ਕਾਰਨ ਸਿਖ ਕੇ ਦਿਖ ਮਾਰੇ ਕੀ ਕੀ ਦੁਖ ਮਾਰੇ,
 ਗੁਰੂ: ਤੇ ਦਿਖਾਇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਕੀ ਤੇ ਸਾਕਾਂ ਕਰਨਾ,
 ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕਾਰਨ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕੇ ਸਾਕਾਂ,
 ਗੁਰੂ ਪਾਕ ਤੇ ਸਾਕਾਂ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕਾਰਨ ਕੇ ਸਾਕਾਂ,
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਕਾਰਨ ਮਾਰੇ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕਾਰਨ,
 ਗੁਰੂ ਸਾਕਾਂ ਕੀ ਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕੇ ਕਾਰਨ
 ਗੁਰੂ ਦਿਖਾ ਦਿਖਾਈ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਸਾਕਾਂ ਕੇ ਕੀ,
 ਪਾਕ ਸਾਕਾਂ ਕੀ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕੇ ਦਿਖ ਮਾਰੇ ਕੇ ਕੀ,
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੇ ਕੀ ਸਾਕਾਂ ਕਾਰਨ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕਾਰਨ
 ਤੇ ਕੇ ਕੀ ਸਿਖ ਸਾਕਾਂ ਕੇ ਸਾਕਾਂ ਕਾਰਨ ਕੇ ਕੀ।

ਦੇਸ ਜਾਇਓ ਜੋ ਜੀਆਈ ਜਨਮ ਦਿਓ ਜਾਮਨਾਈ,
 ਜਾਂਤ ਕੁਛਾ ਦਿਓ ਕੀ ਭਿੰਨ ਦਿਓ ਜੋ ਬੁਝੀਆਂ ਪੁਰੀ,
 ਦਿਖੇ ਦੇਸ ਦੇ ਦਿਓ ਜਾਮਨਾ ਗੁਰੂ ਗਾ ਸਿਖਾ ਸਿਖਾਓ,
 ਜਾਤੀ ਚੁੰਨੀ ਰੋ ਦਿਓ ਰਾਤੀ ਕਰੇ ਦੇਸ ਨਿਸਾਓ,
 ਜਾਤਿਮ ਜੁਹ ਗੁਰੂਆਰ ਸਿਖਾਈ ਦੇਸ ਦੇ ਗੁਰੂਆਈ,
 ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਰਾਈ ਜੁਹ ਦੇਸ ਦਿਓ ਦਿਓ ਗੁਰੂ ਗਾਈ,
~~ਦੁਸ਼ਮਣ ਪਾਇਆ ਜਾਤਿ ਸਿਖਾਈ~~ ^{ਜੀਆਈ} ~~ਗੁਰੂ~~ ^{ਦੇਸ} ਕੀਤੀ,
 ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਰਾ ਗੁਰੂਆਰ ਸਿਖਾਈ ^{ਦੇਸ} ਕੀਤੀ ਪਾਤੀ/ਤੀ,
 ਕਾਛ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਪਦੇ ਕਰੇ ਕੰਗੜੇ ਦੇ ਦਿਓ ਕੰਗੜੇ,
 ਦਾਖਾ ਜੀ ਜੰਗਤ ਦਿਓ ਕੰਗੜੇ ਜਾਤੀ ਜੰਗਤੀ ਦੇਸ,
 ਗੁਰੂ ਗਿਰੀ ਭਿੰਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਭਜਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਾਈ,
~~ਜਿਹੜੀ ਜਾਤ~~ ਦਾ ਭਜਨ ਜੋ ਕਰਾ ਜਾਂਦੀ ~~ਜਾਮਨਾ~~ ਜਾਮਨਾਈ,
 ਜੋ ਜਾਮਨਾ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਖਿਛੇ ਕਰਿਓ ਗੁਰੂ ਦੇਸ ਜਾਮਨਾ,
 ਦਿਖੇ ਦੇਸ ਕੀ ਜੋ ਕਰਾ ਦੇਸ ਦੇਸ ਜਾਮਨਾ ਤੇ ਦੇਸ ਗਾ,
 ਕੰਗ ਦੇਸ ਜਾਮਨਾ ਜੋ ਜਾਪਦੇ ਦੇਸ ਕੰਗ ਭਿੰਨ ਪਾਤੀ,
 ਜੰਗਤ ਭਿੰਨ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ ^{ਪਾਤਿ} ~~ਕੰਗ~~ ^{ਦੇਸ} ~~ਦਿਓ~~ ਜਾਮਨਾਈ,
 ਦਾਖਾ ਜੀ ਤੇ ਤੇ ਕਰਾ ਦਿਓ ਜੋ ਜਾਪ ਜਾ ਕਰੇ,
 ਗੁਰੂ ਗਾਮਨ ਤੇ ਜਾਤਿਮ ਨਿਰਮ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ,
 ਤੁਰ ਗਿਰਾ ਜੋਤਿ ਜੋ ਜਾਮਨਾ ਜਾਤਿ ਜੋ ਜਾਤਿ ਦੇਸ,
 ਦਿਖੇ ਤੁਰ ਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਦਿਓ,
 ਦਿਖਾ ਕੰਗ ਤੇ ਦੇਸ ਜੋ ਗਾ ਦਾਖਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗਾ ਕੰਗ,
 ਖਿਛੀ ਜੋ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕੀਤੀ ਜਾਮਨਾ ਤੁਰੀ ਕੰਗਤੀ,
 ਦਾਖਾ ਜੀ ਜੀ ^{ਤੁਰ} ~~ਦੇਸ~~ ^{ਜਾਮਨਾ} ਗਾਮਨ ਦੇ ਦਿਖਾ ਕੀਤੀ,
 ਦੇਸਿਮ ਬਕਾ ਗੁਰੂ ਗਾ ਦਿਓ ਗੁਰੂ ਗਾ ਪੁਰੀ ਕੀਤੀ,
 ਗੁਰੂ ਗਾ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਗਾਮਨ ਦੇ ਜਾਮਨਾ ਜਾਮਨਾ ਜਾਮਨਾ,
 ਕਾਛ ਪਾਤੀ ਦੇਸ-ਜਾਮਨਾ ਜਾਪ ਦੇ ਜਾਮਨਾ ਜਾਮਨਾ ਜਾਮਨਾ,
 ਦਾਖਾ ਜੀ ਜੀ ਦਿਓ ਜੋ ਜੋ ਜਾਪ ਦਿਖਾ ਦੇਸ ਗਾਈ,
 ਤੁਰ ਗਿਰਾ ਤੇ ਦਿਓ ਜਾਮਨਾ ਜਾਤੀ ਕਰੇ ਜੋ ਜਾਤੀ,
 ਤੁਰ ਗਿਰਾ ਜੋ ਗਾ ਗੀ ਤੇ ਗਾਤੀ ਦੇ ਦਿਓ ਕਾਛੀ,
 ਗੁਰੂਗਾਈ ਦਾ ਜਾਪਦਿਓ ਪੁਰੀ ਦੇਸ ਭਿੰਨ ਦੇਸ ਕੀਤੀ.

ਮਾਈ ਧਰ ਧਾਇਓ ਜੀ ਰਾਮ,
ਮਨ ਸੇਧੋ ਧਾਇਓ ਤੇ ਕੁਇਓ, ਕਹਿ ਕੈਓ ਕਿਸਰਾਮ।
ਫੇਜ਼ ਇਹ ਪੁੰਜ ਕਾਧਾ ਜੀਰੇ, ਦੇ ਦਿਤਾ ਦੇਹੁ ਰਾ,
ਗੁਰ ਧਾਇਓ ਜਿਥਾ ਜੀ ਦੇ ਜਨ ਧਰ ਮੈਂ ਧਾਇਓ ਕੈਓ ਰਾ,
ਗੰਗਾ ਜਲ ਸੁਧਾਏ ਸੰਗਰ ਹਿੰਦੀ ਫੇਰਿਅਸ ਧੰਦਰਾ,
ਗੁਰ ਸਾਧੋ ਗੁਰ ਸਾਧੋ ਕਹਿਓ ਰਚ ਸਚ ਤੇਰਿਅਸ ਧੰਦਰਾ,
ਕਥਾ ਦੇ ਰਚ ਧਰ ਦਰਸਨ ਕਥਾ ਜੰਗ ਕਰਾਂ ਧਰ ਕਹਿਓ,
ਜਨ ਜਨ ਸਿੰਘ ਤੂੰ ਫੇਜ਼ੀ ਹਰ ਧਰ ਸਾਂ ਸਾਧੋ ਕਹਿਓ,
ਦੇ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਫੇਜ਼ੀ ਇਹ ਬਰਖਾ ਕੁਝ ਦੁਆਰੇ ਜਾਂਦੇ,
ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਫੇਜ਼ੀ ਜਾਂਦੇ ਜਗਤਾ ਜਗਤ ਕਰਾਂਦੇ,
ਜੈਂ ਕਹਿਅਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਤਰਾਂ ਰਚ ਤਜਰ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਹੀਤਾ,
ਗੁਰ ਗਾਮ ਜਿਥਾ ਸਹੇ ਜਾਇਅਨਾਂ ਰਚ ਫੇਰ ਧਰ ਧਰ ਕੀਤਾ,
ਜੀਗਤ ਦੇ ਇਹ ਫੇਜ਼ੀ ਧਰ ਤਜੀ ਕਥਾ ਜਥਾ ਦੀ ਫੇਜ਼ੀ,
ਮਾਈ ਦੇ ਇਹ ਜਾਂਦੇ ਕੈਓ ਰੈਣ ਸਾਧੋ ਜਾਇਓ,
ਗੁਰ ਗਾਮ ਜਿਥਾ ਸਹੇ ਜੀਰੇ ਸੰਘਾ ਦੇ ਕੈਓ ਧੰਦਰਾਂ ਰਾਇਆ,
ਧਰ ਸਾਧੋ ਗੁਰ ਧਾਇਓ ਜਿਥਾ ਜੀ ਦੇ ਇਹ ਕਥਾ ਜਥਾ ਰਾਇਆ,
ਮਾਈ ਜੀ, ਧਾਰਨ ਜੀ ਇਥਾਨੇ, ਰੋ ਹੀਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ,
ਜਿਹਰ ਤੇਈ ਗਾਮ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੈਓ ਕੋਰੇ ਰਿਸਾਨਾ ਕਾਨੂੰ,
ਫੇਜ਼ੀ ਤੇ ਗੁਰ ਧਾਇਓ ਜਿਥਾ ਸੁੰਦਰ ਕੈਓ ਰਾਈ,
ਮਾਈ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਸਾਜ ਇਹ ਹੀਤਾ ਕੈਓ ਰਾਈ,
ਇਹ ਤੀ ਹਰ ਧਾਰਨ ਜੀ ਰਾਈ ਜੀਗਤ ਤੂੰ ਧਰ ਸਾਇਆ,
ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਧਰਾਂ ਹੀਤਾਂ ਇਹ ਤੀ ਇਤਨਾਂ ਜਾਨਾਂ ਰਾਇਆਇਆ,
ਹਿਰਾਨ ਕਰੀ ਇਤਨਾਂ ਜਾਤਿ ਬਰਾ ਗਾਮ ਜਾਏ ਧਰ ਸਾਇਓ,
ਧੰਦਰ ਇਹ ਮਾਈ ਸੁੰਦਰ ਹੀਤਾਨਾਂ ਬਰਾ ਦੇਸ ਧਰ ਪਾਏ,
ਗੁਰ ਗਾਮ ਜਿਥਾ ਜੀ ਹਿਰਾਨਾਂ ਸਿੰਘਤਾ ਇਹ ਕੈਓ ਰੇ,
ਧੰਦਰ ਇਥਾਨਾਂ ਜੈਂ ਕੈਓ ਇਹਨਾਂ ਤੁਹੀ ਤੀ ਜਾਏ ਹੀਤਾ ਰੇ,
ਤੇਰੀ ਇਥਾਨਾਂ ਤੇਰੇ ਧਰ ਸਾਧੋ ਜਾਂ ਜੈਂ ਤੇ ਰਿਸਾਇਓ,
ਗੁਰ ਜਾਏ ਹਰ ਧਾਇਓ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਧੋ ਹੀਤਾ ਰਾਇਓ,
ਜੈਂ ਗੁਰ ਹੀਤਾ ਸਾਧੋ ਧਰ ਧੰਦਰ, ਜੈਂ ਤੇ ਕੈਓ ਰਾਈ ਰੇ,
ਮਾਈ ਜਿਥਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਏ ਧਰ ਜੈਂ ਧਰ ਸਾਧੋ ਰਾਏ,

ਸਿੰਘ ਬੁਝੀਓ ਗੇਰੇ ਜੀਸੇ ਦਾ ^{ਪਿਰੇ} ~~ਕੇਰੇ~~ ਜੀਸੇ ਪਿਰੇ ^{ਪਿਰੇ} ਜੀਸੇ ਚਾਕੀ,
 ਜੀਸੇ ਸਿੰਘ ਬੁਝੀਓ ਆਰੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਈ,
 ਸਿੰਘ ਮਤਾਨਾ ਹੁਰੇ ਸਿੰਘੇ ਪ੍ਰਸਿਧਾਏ ਦਿੱਤੇ ਸਾਧਿਕਾ,
 ਬੁਝ ਸਿੰਘ ਕਲਾਹ ਵਧੀਆ ਸਿੰਘੇ ਕਾਹਾ ਜਾਏ ਨਿਕਲਿਆ,
 ਕਲਾਹ ਸਿੰਘ ਕੀਰਤ ਪੁਰੇ ਸਿੰਘ ਹਰਾ ਕੀਰਤ ਪੁਰਾ,
 ਮਾਝੀ ਸਿੰਘ ਬਾ ਰਾਜ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਿ ਕਰ ਸਿੰਘ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਾ,
 ਦਿਤਾ ਤਕਾਰ, ਕੇ ਬਚਾ ਦਿਤਾ ਕੀਤਾ, ਮਾਝੀ ਤੇਰੇ ਜਾਗੇ,
 ਜਗੁ ਕੇਲੀ ਦਿਨ ਰਾਜ ਕੇਰੇ ਤੇ ਕੁਰੀ ਭਾਜਾਨਤਿ ਸਾਧੀ,
 ਜਗਾਨ ਜਗਾਨ ਜੀ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਏ ਬਾਗ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ,
 ਜਗੁ-ਉਧਰੇ ਜਗਾਨ ਦਿਤਾ ਜਾਗਾ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਮਹਾਂ,
 ਮਹਾਂ ਮਹਾਂ ਜੇ ਤੇ ਦਿਤਾ ਰਾਗੀਆਂ ^{ਮਹਿਰਾਜੀ} ~~ਮਹਾਰਾਜੀ~~ ਮਹਾਰਾਜਾ,
 ਗੁਰੁ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਜਾਗੇ ਰਖਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਕੀਰਤਿ ਕਾਇਆ,
 ਪੰਜ ਪਰਕਾਸਾ ਗੁਰਾਂ ਦੁਆਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਿੰਘ ਕਾਏ,
 ਜਾਂਭੇ ਸਾਧਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਏ ਗੋਰੇ ਤੇਰੇ ਪਾਏ,
 ਕਾਏ ਕੀਰਤ ਤੁਧਾਂ ਦੀ ^{ਦੁਆਰਾ} ~~ਦੁਆਰਾ~~ ਤੇਰੇ ਗੱਲ ਜਗੁਰੁ ਤੇਰੇ,
 ਜਾਗ ਦਾ ਕੀਰਤ ਦੇਰੇ ਜਾਂਭੇ ਕਾਏ ਕੇਰੇ ਰਖਣੇ,
 ਤੁਧਾਂ ਦੇ ਜਾਗੇ ਕਾਏ ਕੀਰਤਿ ਦਾ ਜਾਂਭੇ ਗੋਰੇ,
 ਜਾਗ ਜਾਗ ਦੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਾਗੀ ਤੇ ^{ਤੁਧਾਂ} ~~ਤੁਧਾਂ~~ ਕੀ ਜੇ ਜੇ ਕਾਏ,
 ਤੁਰਤਾਂ ਦੀ ਕੀਰਤ ਕਾਏ ਗੋਰੇ ਜਾਗੀਰੇ ਰਖਣੇ ਸਾਧਨਾਂ,
 ਦਿਤਾ ਕੀਰਤ ਦਾ ਕਾਏ ਕੀਰਤ ਪੁਰੇ ਗੁਰੁ ਤੇਰੇ,
 ਜਾਗ ਦੀ ਕੀਰਤ ਕਾਏ ਜਾ ਜੇ ਕੀਰਤ ਕੇ ਰਖਣੇ,
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੀਕ ਦੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਦਾਗ ਦਿਤਾ ਜਾਗੇ ਕਾਏ,
 ਜੁਧੇ ਕਾਏ ਕਾਏ ਤੇਰੇ ਜਾਗੀਰੇ ਰਖਣੇ ਸਾਧਨਾਂ,
 ਜਾਗ ਕੀਰਤ ਕਾਏ ^{ਤੁਧਾਂ} ~~ਤੁਧਾਂ~~ ਮਹਾਰਾਜਾ ਕਾਏ ਰਖਣੇ,
 ਰਖਣ ਕਾਏ ਜੇ ਕੀਰਤ ਕਾਏ ਰਖਣੇ ਜੁਧ ਤੇਰੇ ਗੁਰੁ ਗਾਏ,
 ਜੀਤ ਪਾਕ ਕਾ ਕਾਏ ਗੋਰੇ ਰਖਣੇ ਰਖਣੇ ^{ਸਾਧਨਾਂ} ~~ਸਾਧਨਾਂ~~,
 ਕੀਰਤ ਜੁਗ ^{ਦੇ} ਦਿਤਾ ਕੀਰਤਿ ਰਖਣੇ ਪਰ ਜਾਗੇ ਕਾਏ,
 ਕਾਏ ਜਾਗੇ ਗੁਰੁ ਕਾਏ ਸਿੰਘ ਕੀਰਤਿ ਸਾਧਨਾਂ ਸਾਧਨਾਂ,
 ਜਾਗ ਸਿੰਘ ਜੇ ਕੇ ਗੁਰੁ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਪਾਤ ਕੇਰੇ ਦਿਤਾ ਕਾਏ,
 ਰਖਣ ਦਿਤਾ ਜੇ ਕਾਏ ਦਿਤਾ ਜਗੁ ਜੁਗ ਕੀਰਤਿ ਰਖਣੇ।

NamdhariLibrary@gmail.com

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਗ ਦੇਵੋ।

ਮਾਧੀ ਤੇ ਉਠਾ ੫ ਨ. ੫ ਜਗਤ, ਮਾਧੀ ਖੁਠ ਰਹਾਏ,

[illegible]

ਜੀ ਜੇ ਪ੍ਰਿਥਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਆਇਓ ਸਿਤੀ ਸਮਾਂ ਦੀ ਤੋਭੀ।

ਸਾਜਨਾ $\frac{1}{2}$ ਨਿਚਾਂ ਕੁਝ ਤੇ ਸਾਡਾ ਰਹਿਮ ਅਚਰਜ਼,

जब हम नर को डेन पर ले जाते हैं तो वह रोता है,

उसी पक्ष के वंशजों में उत्पन्न होने वाले वंशजों की

ਸਤਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਮਨਾਹਿ ਭਾਖੈ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥

ਧਰਮ ਦੀ ਰਿਸ਼ਮ ਜਗ ਭਰੇ ਦੁਆਰੇ ਤੇਕੇ ਚੱਲੇ।

ਮਾਣਕ ਨਹੀਂ ਫਿਰਾਇਆ ^{ਫਰਮਾ} ਮਾਣਕ ਪੱਥਰ ਬੰਦ.

ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਰ ਬਿਮਾਰ ਪਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਉਦਮ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਮਾਫਿ ਮਾ ਹੁਕਮ ਫੋਰ ਤੋ ਪਿਛੋਂ ਦੂਰਾਂ ਵੇਰ ਹੋ ਜਾਵੇ,

हैर माड़ी की ~~न~~ ^{माड़ी} मासुदे मापड़ों माप क राई

ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਰ ^{੩੨ ਗੰ} ~~ਦੀ~~ ਰੀਸਾਉ ਚੜ੍ਹਤਾ ਪਾੜ੍ਹਾ ਨਾਟਿਸਾ

ਜੀ m^2 ਦੇ ਨਾ ਧੜਤ ਜਾਣੀ ਚ. ਜੜਨ ਚਾਂ ਫਰਾਜ ਫੰਕੁਇਆ.

ਫੈਲਾ ਪਗੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਘੱਠ ਗਈ ਫਿਰ ਜਾਨੇ.

જાગૃતી આંદોલનના પાટી ઉપર હિંમત અને ઉશ્કેરણ સાથે.

४३ माथिल्लो भाग रीमां बागो मरे री ६०००.

~~ਤੋਂ ਪਾ ਕੇ ਹੀ ਸਮਝ ਪਾਵਾਂਗੀ। ਏਨੀ ਹੋਰਤ ਨਹੀਂ~~

ਇਹ ਘਾਟੀ ਉੱਤੇ ਘੋਰ ਫੌਜ ਦੀ ਤੈਥਾ ਸੀ।

~~ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਧਾਤੀ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।~~

मैं उस आदमी के बारे में नहीं जानता था।

~~ગાંધી વાચકા પિત્રના નામે નામજારી કરાવે રહે વાગે.~~

~~1. The first part of the paper is devoted to the study of the~~

~~ਜਾਂ ਜਾਨ ਬਚਾਏ ਜੀਵਨ ਹਾਨ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ।~~

~~संख्या ३ एम ३एम १५ नंवावर,~~

~~3rd min ² in 1st 1000 ft of 1st 1000 ft of 1st 1000 ft~~

ਸਾਡੇ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਤੀਰਥਾਂ,

ਸਾਂ ਕਿਹੋ ਜਾਤੀ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਹਿਰੋ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜੇਧਾ

ਸਾਜਣੀਆਂ ਕਾਏ

ਦਿਹ ਦਿਹ ਤੁਹਾਈ ਧਰੀ ਰਾਜ ਜੀ ਸਾਜਣੀ ਦੇ ਦਿਹ ਸਾਜਣੀ,
 ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਪਾਠ ਤੇਜਰ ਕਰਦੇ ਸਚ ਦੇ ਸਾਥੇ ਸਾਜਣੀ,
 ਸਾਜਣ ਤੇ ਦੇਖੇ ਕਾਏ ਜੀ ਤੂੰ ਧਰੀ ਰਾਜ ਜੀ ਕੀਤੇ,
 ਦਿਹ ਤੇ ਕਰੀ ਸਾਥੇ ਕੁਝ ਦੇ ਦੇ ਕੁਝ ਦੇ ਕੀਤੇ,
 ਰਖ ਦਿਤੇ ਧੁਕਾਰੇ ਸਾਥੇ ਧਰੀ ਰਾਜ ਦਿਹ ਮੰਗੇ,
 ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਦਿਸਾਂ ਦਿਸਾਂ ਸਾਜਣ ਕਰਤ ਸੇ ਸੇ ਰਾਜੀਏ,
 ਦਿਹ ਪਾਠ ਸਾਥੇ ਤੇ ਕੁਝ ਤੇ ਸਾਥੇ ਸੇ ਕਰ ਕੀਤੀ,
 ਕੁਝ ਪਾਠ ਸਾਥੇ ਧਰੀ ਤੇ ਕਰ ਧਰੀ ਰਾਜ ਰਾਜ ਕੀਤੀ,
 ਪਾਠ ਸੇ ਰਾਜ ਸਾਂ ਦੇ ਸੇ ਗੱਲ ਰਾਜ ਕਰਕੀਏ ਤਾਈ,
 ਦੁਕਾਰੇ ਸਾਥੇ ਧਰੀ ਰਾਜ ਤੂੰ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਤੇ ਸਾਥੀ,
 ਸੇ ਸਾਥੇ ਪਾਠ ਸਾਥੇ ਤੇ ਕੁਝ ਦੇ ਸੇ ਕੀਤੀ,
 ਸਾਥਿ ਸਾਥੇ ਸੇ ਸੇ ਪਾਠ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਕੀਤੇ ਸਾਥੀਏ,
 ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ਸਾਥੇ ਜੀ ਤੂੰ ਕਰਤ ਤੀ ਕੁਝ ਤੇ,
 ਸਾਥੇ ਸੇ ਕਾਂ ਕੇ ਕਾਂ ਤੇ ਸਾਥੇ ਤੁਝ ਕੁਝ ਕੀਤੇ ਕੀਤੇ,
 ਦਿਹ ਸੇ ਕੀਤਾ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਪਾਠ ਤੇ ਕਾਂ ਕੀਤਾ ਸਾਥੇ,
 ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਕੀਤਾ ਸਾਥੇ ਦੇ ਕੇ ਸਾਥੇ ਤੇ ਕੇ ਕੀਤਾ,
 ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੇ ਧਰੀ ਰਾਜ ਤੇ ਕਾਜ ਸਾਥੀ ਕੀਤਾ,
 ਰਾਜ ਰਾਜ ਜੀ ਸਾਥੇ ਦਿਹ ਕੀਤਾ ਕੁਝ ਸੇ ਦਿਹ ਦਿਹ ਰਾਈ,
 ਸਾਥੇ ਗੱਲ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇ ਕੀ ਕੁਝ ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ,
 ਦਿਹ ਜੀ ਦਿਹ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਧੇ ਰਾਜ ਸਾਥੇ ਕੀਤਾ,
 ਕਾਥੇ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਦਿਹ ਸੇ ਦਿਹ ਸਾਥੇ ਕੀਤਾ,
 ਕੀਤੇ ਕੁਝ ਤੇ ਦਿਹ ਸੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸਾਥੇ ਕੀਤਾ,
 ਰਾਜ ਜੀ ਸਾਥੇ ਸਾਥੀ ਕੀਤੇ ਕੀਤਾ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
 ਦਿਹ ਕੀਤਾ ਸਾਥੇ ਕੀਤਾ ਕੀਤੇ ਕੀਤੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ,
 ਪਾਠ ਪਾਠ ਸੇ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਸਾਥੇ ਸੇ ਕੇ ਕੀਤਾ,
 ਸਾਥੀ ਤਾਂ ਕੀ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਪਾਠ ਕੀ ਕੀਤਾ ਕੀਤੀ,
 ਰਾਜ ਸਾਥੇ ਸੇ ਦਿਹ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਦਿਹ ਕੀਤਾ ਸਾਥੇ,
 ਦਿਹ ਕੀਤਾ ਸਾਥੇ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ,
 ਸੇ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ,
 ਦੇ ਕੀਤਾ ਸੇ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ ਕੀਤਾ,

ਭਾਈ ਧੁੰਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ

ਦੁਆਰੇ ਤਿਤ ਸਰਦਾਰ ~~ਇਹ~~ ਇਸ ਭਾਈ ਧੁੰਨੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ,
 ਸਾਜ ਸਾਜ ਕਰ ਕਰੀ ਧੁੰਨੇ ਦੀ ਗਾਇਬ ਪੱਤਾ ਚਾਹਿਆ,
 ਜਿੰਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਜ ਪਿਛੇ ਗਾਇਬ ਜਿੰਨੇ ਦੀ ਸੇਵਾ,
 ਜਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਾਰੀ ਦੱਸੇ, ~~ਜਿੰਨੇ~~ ਕਹਿ ਜਾਏ
 ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਾਜ ਕੁਝ ਭਾਈ ਧੁੰਨੇ ਦੇ ਨੀਲੀਰੀ ਕਾਨੂੰ,
 ਨੇ ਸਾਧੇ ਜਾਂ ਨਾਹ ਧੁੰਨੇ ਦੀ ਦੁਖੀ ਦੇ ਗੱਲ ਤੁਹਾਨੂੰ।
 ਧੁੰਨੇ ਦੇ ਕਰਾਹਿ ਕਾਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਦੀਦਾਰੇ।
 ਫਿਰ ਸਾਂ ਕਰ ਤੂੰ ਤੇ ਜਾਣਨ ਕੇ ਗੁੰਨੀਯਤ ਉਚਾਰੇ।
 ਜਿਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗਾਇਬ ਨਾ ਸਾਧੇ ਧੁੰਨੇ ਪੁੱਛਣ ਸਾਧੇ,
 ਕਰਾਂ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਇਤਰੀ ਸਾਜ ਦੀ ਕਰਾਹ ਕਾਨੂੰ ਨੇ ਕਾਨੂੰ।
 ਭਾਈ ਧੁੰਨੇ ਦਾ ਸਾਜੀ ਭਾਈ ਜਾ ਜੈਂਦੇ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ
 ਗਾ ਸਾਜਿ ਤੇ ਉਤੇ ਪਿਛੇ ਇਹ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਂ ਪਿਰਲੇਖ,
 ਦੇਖ ਪੰਜਾਬੇ ਕਰਾਂ ਗਾ ਸਾਜਿ ਪਾਇਆ ਤੇ ਸਾਧਣਾ ਕਾ,
 ਕਹਿ ਜਾਏ ਇਹ ਸਾਜਾਂ ਦਾ ਜਿੰਨਾਂ ਕਰਾਂ ਪਾਠ ਉਤਾਰਾ
 ਕਰਾਂ ਸਾਧਣ ਗੁੰਨੀਯਤ ਕਾਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਜੇ ਦੀਰੀ,
 ਸਾਜਾਂ ਉਸਾਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧਣ ਕੀਰੀ।
 ਪੁਰਾਣ ਕਰਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜਾਨੇ ^{ਕੋਈ} ਕਰਾਂ ਸਾਧਣ ਸਾਜਾਂ,
 ਜੁਗ ਸਾਧਣ ਦੇ ਪਾਠੇ ਭਾਈ ਉਹੀ ਪਾਠ ਰਚਾਏ,
 ਪੰਥ ਵਿਚ ਨੂੰ ਕੁਸ਼ਲ ਦੱਸ ਕੇ ਸਾਧਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਾਧੇ,
 ਸਾਧਣ ਦੀ ਕਰਾਹ ਕਰਾ ਸਾਧਣੀ ਨੇ ਪਾਠੀ ਤੇ ਪਾਠੇ,
 ਇਹ ਕਾਨੂੰ ਦੇ ਭਾਈ ਸਾਧਣਾ ਕਾਨੂੰ ਜਾਂ ਸਾਧਣ ਸਿਰਲੇਖ,
 ਕਿਸਤ ਦਾ ਕੇ ਦੁਆਰਾ ਜੇਰ ਉਸ ਕਰਾਂ ਦਾ ਕਿਸਤਿ।
 ਜੇ ਕਰਾਂ ਦਾ ਤੇ ਉਸ ਜਿੰਨਾਂ ਦੀ ਸਾਧਣੀ ਦੇ ਦੁਆਰਾ
 ਕਰਾਂ ਦੀ ਸਾਧਣ ਪਾਠੇ ਕੇ ਭੇਤੀ ਜੇਰ ਕੁਝ ਤੇ ਕੇਰੀ।
 ਕੁਝ ਧੁੰਨੇ ਪੁੱਛਣ ~~ਇਹ~~ ਤੇ ਉਸ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਧਣੀ ਦੁਆਰਾ
 ਕੇਰੀ ਤੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਕੁਝ ਪਾਠ ਗਈ ਕਰਾਂ ਕਾਨੂੰ।
 ਤੇ ਸਾਧਣ ਤਾਂ ਕੇਰੀ ਕੇਰੀ ਸਾਧਣ ਕੇਰੀ ਦੁਆਰਾ,
 ਜੀ ਜਿੰਨੇ ਦਾ ਕਰਾਂ ਕੀ ਸਾਧਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਸਾਧਣ,
 ਭਾਈ ਜੀ ਦੇ ਭੇਤੀ ਸਾਧਣ ਕਰਾਂ ਕੇਰੀ ਦੀਦਾਰੇ,
 ਤੇ ਸਾਧਣ ਕੇਰੀ ਸਾਧਣ ਕੇਰੀ ਕੇਰੀ ਪਾਠ ਉਤਾਰੇ।

[illegible]

[illegible]

ਕਾਈ ਸਾਗਰ ਨਿਕਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਕਰਨੀ

ਦਿਵ ਦਿਵ ^{ਸਭਿ} ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ, ਜੰਮਣ ਦੇ ਦਿਨ ਹੁਸਨਤ ਪੂਰੇ ਪੁੱਛੇ ਪਏ ਜੀ ਸੁਰੇ।
 ਸਾਨੂੰ ਸਿਖ ਸਾਨੀ ਦਿਵ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦੇ ਜਬ ਤੇ ਸੁਖ ਦੇ ਖਿਸਾ, ਸਾਨੂੰ ਦੀਸ ਦਿਸਾਏ ~~ਦਿ~~ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਿਨ,
 ਤੁਥੀ ਕੰਠੇ ਰਿਖਾਏ ਸਾਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਦਿਸਾਈ ਸਾਨੂੰ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦਿਸਾਏ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸੇ ਹੋਏ ਦਿਸਾਏ।
 ਦਿਖਿ ਸਾਨੂੰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ, ਸਾਨੂੰ ਰਚਾਈ ਰਚਾਰ ਕਾਏ ਦਿਖਿ ਦਿਖਿ ਸਾਨੂੰ ਸਤਿ ਸਾਨੂੰ,
 ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ, ਸਾਨੂੰ ਸਿਖਾ ਦਿਸ ਦਿਸੇ ਸਾਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸਾਨੂੰ।

உயிரிதம் விட

NamdhariLibrary@gmail.com

ਅੰਤਿਮ: ਜੀਵ ਜੀਵ ਜੀਵ ਜੀਵ

[illegible]

$$\begin{array}{r}
 75 \overline{) 5200} \\
 \underline{450} \\
 500 \\
 \underline{450} \\
 50
 \end{array}$$